BÜYÜK PROLETER DEVRİMCİ ÖNDER MAO ZE DUNG'U KAYBETTİK

MAO ZE DUNG'UN DÜŞÜNCELERİ YOLUMUZU AYDINLATIYOR

HALKIN KURTULUŞU

13 EYLÜL 1976
250 KURUŞ

22

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

FAŞİST SALDIRILARA, DGM'LERE KARŞI GENEL DİRENİŞ

HALKIN KURTULUŞU

Faşist Saldırı Dalgasına Karsı Cesaretle İleri Atılalım

Faşizmin işçi sınıfına ve emekçi halka yönelttiği saldırılar yeniden şiddetleniyor. Emperyalist işbirlikçisi hakim sınıfların, uzun zamandır yeni saldırıların hazırlığı içinde olduğu bilinen bir gerçektir. Halk düşmanı MC iktidarı, bir yandan halkın mücadelesini bastırmayı amaçlayan yasaları parlamentoda çıkartmaya çalışırken, bir yandan da faşist komandolar ve "güvenlik" kuvvetlerine dayanarak halkı katliamlar ve terör yoluyla bastırmaya çalışacaktır.

Önümüzde zorlu ve şiddetli mücadele günleri, büyük sınıf kavgaları ile dolu bir dönem uzanmaktadır. Bu günler işçi sınıfı ve halkın kararlı mücadeleleri ile zafer ve başarı günleri olabilirler. Ve eğer işçi sınıfı ve halk bu hesaplaşmalarda kararsız ve dağınık davranırsa, emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflar alabildiğine insafsız ve acımasız olacaktır. Halk ne kadar coşkunca mücadele ederse, ne kadar gözüpek davranırsa başarı ve zafer ihtimali o kadar büyük olacaktır.

Emekçi halkın coşkunca ileriye atılması ve zafer kazanması için şartlar elverişlidir. Bugün varolan bütün eksiklikleri ve aksaklıkları hızla giderme yolunda canlı ve yaratıcı çabalarla halkın coşkun mücadele azmi birleştirilirse başarı ve zafer halkın olacaktır.

Halkın faşizme karşı büyüyen muhalefeti patlama noktasına varmak üzeredir. Mücadeleye yüzbinlerce emekçi katılıyor. Mücadele azmi her gün daha da gelişiyor; grevler, çeşitli direnişler, kitle eylemleri yayılıyor.

Halkın faşist MC iktidarına karşı duyduğu nefret öylesine artmıştır ki, şimdiye kadar faşist MC'nin dümen

De.sa.7'de

FAŞİZME ÖLÜM. HALKA HÜRRİYET!

Grev çadırlarında, direnişlerde kurşunlanan, coplananlar; faşist baskılara boyun eğmediği için, faşist beslemelere kadro yaratmak için işinden atılanlar; istediği sendikaya geçme hakkı tamamen gasbedilip faşist sendikalara zorla üye yapılmak istenenler; toprak ve özgürlük uğruna mücadelede dipçiklenenler; ağa zulmü altında inleyen, köyünden yurdundan kovulanlar; yarınının ne olacağını bilmeden birkaç kuruş ücretle tarlada, bağda, bahçede sabahın köründen gün batımına kadar köle gibi çalıştırılanlar; gübreyi, tohumluğu, tarım ilâcını karaborsada bile zor bulduğu halde ürününü yok pahasına satmak zorunda bırakılanlar; Kürt olduğu için "kaçakçıdır" diye kurşunlanan, köyleri basılan, devlet dairelerinden kovulanlar; karısından, çocuğundan ayrı düşürülüp, kış kıyamet denmeden oradan oraya sürülenler; Demokratik Üniversite mücadelesinde üzerine kurşun yağdırılanlar: ; 60 yaşından sonra emekli maaşına birkaç yüz lira zam yapılmasını dört gözle bekleyenler; pahalılığın ateşten gömleğini üzerinde hissedenler; çalışmak isteyip te iş bulamayanlar, nafakasını temin için Almanya'dan, Fransa'dan, Avusturalya'dan sonra Libya'ya, Suudi Arabistan'a kölece çalışmak için gitmeye can atanlar; söke söke aldığı hak ve özgürlüklerini korumak ve genişletmek mücadelesindeki silâhı demokratik örgütleri kapatılan, dinamitlenenler; yayın organları kapatılarak sesi boğulmak istenenler; iki süper gücün yağma ve talanına karşı bağımsızlık bayrağını yükseltenler;

DGM'LERİN KURULMASINA KARŞI DİRENELİM!

Çekilmez hale gelen hayatımızın daha da kararmasını istemiyorsak; sömürünün, zulmün, işkencenin daha da katlanılmazını yaşamak istemiyorsak; insanca çalışma şartlarının olmadığı, sağlığa aykırı işyerlerinde döktüğümüz alınterimizden daha da çalınmasını istemiyorsak; ancak ölmemize yetecek kadar az olan aşımızın, ekmeğimizin daha da azalmasını istemiyorsak; MEYAK sahtekârlığında gördüğümüz gibi zaten kuş kadar olan maaşlarımızdan kanun zoruyla kesilen paraların daha da arttırılıp büyük patronlara peşkeş çekilmesini istemiyorsak; üniversitelerin polisin desteğindeki üç-beş faşist beslemenin saldırı üssü haline gelmelerini istemiyorsak; halk çocuklarının el altından soru verilen faşist beslemelerin doldurulmak istendiği üniversite kapılarından tamamen geri çevrilmesini istemiyorsak; halkın daha bir çok evlâdının sorgusuz, sualsiz katledilmesini istemiyorsak; kanununa uydurulan 15 gün gözaltında tutma yetkisine dayanılarak işkencelerin daha da yoğunlaşmasını istemiyorsak; yürüttüğü grev ve direnişlerde, düzenlediği toplantılarda polisin düzenlediği istemiyorsak; yürüttüğü grev ve direnişlerde, düzenlediği toplantılarda polisin düzenlediği bir olayın çıkması bahane edilerek sendikamızın, demokratik mücadele örgütümüzün kapatılmasını istemiyorsak; sömürü ve zulüm düzenine, haksızlığa, yolsuzluğa, kanunsuzluğa karşı miting, yürüyüş, salon toplantısı düzenleme hakkımızın yok denilecek kadar budanmasını istemiyorsak; halkın mücadelesinin yanında yer aldığı, bildiri, afiş vb. yollarla desteklediği için örgütlerimizin kapatılmasını; gerçekleri açıkladığı için, devrimci düşünceyi, halkın kurtuluş yolunu yansıttığı için basın organlarımızın susturulmasını istemiyorsak; muhbirlerin, fasistlerin düzmece ifadeleriyle zindanların daha da doldurulmasını istemiyorsak; sömürüye, zulmezulme, yolsuzluğa, hırsızlığa, haksızlığa karşı mücadelemizi önlemek için kollarımıza vurulan zincirlere yenilerinin eklenmesini istemiyorsak:,

İnsanın insan tarafından sömürülmediği; zulmün, yoksulluğun, işsizliğin kökünün kazındığı bir dünya için, İşçilerin, Köylülerin Bağımsız ve Demokratik Türkiyesi'ni kurmak yolunda daha da hızlı ilerlemek istiyorsak

DGM'LERİN KURULMASINA KARŞI DİRENELİM!

İşçiler, Köylüler, Emekçiler, alnının teriyle geçinenler!

Hayatı yaratan bizleriz. Sömürüsüz, ayrıcalıksız, özgür bir dünyayı kuracak olan güç, bizim kollarımızdadır. Biz çalışmazsak hangi fabrikanın bacası tüter? Hangi makina, hangi tezgâh çalışabilir? Madenden kömür, yerin altından petrol çıkabilir mi? Kömür, benzin, gaz mazot bulunabilir mi? Otobüsler, vapurlar, trenler çalışabilir mi? Şartelleri ındirdiğimizde elektrik enerjisi diye bir şey kalır mı? Fırınlarda ekmek pişer mi? Sokaklardan çöpler toplanabilir mi? Tarlalardan hayat fışkırabilir mi? Gazeteler, dergiler çıkabilir mi? Rotatifler dönebilir mi?...

Kısacası hayat durmaz mı?

Faşist DGM'lerinin yeniden kurulması halk düşmanlarının, faşistlerin işçi sınıfına ve halka karşı hazırladıkları bir dizi baskı ve zulüm tedbirlerinden ilkidir. Ardından halka karşı kahpe tuzakların sökün edeceği bir adımdır. Halk düşmanlarına, sömürü ve zulüm düzenini sürdürmek isteyenlere bu adımı attırtmayalım. İşçisiyle, Köylüsüyle, memuruyla, esnafıyla, üreticisiyle, sanatkârıyla, öğrencisiyle, namuslu aydınıyla omuz omuza verelim. Saflarımızdan teslimiyetin, işbirlikçiliğin, korkunun, içten pazarlıklı olmanın temsilcileri atalım.

FAŞİST SALDIRILARA, DGM'LERİNE KARŞI GENEL GREV, GENEL DİRENİŞ BAYRAKLARINI YÜKSELTELİM!

Amerikan Emperyalizminin Tahakkümü Altındaki Bir Kıta: LATİN AMERİKA

ABD EMPERYALİZMİNE KARŞI HAKLI BİR NEFRET VE MÜCADELE AZMİYLE DOLU OLAN GÜNEY AMERİKA HALKLARI; SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN SAHTEKARLIĞINI BOZGUNA UĞRATACAK, ONUN SAHTE SOSYALİST MASKESİNİ YIRTACAKTIR.

Dünya pazarlarının en önemli kesimi hala ABD emperyalistlerinin elindedir. ABD bu geniş pazarı denetim ve tahakküm altında tutma gücünü gitgide yitirmektedir. Sovyet sosyal-emperyalizmi ise dünyanın dört bucağında ABD emperyalistlerinin karşısına çıkıyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri dünya pazarlarının emperyalistler arasında yeniden paylaşılmasını istemektedirler.

Emperyalizm ulusal kurtuluş hareketleri karşısında ve Üçüncü Dünya Ülkelerinin gitgide daha açık tavır almaları karşısında gerilemektedir. Emperyalizmin genel gerileyişi içinde en hızla güç kaybederek gerileyen emperyalist mihrak ABD dir.

Bütün bunlara karşılık, ABD dünya halklarının ve ezilen ulusların iki baş düşmanından birisi durumundadır. ABD düz bir doğru üzerinde gerilemiyor. Saldırarak, duraksayarak ve yeniden sıçramaya çalışarak geriliyor. ABD emperyalizmi, gerilemektedir ama kesin olarak yenik düşürülmemiştir.

ABD emperyalizmi dünya üzerinde çıkarlarını kolaylıkla başka bir emperyaliste devretmez. Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşları ve mücadelelerine karşı dişediş bir kavga vermektedir.

ABD emperyalizmi çıkarlarını korumak için, önce, kendisi azgınca silahlanmaktadır; sonra, dünyanın belli başlı hammadde bakımından zengin veya stratejik olarak önemli alanlardaki ülkelerde, işbirlikçilerini, gerici ve faşistleri güçlendirmekte, hem o ülkelerde devrimci hareketin yenilgiye uğraması ve gelişmemesi için çalışmakta, hem de Sovyet sosyal-emperyalizminin bu ülkelere sızmasının önüne geçmeye çabalamaktadır.

Kore Yarımadası'nda Güney Kore'deki Faşist Diktatörlük, Basra Körfezinde İran, Ortadoğu'da İsrail böyle ileri karakolların bir kısmıdır. Latin Amerika ise tümüyle, böyle birinci derecede önemli bir alandır.

Latin Amerika ülkelerinin tümü, ABD emperyalizmi açısından son derece önemlidir. Onlar ABD emperyalizminin birinci derecede önem verdikleri nüfuz alanlarının içine girmiş durumdadırlar.

Bu ülkelerde ABD emperyalizminin tahakkümünü tehdit eden iki unsur yükselen devrimci dalga ve Sovyet sosyal-emperyalizmidir.

ABD bu ülkeler üzerinde "özellikle" ve "dikkatle" yani en azgın bir şekilde , en vahşi yöntemlerle tahakkümünü sürdürmeye çalışmaktadır. Latin Amerika ülkelerinin ezici çoğunluğunda en temel hak ve özgürlükler ortadan kaldırılmıştır. Halklar en ağır ve koyu zulüm ve sömürünün altında tutulmaktadır. Bu ülkelerin hepsinde yerli işbirlikçiler ve onların askeri ve polis güçleriyle CIA arasında sıkı bağlar mevcuttur. CIA buralarda kuş uçurtmamak için yırtınmaktadır.

Bunun nedeni, ABD emperyalizminin her ne pahasına olursa olsun, bu kıtayı kendi tahakküm alanı olarak koruma isteğidir. CIA bu ülkelerdeki devrimci hareketleri bastırmak için özel ordular yetiştiren okullar ve kurslar açmıştır. Latin Amerika'daki bütün faşist örgütleri her bakımdan desteklemektedir. Brezilya gizli polisi, Şili'nin DINA adlı gizli (polis) örgütü, Arjantin'deki, Brezilya'daki ölüm mangaları hep ABD emperyalizmi tarafından desteklenmektedir.

Latin Amerika'da halkların devrimci mücadeleleri, bu nedenle daha da zorlu ve kanlı olmaktadır.

Latin Amerika'da halkların devrimci ve anti-emperyalist mücadeleleri başta ABD emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine karşı gelişmektedir.

Sovyet sosyal-emperyalizmi de Latin Amerikaya el atma çabaları içindedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Güney Amerika ülkelerindeki posası çıkmış revizyonist partileri destekleyerek, canlandırarak onları kullanarak ve Güney Amerika ülkelerine "yardım" verme yoluyla bu ülkelere sızmaya çalışmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalizmi, bu ülkelerde yıllardır ön planda olan ABD emperyalizmine karşı halkın haklı nefretinden de yararlanmaya çalışmaktadır.

Onların bu "yeni" taktikleri, aslında emperyalizmin en eski taktiklerinden biridir.

İngiliz ve Fransız emperyalistleri de 1. Dünya Savaşında, Osmanlılara ve Alman emperyalistlerine karşı haklı bir mücadele veren Arapları kandırmayı ve onları kendilerine güvendirerek yedeklerine almayı başarmışlardı. Bunu yaparken, Arapların bağımsız devlet kurma haklarını, sömürüye ve zulme karşı mücadelelerini desteklediklerini sık sık tekrarlamışlardı. Savaş bittiğinde bu hakların hiç birini vermediler. Arapların ülkelerini azgın bir sömürgecilik siyasetiyle paylaştılar ve sömürmeye devam ettiler.

ABD emperyalizmine karşı haklı bir nefret ve mücadele azmiyle dolu olan Güney Amerika halkları,Sovyet sosyal-emperyalizminin bu sahtekarlığını da bozguna uğratacaktır. Onun sahte sosyalist maskesini yırtacaktır.

Güney Amerika ülkelerinde ABD emperyalizminin tahakkümü sürmektedir. Sovyet sosyal-emperyalizmi de bu ülkelere sızmaya çalışmaktadır. Latin Amerikan halklarının her iki emperyaliste karşı da uyanık ve kararlı mücadele vermeleri gerekmektedir.

Şili Deneyi
Marksizm Leninizm Yolunda Yürümeden Demokratik Halk İktidarının Kurulamayacağını Gösteriyor

1973 Eylülünde Şili'de Halk Birliği Hükümeti askeri-faşist darbeyle düşürüldü. Sivil ve asker faşistler, Şili halkını görülmemiş bir vahşetle katletti. Devrimciler sokak ortasında kurşuna dizildiler. Şili halkı en amansız zulüm, şiddet ve terörün kurbanı oldu.

Faşist darbe, ABD tekelleri, CIA, Şili'nin işbirlikçi tekelci burjuvazisi ile toprak ağalarının ortak çabasıyla tezgahlandı Şili ekonomisi yarım asırdan beri,zengin bakır madenleri ve stratejik önemi yüzünden ABD emperyalizminin tahakkümü altındadır.İTT gibi büyük ABD tekellerinin yoksul Şili halkının sömürülüp, yağmalanmasından aldığı pay büyüktür. ABD'nin Şili'deki yatırımı bir milyar dolardan fazladır. Enflasyon, işsizlik, açlık ve zulüm milyonlarca işçi ve köylünün hayatını dayanılmaz hale getirmişti. Bu sömürü ve yağma düzenine karşı geniş emekçi kitlelerin muhalefeti yükseldi. İşçi sınıfının sendikal ve siyasi mücadelesi güçlendi. ABD emperyalizmi, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerine karşı yükselen halk hareketi sonunda 1970'de ,bir dizisosyal ve ekonomik reformla "barış içinde sosyalizme geçişi" savunan Halk Birliği Hükümeti kuruldu. Halk Birliği hükümetinin çekirdeğini Allende'nin önderliğindeki reformistler ve Komünist Partili revizyonistler teşkil ediyordu.

Şili'de ABD emperyalizmi ve yerli gericiliğe karşı yurtseverlerin, demokratların geniş emekçi kitlelerin yükselen muhalefetiyle büyük ölçüde burjuva demokratik haklar kazanıldı. Bu nedenle iyi niyetli Allende'nin burjuva reformist siyaseti burjuva demokrasisini daha uzun ömürlü kılamadı.

Allende Hükümeti, ilk önce programında önerilen reformları uygulamaya geçti. ABD tekellerinin denetimi altındaki Bakır şirketleri millileştirildi. Yabancı şirketlerin hisseleri hükümet tarafından satın alındı. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ekonomik gücü kırıldı. Sanayi üretiminin %30 u maden üretiminin %80'i bankacılık ve elektrik üretiminin tümü halk sektörüne geçti.Ülke ekonomisini korumak üzere gümrük duvarı yükseltildi. İşbirlikçi kapitalistlerin elindeki iç ve dış ticaret millileştirildi. Tarım ve toprak reformu başlatıldı, 80 hektarın üstündeki topraklara el koyularak köylülere dağıtıldı.

Fakat bütün bu reformlar burjuva devlet makinasına, orduya, polise,mahkemelere dokunulmadan yürütüldü. Burjuva devletin yasaları ve kurumlarına boyun eğildi. Şili'ye özgü sosyalizm, "barış içinde sosyalizme geçiş" hayalleri düzenin sınırları içinde yürütülen mücadelenin abartılması, halkın çıkarlarına karşı ABD emperyalizmi ve yerli gericilerin giriştiği saldırıları önemsememeyi getirdi.

Reformlar,millileştirmeler kolay kolay Şili'yi terketmeyecek olan ABD emperyalistlerini ve çıkarlarını,ekonomik ve siyasi güçlerini yitirmeye niyetleri olmayan işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerini harekete geçirdi. Allende Hükümetinin hayalciliğinden, mücadeleyi burjuva devletin yasaları içinde sürdürmesinden yararlandılar. Ellerindeki bütün yasal ve yasa dışı olanağı karşı devrim hareketini geliştirmek için kullandılar. ABD Halk Birliği Hükümeti kurulur kurulmaz Şili'ye yaptığı ekonomik yardımı kesti. Dünya Bankası 250 milyon dolarlık kredi görüşmelerini iptal etti Şili'nin dış ticaretinin %80'ini karşılayan bakırın fiyatı düşürüldü. Ama askeri yardım bomba, makineli tüfek, uçak, roket vb. her türlü askeri malzemeyi göndererek devam etti. İTT 1972'de "dostumuz olan askerleri darbe yapmaya itelemek için Şili'yi ekonomik kaos içine yuvarlamak gerekir." diyordu.

ABD emperyalistleri ve yerli gericiler burjuvazinin elindeki araçlardan, ordudan parlamentodan, mahkemeler ve basından yararlanarak, ekonomik kaos yaratarak karşı devrimi tezgahladı. Parlamento bakırın millileştirilmesi hariç tüm millileştirmelere karşı çıktı. Enflasyona karşı tedbirlerin alınmasını engelledi. Gerici basın yayınlarıyla Halk Birliği Hükümeti aleyhine bir ortam yaratmaya çalıştılar. Ordu içindeki yurtseverler, demokratlar birer birer yokedildiler. Orta tabakaların , esnaf ve çeşitli meslek mensubunun hükümet aleyhtarı grev ve protesto hareketlerini düzenlediler.

Faşistlerin giriştiği silahlı saldırılara, katliamlara karşı emekçi kitleler silahlanmak istiyorlardı. İşçilerin, köylülerin Allende Hükümetinden silah talebi her seferinde reddedildi. Allende kendi yönetimine karşı ayaklanan Denizcileri bile cezalandırmaktan kaçındı. Allende ve Halk Birliği Hükümeti faşist saldırılar karşısında halkın gücüne güvenmek yerine burjuva devletin ordusuna övgüler yağdırdılar. Üstelik orduya, "devlet içi güvenlik kanunu", " silahlı kontrol kanunu" gibi yasalarla olağan üstü yetkiler verildi. Bu yasaya göre orduya, içinde silah bulunduğu şüphesi olan her yere girme serbestliği veriliyordu. Ordu bu yetkiyi halkın mücadelesini ezmek için en iyi şekilde kullandı.Sivil faşist güçler her yerde rahat silah taşıyıp,terör ve katliama giriştiler. Halk Allende'nin ve revizyonist KP'nin yönetiminde fasist saldırganlar karşısında silahsızlandırıldı. Emekçilere verilmeyen silahlar faşistlerin eline geçiyordu.

YENİLGİDEN REFORMİZM VE REVİZYONİZM SORUMLUDUR

Allende, faşist saldırıların, yükselen karşı devrim dalgasının, orta tabakaların bir kısım işçilerin hükümete karşı diranişlerinin, denizcilerin isyanının ABD emperyalizmi ve faşistlerin güdümünde geliştiğini göre göre hiç bir karşı tedbir almadı. Her şey kendiliğinden düzelecekmişçesine hayalciliğe kapıldı. Kitlelerin silahlanmasını engelledi. Allende bir burjuva reformistiydi Kendine "marksist" denilmesine rağmen marksizm-leninizmin en temel ilkesi proletarya diktatörlüğünü reddediyordu. Yükselen karşı devrim dalgası karşısında bu derece hayalci ve hoşgörülü olması burjuva reformizminden kaynaklanıyor. Bu sınıf yapısı Allende'yi ütopik sosyalizmi, "barış içinde sosyalizme geçişi" benimsemeye itti. Öte yandan revizyonist KP'nin etkisiyle Sovyetlere yaklaştı. Ancak bir Sovyet işbirlikçisi değildi.

"Şili'ye özgü sosyalizm"in yönlendiricileri arasında Allende'den başka revizyonist KP'de var. KP, geniş halk kitlelerini değil Güney Amerika'da nüfuz kazanmak isteyen Sovyet sosyal-emperyalizminin Şili'deki çıkarlarının savunuculuğunu yaptı. Burjuva devletin ekonomik ve idari mekanizmasında yuvalanan KP, bürokratik burjuvazinin gücünü Sovyetlerden alan yeni bir kesimi haline gelmeye çalıştı. Devlet işletmeleri ve idari kademelerde yüksek maaşlı,ayrıcalıklı, yeni seçkin bir zümre doğdu. Bürokratik ve idari mevkilere Sovyet işbirlikçisi sendika ve KP bürokrasisinin en büyük kodamanları getirildi. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin sağladığı destek ve teminatla yola çıkan KP barışcıl yollarla sosyalizme geçişe sarıldılar. Allende'yi pohpohlayarak Şili sosyalizmini göklere çıkardılar. Halkın yükselen devrimci mücadelesini kendi çıkarları doğrultusunda kırmak için "iç savaşa hayır"sloganını attılar. Halkın faşizme karşı silahlandırılmasından ödleri patlıyordu. Halkın silahı bir omuzdan diğerine geçirmesinden , namluyu kendilerine çevirmesinden korkuyorlardı. Halkın silahlı gücü yerine ordudaki generallere güvendiler. KP bir yandan da devrimci saflardaki hristiyan demokrat partinin desteğiyle iktidarda kalmanın yollarını aradı. İlkesizliği en ileri noktalara vardıran Sovyet yanlısı KP maceracılığa sürüklendi. Kendi güçsüzlüğü karşısında ne yapacağını şaşırarak, faşistler ve gericiler yerine orta tabakalara yüklendiler. Onları işçi sınıfından tecrit ettiler. Bu oportünist, maceracı siyaset karşı devrimcilerin işine yaradı. Halk Birliği tarafından itilen orta tabakalar karşı devrimci saflara itildiler.

Reformistler ve revizyonistler, burjuva devlet makinasının ordusu, polisi ve mahkemesiyle halkın devrimci şiddetiyle parçalanmaksızın demokratik halk iktidarının ve proletarya diktatörlüğünün kurulamayacağı gerçeğini, marksizm-leninizmin en temel ilkesini reddettiler. Burjuvazinin, toprak ağalarının halk kitlelerini baskı altında tutan devlet makinası kırılmadan, reformcu tedbirlerle halkın demokratik iktidarı kurulamaz. Şili'de yükselen burjuva demokratik hareketin yenilgisinin sorumlusu reformizm ve revizyonizmdir.

Allende hükümetinin hayalciliğinden, revizyonistlerin teslimiyetçiliğinden yararlanmasını bilen faşist generaller çetesi ülkenin yönetimine el koydular. Allende elinde silahı, son nefesine kadar çarpışarak yiğitçe öldü. Ama Allende silahı eline aldığında iş işten geçmişti. Reformist siyasetin uzun zamanda hazırladığı yenilgi şartları zafer getiremezdi.

Şili halkının yaşadığı acı ve kanlı deney dünya proletaryası ve halklarına emperyalist-kapitalist sisteme karşı mücadele yolunu marksizm-leninizmin aydınlattığını gösteriyor. Reformizm, revizyonizme karşı mücadele etmeksizin emperyalizme, faşizme karşı tutarlı bir mücadele yürütmek imkansızdır. ABD emperyalistlerine karşı Sovyet emperyalistlerine dayanarak halk iktidarı kurulamaz. Ya emperyalistler ve işbirlikçilerine teslim olmak ya da halk kitlelerinin mücadelesi. İkisinin dışında orta yol yoktur. Dünya halkları emperyalizme karşı mücadelede en başta kendi güçlerine güvenmelidirler. Bu tarihi deney, bir kere daha emperyalizme ve gericiliğe karşı sadece proletarya partisinin öncülüğünde, sonuna kadar kararlı ve tutarlı bir mücadele verilebileceğini gösteriyor.

Şili'de proleter devrimci siyasetin öncülüğünde faşist diktatörlüğe karşı birleşen tüm güçler geniş halk kitlelerinin eylem birliğini sağlamak için yoğun bir çaba harcıyorlar. Şilili devrimciler geleceğin halka ait olduğuna inanıyor ve halkın faşizme karşı mücadelesini örgütlemek üzere kendilerine düşen görevleri yerine getirmeye çalışıyorlar. Korkunç kanlı günlere, açlık ve yoksulluğa karşı yeniden mücadeleye sarılan Şili halkına ve Şilili devrimcilere binlerce selam.

Şili'de Faşist Darbenin Üçüncü Yıldönümü

PİNOCHET FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNE ÖLÜM, ŞİLİ HALKINA HÜRRİYET!

11 Eylül, Şili'de Halk Birliği hükümetinin Amerikan Uşağı Pinochet faşist kliği tarafından kanlı bir darbeyle düşürülüşünün üçüncü yıldönümüdür. Darbeden üç yıl sonra Pinochet faşist kliği hala Şili halkını azgın bir faşist zulmün boyunduruğunda tutmaktadır.

Bugün Şili'de 100 binden fazla demokrat, yurtsever ve devrimci toplama kamplarında ve zindanlarda yatmaktadır

Bu üç yıl içinde kırkbinden fazla devrimci, demokrat ve yurtsever, faşistler tarafından kurşanlandı. Kimi toplama kamplarında yokedildi,kimi de işkence tezgahlarında can verdi.

Şili'ye "refah ve mutluluğu" getirmek için iktidari ele geçirdiğini iddia eden faşist diktatörlük, emekçi halkı azgınca sömürmektedir.. Halk sefalet içinde yüzmektedir. Ufak çocuklardan yaşlı insanlara kadar tüm emekçi halk, faşizmin kanlı ve çamurlu pençeleriyle boğuşmaktadır.

İŞKENCELER-CİNAYETLER

CIA tarafından yetiştirilip beslenen Şili gizli siyasi polisi DINA en vahşi ve hayvanca işkencelerle binlerce devrimci ve demokratın kanını döktü. Faşistler halkı yıldırabilmek için her türlü alçaklığı yapmaktadırlar. İşkenceler ne kadar korkunç ve aşağılık olursa olsun Şilili devrimci ve demokratlar yılmıyorlar. Yapılan işkencelerden bir kısmı:

- Cinsel uzuvlara, makada elektrikli cop sokma, elektrik verme,
- Toplu halde, ya da hayvanlar aracılığıyla ırza geçme,
- Pisliğin içine batırma,
- Benzine batırma,
- Asit ve ateşle yakma,
- Vücuttan et koparma,
- Kanın ellere ve bacaklara gitmesini engelleme (turnike),
- Özel madeni dolaplar içinde kulak zarı delininceye kadar çevirme.

Bu maddi işkenceler yanında bir çok manevi işkence de yapılmaktadır.

Sekizbin kişilik DINA gizli polisi halkın cellatlığını işte böyle gerçekleştirmektedir.

Türkiye'de de benzer katil örgütlerin varlığını bilmemiz onların 1971'de aynı kanlı zulmü devrimciler ve demokratlar üzerinde aynı yöntemlerle kullandığını unutmamış olmamız katil DINA örgütüne ve dünya üzerindeki benzerlerine karşı hıncımızı iyice bilemektedir.

Baskı ve zulüm yalnız kişilerin tek tek işkence görmesinden ibaret değil. Bu baskı, Şili halkının on yıllardan beri mücadele ederek kazandıkları tüm demokratik hakları ve güvenceleri tamamen ortadan kaldırdı, seçmen kütükleri yakıldı. Seçimler yapılmıyor. Bütün siyasi partiler ortadan kaldırıldı. Sendikalar işlemez hale sokuldu. Çoğu kapatıldı. Halk faşist örgütlere girmeye zorlanmaktadır.

Türkiyeli kapitalistlerin, özlediği, Şili'de üç yıldır uygulanmaktadır. Şilili işçilerin toplu sözleşme hakları ellerinden alınmıştır. Toplu sözleşmeler yerine faşist hükümet ve kapitalistler, "otomatik" ayarlama" yoluyla merkezi olarak işçi ücretlerini saptamaktadırlar. Yani işverenlerin işine nasıl geliyorsa ücret tesbiti öyle oluyor. İşçinin iş gücünü satarken pazarlık hakkı böylece elinden alınmış olmaktadır.

Bütün bu baskıların yanında, halk, bölünmeye çalışılıyor. Eski Allende rejimini desteklemiş olan emekçiler,"Marksist" oldukları gerekçesiyle onlara ne iş ne ticaret yapma izni verilmiyor. Halk birbirine düşürülmeye çalışılıyor.

EKONOMİK DURUM
İŞÇİLER AZGINCA SÖMÜRÜLÜYOR

Faşizm, Şili emekçi halkı için sadece kaba polis hayvanlığı ve zulmü değil, aynı zamanda onların iliklerine kadar işleyen azgınlaşmış ve yoğunlaşmış bir sömürü de getirdi.

1974 yılında, darbeden bir yıl sonra her yüz işçiden 8'i iş bulamıyordu. 1975'de bu arttı. Her yüz işçiden 20'si iş bulamaz oldu. 1976 başında ise her yüz işçiden 25'i işsizdi. Faşist diktatörlük halkı "komünist" sefaletten kurtarma bahanesiyle iktidara gelmişti, halkı böyle kandırmaya çalışmıştı. Şimdi halkı bir deri bir kemik bırakmıştır. İş bulamayan işsizler ordusu çoğaldıkça, kapitalistler, işçileri, "yerinize adam çok" diyerek korkutmaya çalışıyor, onların direnişlerini kırmaya çabalıyorlar. Hak istemelerini engellemek istiyorlar.

"Normal" çalışan işçilerin yanında kapitalistler bir de "işsizlere yardım" yaftası altında işsiz emekçileri tam anlamıyla kölece çalıştırmaktadırlar. Hiç bir hak veya güvencesi olmayan bu emekçiler (desocupados deniyor), bir ayda 360peso alıyorlar. Bu para Şili'de orta halli bir lokantada üç kişinin bir öğünlük yemek parasına eşittir.İşte işçi sınıfının her 100 işçisinden 10'u bu şartlar altında çalışmaktadır. Bu gün Şili'de kapitalistlere bu şekilde köle edilmiş 142.000 işçi var.

İşçiler satın alma gücü % 60 düşmüştür. İlerici ve devrimci işçilerin çalışma hakları ellerinden alınmıştır... Bunlar kilden heykelcikler,hasır şepetler vb. işler yaparak hayatlarını kazanmaya çalışmaktadırlar. Bu işleri yapmalarına bile izin yoktur. Yakalanınca faşistlerin toplama kamplarına gönderilmektedirler.

HALK AÇLIK ÇEKMEKTEDİR.

Şili'nin başkentinde emekçi halk açlıkla pençeleşmektedir. Temmuz-Ağustos-Eylül ayları Şili'de kış aylarıdır... Halk yakacak bulamamaktadır.. En çok içilen kahve, piyasada ateş pahasıdır. Şeker bulamamaktadır. İşçi aileleri çocuklarına bakamıyor, besleyemiyor, onları okula bile gönderemiyorlar.

Şili kilisesi tarafından Başkent Santiago'da 300 çorba dağıtım yeri kurulmuştur. Bu merkezlerin yanı sıra başka barakalarda da (bunlar soğuk, ısıtılmayan barakalardır) 23.000 çocuğu günde sadece bir öğün un çorbası ve bir tane meyve veriliyor. Bu çocukların her yüz tanesinden 60ı yaşamalarına yetecek besini alamamaktadır. Çocukların ölüm oranı artmıştır. Patates, pirinç ve ekmek o kadar pahalıdır ki halk bunları satın alamıyor.

EMPERYALİST SERMAYE, ÜRETİM VE ENFLASYON

1973'den bu yana ülkeye 6 milyar dolar dış yardım yapılmıştır. Bunun yanında 340 milyon dolarlık yabancı sermaye özellikle bakır işletmelerine

De.sa.7'de

SOSYAL FAŞİSTLERİN SAHTE ANTİFAŞİZM ÇIĞLIKLARI KİMSEYİ KANDIRAMAZ

Sovyet sosyal-emperyalistleri ve onların dünyanın her yanındaki işbirlikçileri, 11 Eylül gününü Şili faşist diktatörlüğünü sözde kınama günü olarak ilan ettiler. Onlar bu "büyük kampanya" ile dünya halklarını kandırmaya çalışmaktadırlar. Kendi sosyal-faşist yüzlerini gizleyebilmek için sözümona özgürlük ve demokrasi kahramanı gözükme çabası içindedirler. Onların bu sahtekarlığını açığa çıkarmak hiç de zor değil. Sadece bir iki meseleyi yanyana getirerek karşılaştırmak, Rus emperyalistlerinin iki yüzlülüğünü ortaya çıkarıyor. Önce Rus emperyalistlerinin Şili'deki faşist diktatörlük karşısında takındıkları tutumla, onların Hindistan'daki faşist diktatörlük karşısında takındıkları tutumu ele alalım:

Sovyet emperyalistleri ve onların işbirlikçileri Şili halkının anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesini, sözümona desteklemek için büyük gürültüler kopartıyorlar. Sahte bir kızgınlık ve hırsla faşist Pinochet rejimine saldırıyorlar. Pinochet kliğinin "dünya çapında teşhir edilmesine" uğraşıyorlar.

Öte yandan, Sovyet sosyal-emperyalistleri, Hindistan'daki faşist Indira Gandi ile kadeh tokuşturmaktadırlar. Oysa Hindistan halkı, en az Şili kadar faşist zulmün ve sömürünün altında inlemektedir; halk açlıktan ölmektedir; İşkence sistemleşmiş durumdadır, binlerce insana işkence yapılmaktadır; Toplama kampları onbinlerce demokrat ve devrimciyle doldurulmuştur; Binlerce devrimci sorgusuz sualsiz katledilmiştir; Hindistan'da faşist Almanya'nın uyguladığı yöntemler uygulanmaktadır. Her sene 5 milyon insan polis zoruyla kısırlaştırılmaktadır; Kısırlaştırılmayı kabul etmeyenler zindanlara atılmakta, çalışma hakları ellerinden alınmaktadır; Çocuk sahibi olma üzerine yasak konulmuştur. İki'den fazla çocuk sahibi olanlar cezalandırılmaktadır.

Hindistan'da halk vahşice sömürülmektedir. Orada ne sendikal ne de diğer ekonomik haklar yoktur. Bütün demokratik hak ve özgürlükler ortadan kaldırılmıştır.

Hindistan, komşuları Pakistan ve Bangaldeş'i sürekli olarak tehdit etmekte, onlara karşı saldırgan bir siyaset izlemektedir. Hindistan'da Bangaldeş devletine karşı gerillalar yetiştirilmekte ve Bangaldeş'te Hindistan hakim sınıflarına kuklalık yapacak bir kliğin işbaşına getirilmesi için uğraşılmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu kanlı rejimi teşhir etmek veya tecrit etmek gibi çabaları yoktur. Tersine, onlar dünya halklarına Hindistan'ı unutturmaya çalışmaktadırlar.

Burada Sovyet emperyalistlerinin iki yüzlülüğü ve alçaklığı iyice ortaya çıkıyor. Bir yandan bir faşist diktatörlüğe karşı büyük gürültüler kopartan,"Şili'de futbol maçı oynamayı reddeden " sosyal-emperyalistler, öte tarafta bir başka faşizmin zulmüne ve katilliğine ses çıkarmamakta, onun teşhir olmasına karşı çıkmakta, ve onun baş suçlusu olan İndira Gandi'yi başlarına tacetmektedirler. İş sadece bununla da kalmıyor. Rus emperyalistleri, Hindistan'a milyarlarca dolar yardım yapmaktadır ve Hindistan'ın Hint Okyanusu kıyılarında Rus emperyalistlerinin askeri üsleri vardır. Hindistan, Sovyet işbirlikçisi bir faşist kliğin tahakkümünde olduğu için Sovyet emperyalistleri Hindistan'daki zulmü saklıyor.

Gerçekler gün gibi ortadadır. Rus emperyalistleri Şili'deki faşizme sahte ve gürültülü bir biçimde karşı çıkarken, Hindistan'daki faşizmle işbirliği yapmakta, ona destek olmakta, ve onunla suç ortaklığı yapmaktadır. Şu sonuç açıktır. Sovyet emperyalistleri, faşizme değil belli durumlarda belirli faşist diktatörlüklere karşı çıkmaktadır.

Yani Sovyet sosyal emperyalizminin faşizme karşı olmadığını, sadece kendi emperyalist çıkarları gerektirdiği zaman faşizme karşı sahte ve göstermelik çıkışlar yaptığını görüyoruz.

Bunu inkar edilmez bir şekilde ortaya koyan bir başka olay da Rus emperyalistlerinin faşist MC ile olan ilişkileridir . Sosyal-faşist TKP'nin belirttiğine göre, MC hükümeti ile Rus emperyalistleri arasında "ekonomik, hatta politik anlaşmalar" imzalanmaktadır. (Atılım, 1 Ocak 1976) Bir yanda bir faşist klikle "futbol maçı oynamama"nın reklamı yapılırken, bir başka faşist kliğe (MC'ye) 10 milyar dolar yardım yapılıyor! İşte Rus emperyalizminin anti-faşistliği bu kadar olur! Hem de faşist bir klikle, sadece ekonomik anlaşmalar değil, politik anlaşmalar da imzalanıyor.

Sosyal emperyalizm, emperyalizmdir. Sosyalizmle ve Marksizmle alakası yoktur. Sosyal-faşist sovyet işbirlikçileri de bu emperyalizmin kiralanmış uşaklarıdır. Onlar için her türlü hayasızlığa kılıf uydurmak mümkündür. Rus emperyalizminin faşist MC'ye 10 milyar dolar vermesini TKP revizyonistleri şöyle açıklıyorlar (!): "Sovyetler Birliği'nin yardımları, halkımıza yapılmaktadır. Bu yardımlar emperyalizm tarafından dayatılan geri kalmışlığı kırma, sanayileşme ve ekonomik, dolayısıyla politik bağımsızlık savaşımıza objektif bir temel hazırlıyor; geri kalmışlığın acısını en çok çeken işçi sınıfımızın gelişimini hızlandırıyor."(!)(Atılım, 10 Ocak 1976, sayı 1 (25)). Bu kaba ve basit faşist mantığına halkımız sadece gülecektir!

11 Eylül, Şili halkı için kara ve yaslı bir gündür. Aynı zamanda da bir mücadele ve şahlanış günüdür. 11 Eylül'ü kendi sosyal emperyalist emellerine alet etmek isteyenler, tıpkı ABD emperyalistleri ve onların işbirlikçileri gibi hüsrana uğrayacaktır. Dünya halkları tüm emperyalist mihrakları mezarına gömecektir. Revizyonistlerin sahte anti-faşistlikleri kimseyi kandıramaz.

Faşist DGM'ler HALKIN KURTULUŞU'nu Yargılayamaz

DEVRİMCİLER FAŞİST DGM'Yİ REDDETTİ

Gazetemizin eski sahibi Zeki Gümüşel ve çalışanlarının "gizli örgüt kurdukları, gizli örgüte üye oldukları" gerekçesiyle DGM'de yargılanmalarına 7 Eylül günü başlanmıştır. Yapılan ilk duruşmada bütün tutuklular ortak imzalı dilekçelerinde "Halkın vicdanında daha kurulurken mahkum olan, Anayasa mahkemesinin kuruluş kanununu iptal etmiş olması dolayısıyla da yasal hiç bir dayanağı kalmayan DGM'leri protesto ve reddettiklerini" belirtmişlerdir.

Red dilekçesinde özet olarak "MC iktidarı, yurtsever basın üzerindeki baskı ve terörünü giderek sistemleştirmektedir. Halkın Sesi, Militan Gençlik, Devrimci Gençlik, Rızgari, Direniş gibi devrimci, yurtsever yayın organları toplattırılmakta, büroları basılmakta, bu dergilerde çalışanlar tutuklanmakta, işkencehanelere çekilmektedir. MC iktidarınca basın ve düşünce özgürlüğüne yapılan saldırılar çerçevesinde, kitap toplatma kararları da yer almaktadır. Bu toplatma kararlarından kurtulan kitapların satılması ve okunması ise fiilen engellenmektedir.

Duruşma sırasında mahkeme önünde toplanan 200 kadar devrimci DGM'leri protesto eden bir gösteri yapmışlardır. "DGM Kapansın Zindanlar Boşalsın", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "İşçilerin, Köylülerin Bağımsız ve Demokratik Türkiye'si için İleri" sloganlarının atıldığı gösteri tutuklular cezaevine götürülene kadar devam etmiştir.

Halkımızın bilinçlenmesini engellemek için yurtsever basın üzerindeki baskıları sistemli olarak arttıran MC iktidarına karşı kitlelerin nefreti günden güne artmaktadır." denilmekte, MC iktidarının halkın faşizme karşı yükselen mücadelesini bastırabilmek için azgınca terör uyguladığını, DGM'leri yeniden kurmaya çalıştığı ama halkımızın DGM'leri kurdurtmamakta kararlı olduğu belirtildikten sonra "DGM'ler HALKIN KURTULUŞU'nu yargılayamaz. Buna inancımız tam ve kesindir. Devlet Güvenlik Mahkemelerini protesto ediyor, mahkemenizi reddediyoruz." denilmektedir. Savunma avukatları adına söz alan Avukat Orhan Apaydın'da "bu mahkemelerin çalışamaz ve karar veremez bir kuruluştan başka bir şey sayılamıyacağını, ...şayet bu kanun (DGM kanunu) meclisten geçirilse bile Cephe hükümetinin tayin edeceği hakimlerin Yüksek Hakimler Kurulunun sözden ibaret kalan seçimine rağmen mahkeme ve hakimlerin tarafsız olamayacaklarını, diğer yandan mahkemenin vazife ve yetki yönünden de bu davaya bakamayacağını, Anayasa'nın 'Basın Hürdür' ana kuralı nedeniyle bu gazeteye çıkaranların ve idare edenlerin DGM'de yargılanmalarının kanunsuz olduğunu, eğer basın yoluyla bir suç işlenmişse buna Toplu Basın Asliye Ceza Mahkemelerinin bakması gerektiğini, bu bakımlardan mahkemenin yetkisiz ve vazifesiz olduğunu" söylemiştir.

Tutuklu ve avukatlarının talepleri karşısında görüşü sorulan savcı "Müşterek imzalı Zeki Gümüşel'in okuduğu red dilekçesinde suç işlendiği düşünüldüğünden sanıklar hakkında ayrıca kanuni gereği düşünülmek üzere dilekçe örneğinin DGM savcılığına gönderilmesine, red ve yetkisizlik taleplerinin reddine karar verilmesini" istemiştir. Savcı ayrıca "Savunma avukatlarının masasında bulunan teyple konuşmaların tespitinin mahkemeye karşı itimatsızlık ve saygısızlık teşkil ettiğinden teybin salondan çıkarılmasına karar verilmesini" istemiştir. Bu talep üzerine söz alan savunma avukatlarından Mehmet Kadıoğlu "Duruşmanın teybe alınmasının mahkemenin aleniyetini sağlamak amacını taşıdığını, bunun a mahkemeye karşı saygısızlık teşkil etmediğini, zaten mahkemeye güvenlerinin olmadığını bütün açıklığıyla belirttiklerini" söylemiştir.

Talepleri görüşen DGM hakimleri tutukluların ve avukatlarının red taleplerini reddetmiş, avukatların getirdiği teybin salondan çıkarılmasına karar vermiştir.

Daha sonra savcı iddianamesini okumaya başlamıştır. İddianamenin okunan bölümünde "Sıkıyönetim mahkemesinde yargılanarak aldıkları cezalar af kapsamına girince serbest bırakılan Zeki ve Ayten Gümüşel'in bir gazete çıkarmaya karar verdiklerini. Eski arkadaşları Osman Arkış'ın da gazetenin sorumlu yazı işleri müdürü olmayı kabul etmesiyle T.C.K.nın 141 nci maddesinin anladığı manada gizli cemiyeti (basın hücresi) oluşturduklarını,..."Halkın Kurtuluşu Çıkarken" başlıklı broşürün dağıtımına kadar bilinmeyen gizli cemiyetin gayesi bu broşürle açıklığa kavuşmaktadır." dedikten sonra HALKIN KURTULUŞU'nun bütün sayılarında demokratik halk iktidarının ihtilalci macadele yoluyla kurulabileceğini savunduğunu, her sayısının toplatılmasına rağmen ısrarla komünizm propagandası yaptığını ve Kürt ulusunun ayrılma hakkını savunduğunu belirtmiştir.

İddianamede daha sonra HALKIN KURTULUŞU'nun bütün sayılarının T.C.K.nın 142. ve 173. maddelerine muhalefetten toplatıldığı belirtildikten sonra, Marks, Lenin ve Mao Zedung'un ihtilalci görüşlerinden pasajlar aktarılmış, HALKIN KURTULUŞU'nun yayınladığı yazılarda komünist liderlerin, bilhassa Mao Zedung'un görüşleriyle tambir uyumluluk görüldüğünü söylemiştir.

Duruşma iddianamenin okunmasına devam edilmek üzere 30 Eylül günü saat 14.00'e ertelenmiştir.

Duruşma sırasında mahkeme önünde toplanan 200 kadar devrimci DGM'leri protesto eden bir gösteri yapmışlardır. "DGM Kapansın Zindanlar Boşalsın", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "İşçilerin, Köylülerin Bağımsız ve Demokratik Türkiye'si için ileri" sloganlarının atıldığı gösteri tutuklular cezaevine götürülünç kadar devam etmiştir.

Çeliktepe Halkının Ökkeş'lerin İzindeki Kararlı Mücadelesi Bastırılmaya Çalışılıyor

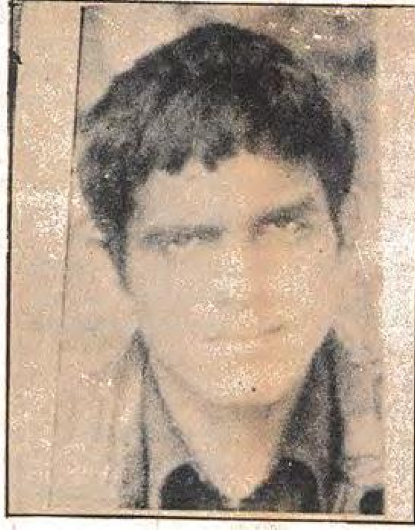
Mahallemizde son 7-8 aydır devrimci düşüncenin hızla yayılması ve halkın mücadelesinin gelişmesi MC iktidarının uşağı karakolu ve Ülkü Ocaklı faşistleri tedirgin ediyor. Ülkü Ocaklı faşistler polis ve karakolun desteğiyle Çeliktepe ve çevre halkına saldırıyorlar. 4. Levent'teki Doğan Lastik Fabrikası'nda direnişteki işçilerin çadırını jandarma zoruyla yıktıran Çeliktepe karakolunun faşist uzatmalı başçavuşu direnişteki işçileri sürekli baskı ve tehdit altında tutuyor.

Doğan Lastik işçileri revizyonist Lâstik-İş yöneticilerinin ihaneti ve jandarma baskısına rağmen yiğitçe direndiler. Lastik-İş yöneticilerinin patron ve jandarmayla işbirliği yapmaları onlara gerçek devrimcilerle revizyonist sendika ağalarını ayırdetmeyi öğretti.

Daha sonra bir liseli arkadaş MHP'li faşistler tarafından kaçırılarak Gültepe MHP binasında işkence gördü.

İşçi ve dar gelirli memurların oturduğu mahallemizin bir sürü sorunu yanında yol sorunu da çözülmemiştir. Yollar, yazın toz toprak, kışın çamur içindedir. Boğaza giden yolda mahallemizin önünden geçer. Boğaz yolu; Boğaza yiyip, içip, eğlenmeye giden burjuvalar için yarış yolu; işinden, okulundan dönen halk ve halk çocukları içinse ölüm yoludur. Bu yolda olan trafik kazalarında her ay halktan bir kaç kişi ölür. Halkın talebi yolların düzeltilmesi ve üst geçit yapılmasıdır. Son iki trafik kazasında halk yolu kesti. Faşist karakol başçavuşu güzel vaadlerle, geçidin yapılacağını söyliyerek halkı kandırdı ve dağıttı. İkinci sefer sayımız 1000'e yakındı. Daha kararlıydık. Yolu 4 saat kestik. Başçavuş ve Çeliktepe'nin faşist muhtarı Kemal Uluşan, halkı kandırma metodları sökmeyince jandarmayı üzerimize saldırttılar. Ama fayda vermedi. Dağılmadık. Daha sonra yüzlerce toplum polisinin saldırısına uğradık. Polis, kadın, çocuk demeden herkesi copladı. Polis saldırısına KATİL İKTİDAR sloganıyla karşı koyduk.

Daha sonra Gültepe Halk Dayanışma Derneği ve Çeliktepe H.D. Derneği Ülkü Ocaklı faşistler tarafından bombalandı. Bunun üzerine yaklaşık 500 kişinin katıldığı bir yürüyüş yaptık. Çoluk-çocuk, kadın-erkek halkın katıldığı yürüyüş kolu bir gün önce bombalanan Çeliktepe H.D. Derneğinin önüne geldi. Burada, mahalle halkı tarafından çok sevilen ve devrimci arkadaşlarının sonsuz güvenini kazanmış devrimci işçi kardeşimiz ÖKKEŞ KARAYİĞİT faşist saldırıları lanetleyen bir konuşma yaptı. Sonra Ülkü Ocaklarının önüne gelindi. Faşistlerin bir kısmı dernekten kaçtı. Kaçamayanlar ise pencereleri siper alarak silah çektiler. Ülkü Ocaklarının önünde "Katil İktidar", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" sloganları ile gösteri yapıldı. Daha sonra ana yol kesilerek devrim andı içildi. Bu miting faşistlerin suratında tokat gibi şakladı. Ülkü Ocaklı faşistler polisin desteğiyle Çeliktepe'de terör estirme çabalarına giriştiler.

Kent Akü Fabrikası'nda çalışan devrimci işçi ÖKKEŞ KARAYİĞİT, halk düşmanı faşist MC nin polisleri tarafından 28 Haziran 1976 günü katledildi.

ALNI YUKARDA
KIZIL KANLI GÖMLEĞİ RÜZGARDA
YÜRÜYOR......
YÜRÜYOR ADIM ADIM
YÜRÜYOR AĞIR AĞIR
ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
YOLUNDA.......

YİĞİT KARDEŞİMİZ ÖKKEŞ'İ POLİSLER YARALIYKEN SIKTIKLARI İKİNCİ BİR KURŞUNLA KATLETTİLER.

Ve daha bir hafta geçmeden 28 Haziran günü saat 10 sıralarında devrimci işçi kardeşimiz ÖKKEŞ KARAYİĞİT 1. Şubenin vurucu timleri tarafından sarıldı. Ökkeş, halk düşmanı faşist MC iktidarının polisleri tarafından yirmi dakikalık bir çatışma sonunda katledildi. Mahalle halkı Ökkeş'in yaralı olarak yerde yatarken polisin ikinci bir kurşunuyla can verdiğini, Ökkeş'i hastaneye kaldırmak isteyen halka polisin engel olarak Ökkeş'i ölüme terk ettiklerini gözleriyle gördü. Halkın kurtuluş mücadelesine, devrime inanmış, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda hiç bir fedakarlıktan kaçınmayan, devrimci kardeşimiz Ökkeş'in cenazesine katılan halk polis tarafından kurşunlandı. Bir çok devrimci, yurtsever göz altına alındı.

ÇELİKTEPE HALKI YİĞİT EVLADI ÖKKEŞ KARAYİĞİT'İ UNUTMADI.

Ökkeş'in katledilmesinden sonra Çeliktepe, Sanayi Mahallesi, Gültepe ve çevresinde faşist baskılar devam ediyor. Mahallemizde sivil polis kaynıyor. Devrimciler takip ediliyor. Faşistlerin amacı halkın gün geçtikçe artan öfkesini ve mücadele isteğini kırmak, devrimci mücadelenin yükselişini önlemektir. Ökkeş'in kararlı mücadelesi Çeliktepe halkının devrimci mücadelesine örnek olacaktır.

ÇELİKTEPELİ DEVRİMCİLER

"Gazetemizi Satarken Üzerimize Saldıran Faşistleri Halkla Beraber Kovaladık"

YAŞLI BİR MAHALLELİ: "NEREDE O KÖPEKLER, GEBERTECEĞİM ONLARI" DİYE BAĞIRIYORDU

30 Ağustos günü Ankara'da, Tuzluçayır semtinde kızıl-erkekli 20-25 kadar işçi arkadaşla beraber, gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nun 20. sayısını satmaya gittik. Tuzluçayır halkı bizleri coşkuyla karşıladılar. Çoğu bizleri evlerine davet etti. Okur yazarlığı olmayan yaşlı analar bile; "bu gazete devrimci gazetesiyse verin, okur yazarlara okuturuz" diyorlardı. Küçük çocuklar bizi "Yaşasın Devrimciler" diyerek karşıladılar. Gazetenin satışını yapmamızda bizlere yardım ettiler. İki saat içerisinde 500'e yakın gazete satıldı.

Daha sonra, Tuzluçayır'ın yakınındaki başka bir işçi semti olan AKDERE'ye doğru, gazete satarak giderken, yaşları on civarında olan MHP'li faşist beslemelerle karşılaştık. Daha sonra öğrendiğimize göre bu faşist grubu, bizi Tuzluçayır'dayken görmüşler, ancak mahalle halkının devrimci niteliğini bildiklerinden, orada saldırma cesaretini gösterememişler. Faşistler aniden tabancalarla üzerimize kurşun yağdırırken bir taraftan da "bu gazeteyi sattırmayacağız" diye bağırıyorlardı. Tabanca seslerini duyan çevre halkı evlerinden dışarıya fırladılar. Devrimcilerle omuz omuza faşist saldırganlara karşı mücadeleye girdiler. Olay esnasında yaşlı bir mahalleli, evinden baltasını kapıp geldi ve "nerede o köpekler, geberteceğim onları" diyerek, bizlere beraber aktif bir şekilde faşistlere karşı koydu. Faşist saldırganlar, kurşunları bitince paniğe uğrayarak kurtuluşu kaçmakta buldular. Silah seslerini duyan Tuzluçayır'lı devrimciler de bize yardım etmek için olay yerine geldiler. Ancak, onlar daha olay yerine yetişemeden faşistler kaçmışlardı bile..

Olaydan sonra bir devrimci elektrik direğine çıkarak olay yerine toplananlara hitaben bir konuşma yaptı "faşistlerin halk düşmanı yüzlerini bu olayla bir kez daha gösterdiklerini, ancak faşistlerin HALKIN KURTULUŞU'nu engelleyemeyeceğini" açıkladı. Daha sonra devrimciler, "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET" sloganını atarak kısa bir yürüyüş yapıp dağıldılar. Ancak, devrimcilerin dağılmasından sonra polis, olayı bahane ederek Tuzluçayır halkını basmış ve orada bulunanları alıp götürmüştür. Esasen Tuzluçayır semtinde faşistler, kitle tabanı yaratamadıklarından, bu semtte tutunamadıklarından dolayı, onların bu görevi polislere yüklemiştir. Kısa bir süre önce Tuzluçayır'da karakol açılmış ve 30'un üzerinde polis görevlendirilmiştir. Ancak Tuzluçayır'ın yiğit halkı, mücadelelerini hiç bir gücün engelleyemeyeceğini belirtmekte, faşist MC iktidarının besleme polislerinin ve faşistlerin saldırılarına karşı eylem birliği içinde olduklarını, devrimci mücadelenin bayrağını bundan böyle daha da yükseklere çıkaracaklarını söylemektedirler.

TUZLUCAYIRLI DEVRİMCİLER

HALKIN KURTULUŞU'na Yapılan Baskılar Halka Yapılan Faşist Baskıların Bir Parçasıdır

Gazetemizin eski sahibi ve çalışanlarının faşist DGM'de "gizli örgüt" uydurmasıyla yargılanmaları devrimci, yurtsever, ilerici kişi ve kuruluşların tepkisiyle karşılanmıştır.

Gazetemize gönderilen yüzlerce imzalı mektup ve sıra, yapılan açıklamalarda "HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskıların halka yapılan faşist baskıların bir parçası olduğu; hakim sınıfların yürüttükleri sistemli ve kanunsuz baskı ve uygulamaların devrimci, yurtsever, ilerici basını susturmayı amaçladığı, gazete sahiplerinin, yayıncıların kitapçıların hayali "gizli örgüt" uydurmalarıyla yargılanmalarına ve tutuklanmalarına, faşist DGM'lerin çalışmaya ve yeniden kurulmasına karşı olunduğu, devrimcilerin etkili mücadelesiyle kararlı, işçi sınıfının ve kitlelerin geniş kesimlerinin ... ilerici, demokratik, yurtsever, devrimci basın organlarına sahip çıkması, basın işçilerinin serbest bırakılması için ... belirtilmektedir.

Bu sayımızda bu metin ve açıklamaların bir kısmını yayınlıyoruz.

Devrimci, yurtsever, ilerici basına yapılan baskılara karşı çıkalım. Faşist baskı ve saldırıları protesto edelim.

KORAL YAYINLARI: "HALKIN KURTULUŞU sahip ve çalışanlarını bir örgüt olarak göstermek, DGM'leri bir baskı aracı olarak kullanmak isteyen MC iktidarının yeni bir oyunudur. Bu baskılara ve yıldırma yöntemlerine karşı yurtseverlerin, demokratların, devrimcilerin önemli görevleri vardır. Bunların başında bu tür baskılara karşı direnmek, yılmadan direnmek gelir. En önemli görevlerimizden biri de bütün yurtseverlerin ne pahasına olursa olsun devrimci yayın organlarını yaşatmaya çalışmasıdır."

EYLEM YAYINLARI: "HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskılar yurtsever basın üzerin-

De.sa.7'de

Sorgusuz Yargısız

İşkenceler Yapılırken Mahkemelerin Çalışmaya Başladığı Gün Kutlanabilir mi?

7 bine yakın üyesi bulunan İstanbul Barosu yeni adli yıl açılış törenine katılmamıştır. Baro başkanı bu kararlarının gerekçesini açıklarken "Yurttaşlarımızın en temel hakları hiçe sayılarak, sorgusuz yargısız işkenceler yapılırken mahkemelerin çalışmaya başladığı gün kutlanabilir mi?" demiştir. Mahkemelerin yurttaşlar için bir güvence olmadığının belirtildiği açıklamada "Son Devlet Güvenlik Mahkemeleri girişimi ise yargı organlarına olan güvensizliği ilan etmektir. DGM hakemliğe yargının tarafsızlığı ve bağımsızlığı ilkesini çiğnemektedir." denilmektedir.

Faşist MC iktidarının halk düşmanı girişimleri karşısında halk kitlelerinin yükselen faşizme karşı mücadelesi demokrat, ilerici kişi ve kuruluşları da etkilemektedir. MC iktidarının zulmü ve zorbalığı azgınlaştırmıştır. Faşistler halkın temel demokratik, ekonomik haklarına saldırmakta, bu yolda burjuva hukuk kurallarını bile çiğnemektedir. MC'nin suç dosyasında binlerce uygulanmayan mahkeme kararı da bulunmaktadır. MC, halkın mücadelesini ezmek için kullanabileceği araçlardan biri olarak faşist DGM'leri yaşatmak istiyor. Ama başta işçi sınıfı olmak üzere halk kitlelerimiz buna izin vermeyecektir. Vermemelidir. İşçi sınıfının yanı sıra halkın çeşitli kesimlerinin temsilcisi demokratik kitle örgütleri de MC'nin bu girişimi karşısında dikilmiş, faşistleri geriletmek zorunda bırakmışlardı. Hakim sınıfların çıkarlarını daha güçlendirecek bir karar göremeyen yargıçların, MC'nin DGM'leri yeniden gündeme getirme çabalarına karşı çıkması, bu tepkinin bir örneğidir. Faşist MC iktidarının tutumu karşısında demokratik ve ilerici kesimlerin tepkisi bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bu mücadele demokrat, ilerici, namuslu aydınlara da büyük görevler düşmektedir.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER YENİ DESTEK MEVZİLERİ PEŞİNDE

Sosyal-emperyalistlerin; milletvekilleri, senatörler, gazeteciler, parti başkanlarını Sovyetler Birliği'ne davet etmeleri son günlerde oldukça arttı. Son olarak Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi, tabii senatör Ahmet Yıldız ve Profesör Mümtaz Soysal davetli olarak Moskova'ya gittiler. Bu davet sosyal-emperyalistlerin son aylarda düzenledikleri "Moskova Tur"larının üçüncüsü oluyor.

Önce MC iktidarının spor bakanı A. Şevki Erek Sovyet spor yöneticileri ile görüşmek için resmi bir gezi yaptı. Gezi sonunda imzalanan anlaşmada MC iktidarının sosyal-emperyalistlerle geliştirdiği "dostane ilişki ve yardımlaşma"nın spor alanında da sürdürüleceği belirtiliyor. Bu anlaşma, özellikle ambargo ve Ege buhranından da yararlanarak hızlanan, sosyal emperyalist sızmanın ekonomik, siyasi, kültürel alanlardan sonra spora da el atarak yeni mevziler kazanması demektir.

Arkasından AP, CHP ve CGP'ye mensup 25 milletvekili aileleri ve bazı yakınlarıyla birlikte Sovyet hükümetinin davetlisi olarak Moskova'ya gittiler.

Sosyal-emperyalistlerin bu cömertliklerinin, misafirperverliklerinin altında sosyal-emperyalist yayılma ülke içinde yeni destek mevzileri kazanma amacı yatmaktadır.

Yeni çarlar geçmişte Amerikan emperyalistlerinin kullandığı yollara başvuruyorlar. Çeşitli kesimlerin temsilcilerini, özellikle demokrat ve ilerici çevrelerden politikacı, gazeteci, sendikacı, sanatçıları Moskova'ya davet edip Rus emperyalizmine hayranlık uyandırarak, onlar aracılığıyla ülkemizdeki siyasi etkinliklerini daha geniş bir alana yaymak istiyorlar. Geçmişte de Amerikan emperyalistleri burslar vererek, çeşitli kuruluşlarının davetlisi olarak yüzlerce politikacıyı, sendikacıyı, gazeteciyi, sanatçıyı, öğrenci vi Amerika'ya çağırmış, bu tür beyin yıkama faaliyetleriyle ülkemizde Amerika'ya tapan uşaklarının sayısını arttırmıştı.

Son yıllarda Washington gezilerinin yerini alan Moskova gezilerinin ardından veriler demeçler geçmişi hatırlatmaktadır. Gerek Timisi'nin gerekse Ahmet Yıldız'ın döndükten sonra yaptıkları açıklamalar sosyal-emperyalistlerin düzenledikleri gezilerden bekledikleri nelerinin ne olduğunu ortaya koyan yeni örneklerdir. TBP Başkanı Timisi düzenlediği basın toplantısında "Çok yönlü dış politika", "komşularımızla ilişkilerin daha da geliştirilmesi" vb. sözlerle sosyal-emperyalistlerle uzlaşma ve teslimiyet politikasının propagandasını yapanların kervanına katılmıştır. Bu tavır bu güne kadar iki süper güce karşı milli bağımsızlıktan yana bir politika izleyen Birlik Partisi'nin yurtsever tababına ters düşen bir tavırdır. Halkımızın çıkarlarına aykırı bir tavırdır. Ahmet Yıldız'da yaptığı açıklamada sosyal-emperyalistlerin son yıllarda Türkiye'yle olan ilişkilerinde "çok dikkatli ve güven verici bir tutumu sürdürmekte" olduğundan ilişkilerin çok daha ilerlemesinde "gereken iklimin oluşmasının beklenmesinden", "kalkınmamıza yararlı amaca yönelik ilişkiler"den, vb. dem vurmaktadır.

Bu güne kadar iki süper devlete karşı mücadeleden yana yurtsever bir tavır gösteren Mustafa Timisi ve Ahmet Yıldız'ın son açıklamaları Türkiye halkının çıkarlarına ters düşen, ülkemizde yeni mevziler elde etmek için her yola başvuran sosyal-emperyalistlerin yayılmacı siyasetlerine yarayan bir tavırdır. Tutarlı bir yurtsever olmak zorunda olan herkesin terketmesi ve mücadele etmesi gereken bir tavırdır.

■ Kaymakamlık Daha Önce İmzaladığı Protokolü Utanmadan Çiğnedi ■

"Yılmayacağız, Yurtlarımızı, Faşistlere Terketmeyeceğiz"

Bornova öğrenci yurtlarındaki faşist işgalin kırılması ile ilgili olarak daha önce gazetemizde yayınlanan haberde bir durum değerlendirmesi yapmıştık.

"...Şimdi başarımızla biten, fakat yeni oyunların tezgâhlanacağını bildiğimiz önümüzdeki günler için kazandığımız tecrübeler bizi daha da pişirecek, uyanıklığımızı bir kez daha artıracaktır.."

Faşist MC iktidarının, yurtları "faşist üs"haline getirme planları yoğunlaştı. Gelişen olaylar faşistlerin "yurtları; işçilere, köylülere, öğrencilere saldırmada atlama tahtası olarak kullanmak." istemeleri şeklindeki tespitimizi de doğruladı.

Önce bu görevi yerine getirecek Nazlım Dere müdür olarak atandı. Arkasından müdürün de içinde bulunduğu faşist sürüler tarafından Bornova öğrenci yurtlarından 1. Blok işgal edildi. Verilen mücadele sonucu, faşistler yurttan atıldılar. Eski öğrenciler yurtlarına girdiler.

Kredi ve Yurtlar Genel Müdürlüğünün kararı ve Kaymakamlığın emri ile, yeni oyunlar tezgâhlandı ve yurtları kapattırabilmek için öğrencilerin boşaltılması jandarmalara emredildi.

Yurtların militanca savunulması sonucu, Kaymakamlık, Yurt Geçici Müdürlüğü-Rektörlük ve öğrenciler arasında bir protokol imzalanmış ve yurtta kalmamız sağlanmıştı. 69 arkadaşımıza yeni yurt kartları verilmiş, 620 öğrencinin ön kayıt formları değerlendirilerek kayıt işlemlerinin yapılacağı belgelenmişti.

Fakat yapılan protokol çiğnendi. Kaymakamlığın yaptığı bir açıklamada "protokolün sadece öğrencileri yatıştırmak ve potansiyeli düşürmek için imzalandığı" belirtildi. Bizler böyle iki yüzlü kişilerin kararlarına, belge imzalamalarına zaten güvenmiyorduk. Güveneceğimiz tek şeyin kendi gücümüz olduğunu biliyorduk. Onlar protokolü, bizim kararlılığımız karşısında planları bozulduğu için güçleri yetersiz kaldığı için imzalamışlardı. Arkasından, kendilerinin ağır bastığını gördükleri anda protokol gibi belgeleri bir kenara atmışlardır. Şunu biliyoruz ki: Burjuvazi, kendi yasalarını çiğnemekte ustalaşmıştır!

Yurt Yönetim Kurulu, aldığı kararla boşaltma işleminin kesin olarak tamamlanmasını istemiştir. Çünkü, biz öğrencilerin yurtlarda bulunması faşist planlarının gerçekleşmesini engelliyordu. 200'e yakın jandarma, boşaltma için yurtlara geldiler. Ve bu defa ne pahasına olursa olsun yurtları boşaltmak istiyorlardı. Öğrenciler olarak şöyle bir karar aldık: "... Barikatlar kurulacak ve barikatlar savunulacak..."

Jandarma verilen emirde, kapıların kırılarak öğrencilerin dışarı çıkarılmasını istiyordu. 3 saatlik bir mücadeleden sonra bloktan dışarı çıkarıldık.

Diğer bir çok zorlukların yanısıra, büyük maddi olanaksızlıklarla kurduğumuz çadırlarda faşist oyunu bozmak için direnişimiz sürdü. Çadırlarda sürdürdüğümüz ve gün geçtikçe güçlenen direnişimiz, faşist MC ve organlarını ürküttü. Direnişimizi kırmak için tekrar azgınca saldırdılar. Rektörlük ve dekanlığın karşı çıkmasına rağmen 26 Ağustos 1976 tarihinde, yurt sahasından da atılmamız için jandarmaya emir verildi. Çadırdaki öğrencilerin en az olduğu bir zamanda, yurt sahasından da atılmamızı gerçekleştirdiler.

Tadilat gerekçesiyle yurtların boşaltılmasını biz, "faşistlerin yurda yerleştirilmesi için ilk adım" olarak değerlendirmiş ve "tadilat bir bahanedir" demiştik. Şimdi haklı olduğumuz bir kere daha ispatlandı. Bu ne biçim tadilat ki, yurt sahasındaki ayak seslerimiz bile yapılmasını engelliyor. Bu, utanmazca bir oyunun her araca başvurularak gerçekleştirilmek istenmesidir.

Şimdi bu oyunu boşa çıkarmak için militanca mücadele bayrağını yükseltmemiz gerekiyor. Mücadelemize azimle, kararlılıkla devam ediyoruz ve edeceğiz.

Faşist MC iktidarının Türkiye'nin her yanında, yurtlar üzerindeki faşist oyunları boşa çıkarılmalıdır.

Biz, derhal yurtların açılmasını, ön kaydı yapılan 260 öğrencinin kesin kayıtlarının yapılmasını, faşist müdür Nazlım Dere'nin atılmasını istiyoruz. Bu isteklerimizin gerçekleşmesi için tek bir mücadele yöntemi ile yetinmeyeceğiz. Faşist oyunu bozmak için mücadelemizi, başka mücadele yöntemleriyle güçlü kılacağız.

Öğrencileri sokağa atabilmek için jandarmanın 2,5 saatte kazdığı duvarlardan biri.

Halkın Gücü Faşizmi Dize Getirecektir!

FAŞİST YUVALARI DAĞITALIM!
REVİZYONİST VE REFORMİSTLERİN KİTLELERİ KENDİ BURJUVA SİYASETLERİNİN YEDEĞİNE ALMASINA VE KİTLELERİ UYUŞTURMAYA YÖNELİK HER TÜRLÜ SINIF İŞBİRLİĞİ SİYASETİNE KARŞI ÇIKALIM!

Son günlerde faşist saldırılar tekrar yoğunluk kazandı. Malatya, Elazığ, Ankara, İzmir, İstanbul, Maraş ve Çorum'daki saldırılar birbirini izledi. Bir işçi ve bir öğrenci faşistler tarafından katledildi. Önümüzdeki günler de emekçi kitlelerin yükselen mücadelesini kırmayı amaçlayan bu saldırıların yoğunlaşacağı bellidir.

Faşist saldırılar bugün sadece devrimcileri hedef almıyor. Sadece öğrencilere yönelmiş veya halkın bir kesimini hedef alan saldırılar da değildir. Faşist saldırılar bütün emekçi sınıf ve tabakalara yöneltilmiştir. Bugün daha da yaygınlaştırılmaya, kitlesel bir karakter kazandırılmaya çalışılmaktadır. Faşistler bunun için dini duyguları, ırk ve mezhep ayrılıklarını körüklemektedirler.

Bütün emekçi sınıf ve tabakaları sindirmeyi amaçlayan sistemli bir saldırı geliştirilmektedir.

Faşist saldırıların göğüslenmesi ve kırılması emekçi kitlelerin faşizme karşı aktif kararlı mücadelesinin yükseltilmesi ile mümkündür. Bunun gerçekleştirilmesi için kitlelerin uyanıklığını körelten, faşizmle uzlaşan veya faşizme karşı mücadelede küçük grup terörünü savunan görüşlerle mücadele edilmesi gerekmektedir. Aktif kitle mücadelesinin yükseltilebilmesi bu engellerin aşılmasına bağlıdır.

Genel olarak revizyonistlerin faşizme karşı mücadeledeki tavırları teslimiyetin yılgınlığın propagandasının yapılması ve bazan üstü örtülü bazan açıkça CHP'nin desteklenmesinin savunulması olmuştur.

Sosyal faşistlerin ise faşizme karşı mücadele açısından ele alınması zaten yanlıştır. Çünkü onlar kendileri de faşisttir. Sosyal-faşistlerin bugün iktidarda olan hakim sınıflarla aralarında çelişmeler vardır. Devrimciler bu çelişkilerden yararlanmalıdır. Fakat onların sahtekâr, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi, faşist yüzlerini açığa çıkarmaktan bir an bile geri durulmamalıdır. Çünkü onlar, sinsice yöntemlerle halkın yükselen mücadelesini sosyal-faşist bir diktatörlük kurma ve yurdumuzu sosyal-emperyalizme bağımlı hale getirme emeline alet etmeye çalışıyorlar. Sahte barış günleri, Şili'deki faşist darbeyi protesto toplantıları düzenleyerek, emperyalizme karşı olduklarını söyleyerek bazı yurtsever, demokrat, barıştan yana unsurları aldatma çabası içindedirler. Onlar bu tür toplantıları aynı zamanda bugünkü hakim sınıflarla doğrudan karşı karşıya gelmeden güç toplamak için düzenliyorlar.

Sosyal-faşistlerin iktidardaki hakim sınıflara karşı bu güne kadarki tavırları yeterince güçlü olmadıklarından uzlaşma, boyun eğme olmuştur. Onlar yeterince güç topladıklarında açık saldırılara girişmekten, gözlerde başvurmaktan bir an bile kaçınmayacaklardır. Bunun filiz halindeki oluşumu görülmektedir.

CHP yönetimi bugüne kadar faşizme karşı mücadelede tutarlı bir tavır olmamıştır. CHP-MSP Koalisyonu döneminde CHP yönetimi geçmişe sünger çekme siyasetini savunmuş, MC iktidarı kurulduktan sonra kitlelerden "barışçı yöntemlerden ayrılınmaması" istenmiş, daha sonra da Ecevit tarafından AP'ye "demokrasiyi kurtarmak için işbirliği yapma" çağrısı yapılmıştır. Zaman zaman CHP yönetimi tarafından düzenlenen kitle gösterileri tabandan gelen baskının ve halk kitlelerini yönlendirme insiyatifini elden kaçırma korkusunun sonucu olmuştur. Ve CHP yönetimi yükselen kitle mücadelesinden yeni politik manevralar çevirerek parlamentoda güçlenmek için yararlanmaya çalışmıştır.

Reformistlerin kitlelerin mücadelesini pasifleştirme tavırları bugüne kadar faşistlerin ekmeğine yağ sürmüş, anti-faşist güçleri ve faşizme karşı mücadeleyi ise zayıflatmıştır.

Faşist saldırılar CHP'li kitleleri de hedef almaktadır. Son olaylar bunu bir kere daha göstermiştir. Elazığ ve Maraş'ta CHP il binaları ve birçok CHP'linin işyerleri tahrip edilmiştir.

Bağımsız işçi sınıfı hareketinin güçlü bir şekilde siyaset sahnesinde olmadığı günümüzde demokratik özlemleri olan büyük bir kitle tabanına sahip, ayrıca parlamentoda, çeşitli devlet kurumların da gücü olan CHP faşistler için bertaraf edilmesi gereken bir engeldir. CHP yöneticilerinin olayların dışında kalma tavrı CHP'lilere ve CHP'ye yöneltilen saldırıları aldatmaya çalışmaktır.

CHP'li kitleler, CHP yönetiminin faşizmle uzlaşan ve parlamentodaki manevralarla mücadele yürütme siyasetine karşı çıkmalı ve devrimcilerle birlikte faşizme karşı aktif olarak mücadele etmelidir.

BUGÜNKÜ ŞARTLARDA FAŞİZMİN GERİLEDİĞİNİN SÖYLENMESİ KİTLELERİN UYUTULMASINA, SONUCUNDA DA FAŞİZME HİZMET EDER

Sınıf mücadelesini bir yana bırakan bazı şaşkınlar da bugün faşizmin güç kaybedip gerilediği görüşünü savunarak faşizmin saldırganlığını söylüyorlar. Bu kadar bile faşizmin gerilediğini göstermeye yeter, diyerek Demirel'in Türkeş'e yaptığı ziyaretten çıkarken söylediği "İşçi haklarının hiçbiri geri alınamaz" sözlerini kanıt olarak göstermektedirler. "Demirel'in de itiraf ettiği gibi 'alınamaz' günkü hükümetin 'geri alacak' gücü yoktur." diyorlar.

Bugünkü şartlarda tam da Demirel'in istediği gibi davranıp, kitleleri uyutmaya çalışıyorlar. Böyle bir siyaset sınıf işbirliğine varır.

Bir kere Demirel'in sözlerini paragraf olarak alalım. O zaman Demirel'in bir "itiraf"ta mı bulunduğu, yoksa kuyruklu bir yalan mı söylediği rahatlıkla anlaşılacaktır.

"İşçi hakları geri alınamaz, ancak yeni haklar getirilebilir. İşçi haklarının kısıtlanacağı ile ilgili çıkarılan manasız sözler işçileri tedirgin etmektedir." (Tercüman 14 Ağustos)

Bu baylar "yeni haklar getirilebilir" sözüne,ne demektedirler?" "işçi haklarının kısıtlanacağı ile ilgili...sözler" "manasız" mıdır? Her halde bunlar da Demirel'in "itiraf"ları olsa gerek!

Hakim sınıfların, DGM, ücretlerin durdurulması, sendikal özgürlüklerin bütünüyle ortadan kaldırılması noktalarında yoğunlaşan yeni saldırılarının arifesinde devrimcilerin görevi hakim sınıfların, revizyonist ve reformistlerin, demagoji ve yalanlarına, kitleleri uyuşturma siyasetlerine karşı mücadele etmek, kitleleri örgütleyip mücadeleye sevk etmektir. Yoksa Demirel gibi, hemde aynı sözlerle uyutmaya çalışmak değil!

Bugün halk kitlelerinin mücadelesi yükselmektedir. Fakat aynı zamanda hakim sınıflarda daha örgütlü ve güçlü saldırılara girişmektedir. Ve özellikle bu dönemde hakim sınıflar emekçi kitlelerin elindeki hakların son kırıntılarını da yok ederek emekçi halkı kapkara bir zindan hayatına mahkûm etmek istiyorlar. Demirel'in büyük patronlarla yaptığı gizli toplantı, açığa çıkartılan MESS raporu, büyük patronların, sömürücülerin her günkü gazetelerde boy boy yayınlanan demeçleri bunu doğrulamaktadır. Devrimcilere düşen görev bu gerçekleri kitlelere kavratıp, mücadeleye sevk etmektir.

Demirel'in demagoji ve yalanlarına dayanarak "somut durum" tahlilleri yapmak Demirel'lerle kolkola olmayı getirir ve sürdürülmekte olan sınıf işbirliği siyasetinin doğal bir sonucudur.

EMEKÇİ KİTLELERİN AKTİF MÜCADELESİ FAŞİZMİ DİZE GETİRECEKTİR.

Faşist saldırılara karşı, bireysel ve veya küçük gruplara dayanarak mücadele etmek yanlıştır. Faşist saldırıları göğüslemenin, yenilgiye uğratmanın yolu en geniş kitlelerin mücadeleye sevk edilmesidir. Bulunduğumuz her yerde bunu gerçekleştirelim.

Faşistlerin karşı devrimci şiddetine kitlelerin devrimci şiddetiyle karşı koyalım.

Faşist yuvaları dağıtalım.

Revizyonist ve reformistlerin kitleleri kendi burjuva siyasetlerinin yedeğine almasına ve kitleleri uyuşturmaya yönelik her türlü sınıf işbirliği siyasetine karşı çıkalım.

İŞBİRLİKÇİ F
TÜM EMEKÇİ HALK
FAŞİST SALDIRILAR KARŞISINDA TEK

- FAŞİST DGM YASASI'nın çıkarılması, ülkemizi iki yıldır kana bulayan ve talan eden MC'nin, bütün faşistlerin ve işbirlikçilerin halk üzerinde tahakkümlerini sürdürmelerini kolaylaştıracak, emekçilerin hayatını daha da zorlaştıracaktır.
- Faşist MC iki yıldır halka ne yaptı? Şimdi Demirel ve Erbakan sırtlarındaki ağır suçlar yükünü bir tarafa bırakıp peşpeşe bir yığın yalan söylüyor diye onlara mı inanacağız yoksa hayatın ta kendisine mi?
- MC emekçilerin hayatını daha da çekilmez kıldı. İşsizlik aldı yürüdü, öyle ki şimdi tam 2,5 milyon işçi boş gezmektedir.
- MC bütün demokratik hakları ve özgürlükleri halkın elinden almaya uğraşıyor. Bir çok hak artık sadece kağıtta kaldı. Bazıları kağıtta bile yoktur. MC Anayasayı değiştirmeyi amaçlamaktadır.
- MC 100 devrimci gencin ölümünden sorumludur. Bunların katilleridir. Panzerleriyle, toplum polisiyle, faşist milisleriyle devrimci öğrenci gençliğin üzerine saldırdı, kan döktü. Yaralananların sayısıysa binlerledir.
- Yüzlerce yurtsever zindanlara dolduruldu. 12 Mart'ın işkence tezgâhları yine işlemeye başladı. Faşist DGM'ler bütün yasaları hiçe sayarak çalıştılar.
- Af ile 9000'e düşen tutuklu sayısı, 2 senede 42.000'e fırladı.
- MC Kürt Ulusu üzerindeki milli zulmü azgınca sürdürdü. Her karakola bir panzer yerleştirmeyi amaç bildi. Kürt köylülerini her fırsatta sıra dayağından geçirdiler. Birkaç kez "kaçakçı" yakalama bahanesiyle toplu katliamlar yapıldı.

"YEDİKLERİ YOKSUL ETİ, İÇTİKLERİ KAN OLMUŞTUR ..."

- Danıştay kararları uygulanmadı.

- Köylüler, küçük çiftçiler sefalete itildiler. Onlar önümüzdeki yılı çıkarabilmek için tefecinin toprak ağasının pençesine iyice düşecekler. 40-45 lira olması gereken taban fiyatları 18 lira olarak saptandı. Taban fiyatları o kadar geç ilan edildi ki çiftçi elindeki ürünü ucuza tüccara kaptırdı.
- Ağa'ya, tefeci'ye, jandarma zu... sı direnen topraksız, yoksul ... baş kaldırdılar. Toprakları iş... eken köylülere jandarma-ağa be... taklaşa saldırdı. Yüzlerce köy... hanelere atıldı.
- Memur kıyımı, partili kayırmas... vatandaşı yaktı. Rüşvet ve yolsuzluk alabildiği... rıldı. Halk hiçbir işini rüşve... remez oldu. Bunun yanında "paş... ler", bakanlar, Yahya'lar cepl... yonlarla dolduruyorlardı.
- MC altı-yedi kez değişik isiml... "devalüasyon" yaptı. Yani para... % 30 kadar düşürüldü.
- MC "Büyük Türkiye'yi" kuracağı... yayarken, beri yanda 1976 yılı... işletmelerinin 9.6 milyar zara... açıklanıyordu. Dış ticaret açı... yar doları, yani 60 milyar Tür... buluyordu.
- İşçilerin grev ve direnişlerin... komando-polis-jandarmalar sald... çiler öldürüldü. Yüzlercesi işten atıldı, hapse atıldı. Sa... yonist sendika ağalarının ih... rağmen işçi sınıfımızın mücade... ğitçe sürdü. İşçi sınıfının ... yükseldi.
- MC'ciler Ege denizinde aslan ... ülkemizin topraklarını senede ... lardan Amerika'ya kiraya verdi...
- Emperyalizmin uşağı hakim sını... ce iki süper güce yarayacak ol... kışkırtıcılığını durmadan körü...
- Üniversiteye giremeyenler gitt... tıyor;, bu yıl sınava giren 32... den 35.000'i alınıyor. 130.000... nu işsizler arasına katılacak.
- "Sosyal mesken"ler safsatasıyl... meşgul etmeye çalışan MC ülkenin birçok yerinde gecekon... lar. Halkı evsiz, barksız bıra...
- Ev kiraları %100 arttı, ev ara... kakta kalıyor; çünkü ev buluna...
- Akaryakıt sıkıntısı gittikçe a... lektrik yetersizliği en yüksek... ulaşmak üzeredir. Odun fiyatla... hasıdır.
- Salgın hastalıklar yayılıyor. ... ha da çekilmez kılıyor.

Polis Baskısına ve Patron Tehdidine Rağmen;

ELMAK İŞÇİLERİ DİRENİŞLERİNİ YİGİTÇE SÜRDÜRÜYORLAR!

Ağır koşullarda, asgari ücretin bile altında sigortasız olarak çalıştırılan ELMAK işçileri, 23.8.1976 günü arkadaşlarının işten atılması üzerine direnişe geçti. Polis patronun ve diğer patronların şikâyetini bahane ederek "8 saatlik iş günü uygulanmalı", "sigortasız çalışmaya hayır", "işgüvenliği", "sendika hakkı" vb. gibi sloganları yazılı pankartları indirdiler. İşçileri karakola götürerek baskı yaptılar. Çünkü ELMAK Kollektif Şirketi'nin bulunduğu bölgede, hiç bir sosyal hakkı, işgüvenliği olmayan yüzlerce, işçi ve çırak, 10 saati geçen işgünü ile ve çok az ücretle köle gibi çalıştırılmaktadır. ELMAK işçilerinin yiğitçe direnişinin diğer işçi ve çıraklara örnek olacağından korkuyorlar. "8 saatlik iş günü", "iş güvenliği", "asgari ücret", "sendikalaşma hakkı" gibi pankartların asılmasına karşı olmaları, onların kâr hırsından gelen doymak bilmeyen aç gözlülüklerinin ifadesidir.

Polis ve patronun tehtidine karşılık direnişlerini kararlılıkla sürdüren ELMAK işçileri direnişlerini şöyle anlatıyorlar:

"Bizler ELMAK Kollektif Şirketi'nde çalışan 15 işçiyiz. Günde 10 saat çalışmaktayız. Sigortalı değiliz, asgari ücret bile ödenmiyor, iş güvenliğimiz yok.

Ünsal Göltaş adlı arkadaşımızın bozuk bir makinada çalıştırılması sonucu iki parmağı koptu. Patronların bu olay karşısındaki tavrı insanlık dışıydı. Arkadaşımıza "git kopan parmağını çöplüğe at" dediler. İş yerindeki arkadaşımıza verilen vizite kağıdında iş kazası olarak değil, "iş hastalığı" olarak belirlenmiştir. İş mahkemesine şikâyetimiz üzerine başının derde gireceğini anlayan patronlar, arkadaşımızı alelacele sigortalı ettirivermişlerdir. Patronun namussuzluğuna şahit gösterilen iki arkadaşımızı da işten attılar.

Fikri Gül... arkadaşımızın ayağına 500 kilogramlık saç düştü. Sigortasız olan bu arkadaşımız işveren tarafından sakat sakat çalıştırılmaya devam ettirildi.

Daha rahat sömüreceğini bildiğinden kadın işçileri işe almakta, küçük kız ve erkek çocuklarını çırak olarak çok düşük bir ücretle çalıştırmaktadır. Çıraklara haftada 150 TL., biz işçilere 275 TL. ödemektedir. Bizler bu parayla hangi ihtiyacımızı karşılayabiliriz ki...

Tüm bu haksızlıklar karşısında patronlara isteğimizi bildirdik. Bunun üzerine patron Ali Taner ve Cevat Mergen bizleri işten attı. İsteklerimiz doğrultusunda tek yumruk olmuş bizler karşısında soyguncu patronlar atılan arkadaşımızı işe almamakta direttiler ve 23.8.1976 Pazartesi günü direnişe geçtik. Üretimin durması ve ceplerine para dolmaması karşısında gözü dönen patronlar, özel arabalarıyla bizleri çiğnemekle tehdit ettiler. Bizleri sürekli tartaklıyor, hakaret ediyor, can güvenliği bahanesi ile polisi iş yerine dolduruyorlar.

Kârından başka hiç bir

De.sa.7'de

Patronlar bizleri sürekli tartaklıyor, hakaret ediyor, can güvenliği bahanesi ile polisi işyerine dolduruyorlar.

Silvan'da "Hürriyet, Toprak ve Birlik" Mitingi Yapıldı

Çeşitli engellemelere ve baskılara rağmen, 8 Ağustos 1976'da yapılması beklenen "Hürriyet, Toprak ve Birlik" mitingi 22 Ağustos'ta yapıldı.

Yıllardır özgürlüğe, toprağa hasret, başta Silvan halkı olmak üzere, çevre köy ve şehirlerden kalabalık bir halk kitlesi, "Kurdara Azadî" sloganlarıyla miting yerine geldi. Çok büyük bir ilgi gören ve 10.000'den fazla halk kitlesinin katıldığı miting, küçük eksikliklere karşın birlik ve başarı içinde sürdürüldü. Miting boyunca hep bir ağızdan atılan; "Kurdara Azadî", "Kahrolsun Sömürgecilik", "Gunti dest hîlda, Axa gund berda", "Bımri Koleti, Bijî Azadî", "Kuşka Leylâ", "Kahrolsun Revizyonizm", "Kahrolsun sosyal-şovenizm", "Kahrolsun Ağalar", "Kahrolsun emperyalizm", "Kahrolsun Militarizm", "Gundi-Karker, yek bun çun şer" sloganları Kürt ulusunun bir yumruk gibi birleşmesinin simgesi oldu.

Yıllardan beri Kürt Ulusunun üzerinde uygulanagelen asimilasyon (Dilin ve kültürün yok edilmesi) ve Jenosid (kitle halinde yok etme-Soykırım) politikasının Kürt Ulusu'nu yok etmediğini ve edemeyeceğini Silvan mitingi bir kez daha göstermiştir. Yapılan konuşmaların esası Kürtçe idi. Bir köylünün halkına kendi öz diliyle hitap etmesi, bir Kürt bacının halkıyla birlikte Kürtçe Devrimci marş söylemesi ve bunların sürekli ve coşkunca alkışlanması; diğer konuşmacıların hazırladıkları yazıların çoğunun Kürtçe olması, Kürtçe'nin asimilasyon politikasına rağmen özelliğini yitirmediğini, Ulusun önemli bir öğesi olarak var olduğunu gösterdi.

Miting'de ezilen Ulus burjuvazisinin, İdil'de, Viranşehir'de, Hakkâri'de ve daha bir çok yerde başvurduğu Jenosit ve asimilasyon hareketleri lanetlendi. Bu alçakça hareketlerin Kürt Ulusu'nu yok edemeyeceğini, tam tersine Kürt Ulusu'nu birleştireceğini vurgulayan konuşmalar yapıldı. Yıllardan beri söylenen toprak reformunun yapılmadığı, bunun bir aldatmaca olduğu belirtilerek toprak ağaları lanetlendi. Emperyalizm, Türk Hükümeti, satılmış Kürt toprak ağaları Kürt Ulusu'nun başlıca düşmanları oldukları, Kürt halkının özgürlük için tarihte aralıklarla silaha sarılarak Koçgiri'de, Dersim'de verdikleri mücadeleler, ayaklanmalar anlatıldı. Kürt tarihinin zulme, baskıya, sömürgeciliğe karşı silahlı mücadelelerle dolu olduğu, bu şanlı geçmişin Kürt halkının ileriki mücadelelerine ışık tutacağı vurgulanarak, revizyonizm ve maceracılık gibi özünde burjuva olan akımların -ihanet çizgileri olduğu anlatılıp, sosyal-şovenizm ile birlikte lânetlendi.

Bu olumlu gelişmelerin yanında mitingin bazı eksiklikleri de vardı: Kürt Ulusu ve Türk halkının kurtuluşunu vurgulayan "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" ve iki süper gücü teşhir eden sloganlara yer verilmeliydi. İşçi sınıfının ideolojisi açıklanmadı. Proletaryanın öncülüğünün ne olduğundan, Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı, Bağımsız Devlet Kurma ile proleter devrimciler arasındaki ilişkiden söz edilmedi. Bu konular halka açıklansaydı, Silvan mitingi Kürt Ulusu'nun gerçek kurtuluşu için önemli bir yol gösterici görevini yapmış olurdu.

BÜYÜK PATRONLARIN FAŞİST TUZAKLARINI BOZALIM

Büyük patronların en saldırgan kan emici örgütü MESS in (Madeni Eşya Sanayi İşverenleri Sendikası) gizli bir raporu açıklandı. Böylece bir tuzak daha ortaya çıktı. İşçilere, köylülere bütün halka karşı hazırlanmış bir tuzak. Onlar yeni oyunların peşindeler.

Emperyalizmin işbirlikçisi büyük patronlar bugün sürmekte olan sömürü ve zulmü az buluyorlar.

MESS'in gizli raporunda, şöyle diyor:

"Yasadışı eylemlerde kamu görevli ve yetkililerinin çok çekimser tutumu... bu kargaşayı yaratmıştır.

Bugün gerek öğrenci ve gerekse işçi olaylarında devletin gücü etkisiz ve yetersiz kalmaktadır."

Ardından da "Devletin güçlü olduğunu, otoriter olduğunu kanıtlamasını" istiyorlar.

Bir avuç sömürücü emekçi halka yapılan baskı ve zulmü az buluyor. Daha fazla sömürebilmek için zulüm çarkının daha kıyıcı, daha kan dökücü, hale getirmeye çalışıyorlar.. Büyük patronlar kendi aralarında ve faşist MC iktidarının başı Demirel ve Bakanları ile gizli toplantılar yapıyorlar. Halk düşmanı Demirel,"İşçi hakları alınmaz, yenileri verilir" diyerek yalan söylüyor. Bu bizi aldatmamalıdır.. Emperyalizmin işbirlikçisi büyük patronların "Otoriter devlet", "Güçlü devlet" isteklerinin ne anlama geldiği bellidir. Faşist MC iktidarı ve Demirel, vatan satıcısı büyük patronların ve toprak ağalarının hizmetindedir. Onlar, grevleri yasaklamak, lokavtları görülmemiş ölçüde artırmak, işsizliği, pahalılığı, zulmü en üst seviyeye çıkarmak, faşist baskı ve terörü daha da koyulaştırmak istiyorlar.

İşçilerin, köylülerin öğrencilerin, memurların bütün emekçi halkın kurşuna, copa, dipçiğe direnerek yükselen mücadelesini kırmak ezmek istiyorlar. "İşçiler sussun.""Köylüler, öğrenciler, memurlar sussun." işte onların gerçekleştirmek istedikleri budur.

Kendileri için beylik, sultanlık! Bizim için kölece bir hayat!

Kendileri için güllük gülistanlık, bizim için zindan hayatı!

BU SALDIRILARI MİLYONLARCA İŞÇİ, BÜTÜN EMEKÇİ HALK TEK BİR YUMRUK OLARAK GÖĞÜSLEYELİM.

Bugünkü durumda hakim sınıfların saldırılarını göğüslemenin, sendikal özgürlüğün bütünüyle ortadan kaldırılmasına, ücretlerin dondurulmasına, faşist DGM yasasına karşı mücadele etmenin tek bir yolu vardır: Milyonlarca işçinin, milyonlarca emekçinin faşizme karşı kararlı, aktif mücadelesi.

Biz, tek bir vücut olarak faşist saldırıların karşısına dikilirsek ekonomik ve demokratik haklarımızı koruyabilir daha ileri adımlar atabiliriz yeni haklar kazanabiliriz.

Genel grev ve direnişler, emperyalizmin işbirlikçisi hakim sınıfların yenilgiye uğratmak, ekonomik ve demokratik mücadelemizde yeni mevziler kazanmak ve ulusal demokratik halk devrimi yolunda ilerleyebilmek için bugünkü şartlarda en etkili silahlardır.

Milyonlarca emekçinin hakim sınıfların saldırısına karşı kararlı, aktif mücadelesinin önündeki revizyonist, reformist engelleri yıkalım.. Faşist saldırıları göğüslemenin, bozguna uğratmanın tek yolu kendi gücümüze güvenmektir. Parlamentoya umut bağlayan, her türlü teslimiyetçi görüşe karşı mücadele edelim. Faşist saldırıları hep birlikte dişe diş bir mücadele ile yenilgiye uğratabiliriz.

Faşist yasa tasarılarını ve her türlü saldırıyı engellemek için,

Faşist MC'nin yıkılması için,

İşçilerin, köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiyesi yolunda ileri bir adım atmak için genel grev ve direnişleri yükseltelim.

Milyonlarca emekçinin coşkun seli, daha fazla sömürü için, daha fazla kan akıtmak isteyen halk düşmanı azgın sömürücüleri ezip geçecektir

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, ÖĞRENCİLER, MEMURLAR, TÜM EMEKÇİ HALK!
BUGÜN ÖNÜMÜZDE İKİ YOL VAR:

YA SUSMAK VE KAPKARA BİR ZİNDAN HAYATI SÜRDÜRMEK ...
YA DA SÖMÜRÜ VE ZULME KARŞI TEK BİR YUMRUK HALİNDE MÜCADELE ETMEK.

FAŞİST DGM...

Son günlerde il... rimci-demokrat bas... deki baskılar iyic... tı. Aralarında g... eski sahibinin ve ... lışanlarının da ... pek çok gazete ve ... hakkında DGM'lerde ... davalar açılırken, ... yayınevlerinin de ... kanunsuz olarak ... Son olarak Komal Y... "Felsefe İncelemel... kitabı mahkeme kar... latıldı.

Aynı yayınevin... ce de üç kitabı t... tı. Bunlar; toplat... hakkında mahkeme k... bulunmasına rağmen ... "DDKO Dava Dosyası... Yüzyılda Kürdistan... Mücadeleler" adlı ... dır. "Koçgiri Halk... 1919-1921" adlı ki... halen Ankara DGM'd...

AŞİST MC IN DÜŞMANIDIR

BİRYÜREK, TEK BİR YUMRUK!

● Ağzından "refah, mutluluk" gibi lafları hiç düşürmeyen MC faşistleri öylesine azgın sömürü körükleyiciliği yaptılar ki her şeye zam geldi. Fiyatlar bir yılda %20-%60 arasında arttı.

Bakkallarda temel gıda maddelerinin yükselen fiyatları:

	İki ay önce	Bugün
Fasulye	11.00 TL.	14.00 TL.
Nohut	6.00 "	10.00 "
Mercimek	7.00 "	11.00 "
Makarna (Yarım kilo)	3.50 "	4.50 "
Pirinç (Pilavlık)	12.00 "	17.00 "
Pirinç (Dolmalık)	6.50 "	10.00 "
Şehriye (Yarım kilo)	3.50 "	4.50 "
Sabun (Banyo)	12.50 "	18.00 "
Bisküvit	13.00 "	20.00 "
Peynir	35.00 "	38.00 "
Zeytin	22.00 "	28.00 "
Pastırma	100.00 "	140.00 "
Salam	60.00 "	72.00 "
Sucuk	65.00 "	80.00 "
Kurum Sütü	3.00 "	3.75 "
Bal (Kilosu)	60.00 "	80.00 "
Et	50.00 "	60.00 "
Tavuk	35.00 "	42.00 "
Yumurta	1.25 "	1.50 "
Patates	3.50 "	5.00 "
Soğan	3.00 "	4.00 "

● Pahalılık, işsizlik ve yoksulluk gitgide artarken, MC halkın direnişini kırabilmek için planlar tertipler kuruyor. Yeni yasalar çıkartarak özgürlükleri daha da kısmak, işçi, köylü bütün emekçileri tümüyle köleleştirmek istiyor. Türkiye'de burjuva demokrasisi hiç bir zaman olmadı. Halk her zaman demokratik olmayan diktatörlüklerin tahakkümü altında, hem yerli işbirlikçiler hem de emperyalistler tarafından sömürülerek yaşadı. Şimdi bu köhne yapıyı daha da sürdürmek için MC faşistleri halkın özgürlüklerini ve haklarını tamamen gaspetmek niyetindeler.MC faşistleri halkın hayatını daha da karartmayı planlıyorlar:

● Buna karşılık halk her yerde direnmektedir. Yeni ve kanlı saldırılar karşısında halk susmayacak, hesap soracak. Yüzbinlerce emekçinin düzenledikleri yürüyüşlerde, toplantılarda emekçiler bu konudaki kararlılıklarını herkesin anlıyacağı ve göreceği şekilde ortaya koydular. Bu köhne düzenin sonu yaklaşıyor. Bu gün beli bükülen, evlatları katledilen, çalışırken sakat kalan, bir somun ekmeği bile zor bulabilen emekçiler, yarın bu köhnemiş sömürü düzeninin çarklarını ve zincirlerini paramparça edecek ve kendi DEMOKRATİK HALK İKTİDARINI KURACAKTIR.

HALKA ZULMEDENLERDEN, FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!
MHP, ÜLKÜ OCAKLARI VE BOTON FAŞİST ÖRGÜTLER KAPATILMALIDIR!
SİYASİ PARTİLER, SENDİKALAR, DERNEKLER, ÜNİVERSİTELER, TOPLANTI VE GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ KANUNLARINDAKİ BÜTÜN FAŞİST VE ANTİ-DEMOKRATİK HÜKÜMLER KALDIRILMALIDIR!
141, 146, 311, 312. MADDELER İPTAL EDİLMELİDİR!
8 SAATLİK İŞGÜNÜ HER YERDE UYGULANMALIDIR!
EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET VERİLMELİDİR!
İŞ KANUNU DEĞİŞTİRİLMELİDİR, 13., 17. MADDELER İPTAL EDİLMELİDİR!
LOKAVT YASAKLANMALIDIR!
BÜTÜN ÇALIŞANLARA GREV, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI VERİLMELİDİR!
BÜYÜK TOPRAK MÜLKİYETİNE EL KONMALIDIR!
TOPRAK KÖYLÜYE VERİLMELİDİR!
KÖYLÜNÜN BANKA, TEFECİ BORÇLARI İPTAL EDİLMELİDİR!
İPOTEKLER KALDIRILMALIDIR!
ÜSLERE EL KONULMALI, EMPERYALİSTLERLE İKİLİ ANLAŞMALAR İPTAL EDİLMELİDİR!
SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞINA SON VERİLMELİDİR!
TÜRKİYE VE YUNANİSTAN HALKLARI KARDEŞTİR!
EMPERYALİZME KARŞI ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE BİRLEŞİLMELİDİR!
KIBRIS'TAN BÜTÜN YABANCI ÜS VE ASKERLER ÇEKİLMELİDİR!
TÜRKİYE ORDUSUNUN KIBRIS'TA İŞİ YOKTUR!
KIBRISLILAR KENDİ KADERLERİNİ KENDİLERİ TAYİN ETMELİDİR!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN FAŞİST MC!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
YAŞASIN HALKIN DEMOKRATİK İKTİDARI!

halk devrimci öğrencilerin katledilmesine karşı mücadele etmelidir

TÖB-DER Çankırı Şubesinde, adice oyunlarla tekrar yönetime gelen revizyonistlerin gelişen ve yükselen devrimci hareket karşısında hoşnutsuzlukları artıyor ve her gün sosyal-faşist karakterleri daha da açığa çıkıyor.

Devrimci muhalefetin birliğinden korkan revizyonistler, bu birliği dağıtmak için 30 Mayıs 1976'da olan kongre tarihini 12 Haziran 1976'ya ertelemişlerdi. Bu tarihte okullar tatil olduğundan, büyük çoğunluğu oluşturan Çankırılı olmayan devrimci öğretmenler memleketlerine gitmişti. Böylece devrimci öğretmenlerin kongreye katılmaları engellenmişti. Yalnız Çankırı merkezde kalan ne oldukları belirsiz bir avuç bürokratla yönetime gelen revizyonistler, şimdi de demokrat-yurtsever ve devrimcilerin oluşturacağı anti-faşist cepheye karşı çıkarak, kendi ideolojilerini savunmayan her kesin -gençlerin ve halkın- TÖB-DER'e girmemesi için karar çıkartarak anti-faşist cephenin oluşmasını engellediler.

Ilgaz olaylarında iki yurtsever bıçaklı, sopalı, zincirli bir gurup faşist tarafından dövülmüş, linç edilmek istenmiş, haber Çankırı TÖB-DER Şubesine ulaştığında, yine yönetimde olan bu revizyonistler "Maceracılığın sonu budur" diyerek kendilerine lâyık olan tavrı göstermişlerdir.

Halkın kurtuluşu uğruna Ulusal Demokratik Halk Devrimi kavgasında can veren devrim şehidi SAMİ OVALIOĞLU'nun panoya asılan resmi, başkan Cafer Öztürk'ün kuyrukçusu Mehmet Erinan tarafından panodan sökülüp herkesin gözü önünde küfredilerek yırtılmıştır.

Yine devrimci şehitlerimizden Burhan BARIN, Esari ORAN, Hakan YURDAKULER'in katledilmeleri olayında da utanmadan, sıkılmadan, "önden gitmeseydiler" diyerek tavırların en iğrencini en alçakçasını göstermişlerdir.

Ve yine Antep'te iki yiğit devrimcinin hakim sınıfların tankına, topuna, tüfeğine, bombasına karşı kahramanca direnmesini ve gösterdikleri yiğitlik ve kararlılığı "Manyaklık" olarak nitelendirmişlerdir.

Kongrede tekrar yönetime gelen Cafer Öztürk, Rus uşağı sosyal-faşist yüzünü gizleyebilmek için beraberinde ithal malı 141-142. maddeleri de getirerek, yönetim kurulundan "sosyal-emperyalizm meselesinin TÖB-DER'de tartışılması yasaktır" kararını çıkartmıştır.

Sosyal-faşistler bütün bunlarla yetinmeyip iğrenç yüzlerini sergilemeye devam etmektedirler.

Yine son olarak,

TÖB-DER'de bütün revizyonist yayın organları satılırken Halkın Gazetesi "HALKIN KURTULUŞU"nun satışını engellemeye çalıştılar. TÖB-DER başkanı sosyal-faşist Cafer Öztürk "ben başkan olduğum sürece bu gazete buraya giremez" diyerek, gazetenin satışını engellemeye çalışmış, satış yapan devrimci öğretmen arkadaşımızın müdahalesi üzerine masa üzerindeki gazeteleri yırtmıştır.

Olay sonrası yapılan toplantıda Genel Kurulun toplanması ve HALKIN KURTULUŞU gazetesinin satılıp satılmaması için karar vermesi istenmiştir. Sosyal-faşist Cafer Öztürk, toplantı sonunda "Genel kurul bu gazetenin satılmasına karar verirse istifa ederim" diyerek etrafındaki yandaşlarına baskı yapmaya çalışmıştır. Daha sonra kendisinden kitle önünde öz eleştiri yapması istenmesine rağmen "özeleştiri yapmaya gerek görmüyorum. Bu gazete de ajan gazetesidir. Burada satılamaz" diyerek, gazetemizi "ajan"lıkla suçlamıştır. Onun bütün bu rezilce tavır ve davranışları, devrimci ve demokratların dışında, kendi yanında olanların bir kısmı tarafından da kınanmıştır.

Gazetemize MHP'li faşistler de saldırmakta, onlar da yırtmakta, satışını yapan arkadaşlarımızı dövmekteler. İşbirlikçi hakim sınıflar da gazetemizin satışını engellemeye çalışmakta, yöneticilerini, satışını yapmakta olan kişileri ve hatta okuyanları tutuklamakta, karakola çekmekte, işkence etmektedirler.

Başkan Cafer Öztürk bu tavırlarıyla MHP'li faşistlerden de daha ileriye gitmiştir.

Ama şurası iyi bilinsin ki;

Ne işbirlikçi hakim sınıflar, ne de Rus uşağı sosyal-faşistler Halkın Gazetesi "HALKIN KURTULUŞU"nun halka ulaşmasını engelleyemeyeceklerdir.

Bütün bu olaylar bize göstermiştir ki; REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELE-FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDEN AYRILMAZ.

ŞAFAKTEPE HALKI FAŞİST VALİNİN KARARINI TANIMIYOR

Ankara'nın Şafaktepe mahallesi halkı ilkokullarının müdür, müdür yardımcısı ve müstahdeminin kanunsuz olarak görevden alınması karşısında sessiz kalmamışlardır.

Şafaktepe ilkokulunun müdürü, müdür yardımcısı ve müstahdemi okul duvarına yazılan anti-faşist, anti-emperyalist sloganları silmedikleri gerekçesi ile faşist MC iktidarının Milli Eğitim Müdürü'nün tavsiyesi ile Ankara Valisi faşist Durmuş Yalçın tarafından görevlerinden uzaklaştırılmışlardı. Halk faşist valinin gerici kararına karşı çıkarak iptal edilmesi için aralarında imza toplamışlardır. 500 Şafaktepelinin imzaladığı metinde şayet karar iptal edilmezse halkın yürüyüş, çocuklarını okula göndermeme vb. yollarla sonuna kadar direneceği belirtilmiştir.

Şafaktepe halkının bu tavrı halkımızın faşistlere ve onların halk düşmanı siyasetlerine karşı duyduğu nefretin bir göstergesidir. Faşistlerin attıkları her adımın karşısında direnmek, saldırılarına, namussuzluklarına, yolsuzluklarına karşı sessiz kalmamak, geniş kitleleri faşizme karşı aktif mücadeleye sevketmek gerekir. Faşistlerin en küçük kıpırdanmalarını geniş kitlelerle omuz omuza ezelim. Unutmayalım ki faşizmi yenilgiye uğratacak tek güç halkın örgütlü mücadelesidir.

SOSYAL FAŞİSTLERİN İĞRENÇ YÜZÜ

MC'nin kanlı katiller komandolar ve faşistleştirilmiş güvenlik kuvvetleri okulların açılmasıyla birlikte yine vahşi ve planlı saldırılarını başlattılar. Amaçları devrimci gençlik mücadelesini yenilgiye uğratmaktır. Üniversite ve yüksek okullardan orta okullara kadar uzanan anti-faşist anti-emperyalist direnişi kırmaktır.

Saldırıların daha ilk günlerinde olmamıza rağmen bir devrimci şehit edildi ve otuzdan fazla yaralı var. Önümüzdeki ders yılının saldırı ve cinayetlerle geçeceğinin ilk belirtileri olan bu saldırılar, tüm emekçi halka bir uyarı niteliği taşımaktadır.

Anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleler ancak tüm halk sınıfları ve tabakaları tarafından birlikte yürütülürse başarıya ulaşırlar. Ayrıca, mücadelenin içinde yer alan sınıflar ve kesimler sadece kendilerini ilgilendiren konularda değil, tüm cephede verilen mücadelelerden sorumludurlar. Bu nedenle, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk öğrenci gençliğe karşı girişilen kanlı katliama karşı çıkmalıdır.

Öldürülenler emekçi halkın evlatlarıdır. Öldürülenler, işbirlikçi hakim sınıfların ve emperyalizmin kiralık köpekleridir. Mücadelenin kimler arasında sürdüğü bu kadar açıktır.

İşçiler, köylüler, ilerici, aydınlar, halkın büyük kısmı, halkı için fedakarca ölen devrimci ve demokrat öğrencilere sevgiyle sahip çıkmalıdır.

Cenaze törenlerine katılanlar, radyoda, televizyonda ve gazetede ölüm haberlerini dinleyenler, seyredenler faşist alçakları lanetliyor. Ama cenaze töreninde cenaze törenine lanet okumakla faşistleri yenilgiye uğratmak mümkün değildir. Bu tutum,tek başına cinayetlere son vermez. Faşist saldırıları durduramaz. Bazı reformistlerin yaptığı gibi sadece arada bir radyoda hükümeti kınamak da açık açık talim gören, Türkiyenin birçok yerinde yarı-askeri örgütlenmesini tamamlamış olan MHP'li Ülkü Ocaklarını sindirmez. Ortadan kaldırmaz.

Bu güne kadar yüz devrimci katledildi. Bu cinayetlerin hiçbirinde "fail" bulunmamıştır. Çünkü, "katiller hükümettedir". Katillerin hükümette olduğunu söylemek de mücadele için yeterli değildir. CHP'nin çözüm olarak seçimleri beklemeyi önermesi de yine büyük bir vurdumduymazlık örneğidir. Öğrenci gençliğin planlı ve sistemli saldırılarla katledilişine seyirci kalmak büyük bir suç, üstelik büyük bir körlüktür. Kısa ve dar görüşlülüktür.

Saldırı, tüm halka yönelen genel saldırının bir parçasıdır. Amaç sadece öğrenci gençliği geriletmek değil,tüm halkı baskı altında tutmaktır.

Faşizm, halkın düşmanıdır. Faşizmi dize getirebilecek onu altedecek tek güç halktır. Halkın bilinçli ve etkin mücadelesi, en koyu faşizmi en kanlı saldırıyı ezer geçer.

Emekçi halk faşistlere, faşistlerin anlayacağı dilden cevap vermelidir. Faşistlerin en ufak bir kıpırdanışları bile şiddetle cevaplandırılmalıdır.

Faşist saldırılar karşısında sessiz kalan sahte devrimcileri, ve reformist yöneticileri teşhir edelim, bu pasifistlere ve uzlaşmacılara karşı da yılmadan mücadele etmeliyiz. Faşistleri vakit geçirmeden durdurmalı ve yere çalmalıyız. Kudurmuş köpeğin başı okşanarak yola getirilmez.

Her yeni cinayette sesimizi yükseltelim. Her yeni cinayette, her faşist saldırıda iki saat işi bırakalım.Faşist saldırıları porotesto için mitingler, yürüyüşler düzenleyelim. Aramızdaki birliği güçlendirerek mücadelemizi yılmadan sürdürelim.

İzmir Yün İşçilerinin Mücadelesi Sürüyor

İzmir Pamuk Mensucat işçilerinin direnişinin başarıyla bitmesinden bir kaç gün sonra İzmir Yün'de çalışan 450 işçi direnişe geçtik. Direnişimizin sebebi:

1- Tekstil'e geçme mücadelesinde bize önderlik ettikleri için işten atılan arkadaşlarımızın işe alınması,

2- Sendika seçme özgürlüğü,

3- İş güvenliğinin sağlanması.

Direniş komitesinin yarıdan fazlasını işçi sınıfı ideolojisini kavrayamamış işçiler, geri kalanını devrimci işçiler teşkil ediyor. Komitenin devrimci olmayan kanadı, devrimci gazete ve dergi satışını, devrimci sloganların atılmasını, pankart asılmasını, marş söylenmesini yasakladı. Sebebi sorulduğunda, "işçilerin bölünmemesi için bu kararı aldıklarını" söyle-

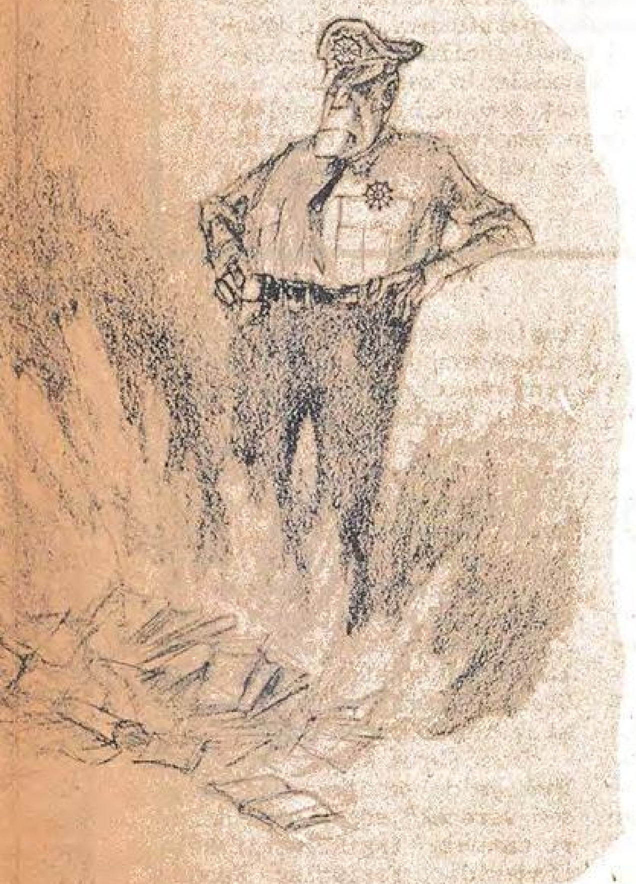
De.sa.7'de

M KİTAPLARI DA YARGILIYOR

ları sürmektedir. Yayınevinin sahibi ve sorumlu yönetmeni Orhan Kotan, kanunsuz olarak tutuklanmış olup, tutukluluğunun uzatılması için faşistler ellerinden geleni yapmaktadır.

MC faşistlerinin basın özgürlüğünü ayaklar altına alarak çiğnemesine bütün ilerici-yurtsever ve devrimciler karşı çıkmalı, tavır almalıdırlar. Gazeteciler, yayımcılar, yazıları ve kitaplar üzerindeki sansür ve baskıya karşı tüm basın kuruluşları ve demokratik kuruluşlar omuz omuza mücadele etmeli, büyük bir "yurtsever-devrimci basına özgürlük" kampanyası yürütülmelidir.

YURTSEVER-DEVRİMCİ BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!
KİTAPLARA ÖZGÜRLÜK!

YIKIM İŞÇİLERİ DİRENİN; YIKIMLARA GİTMEYİN!

"Bizi Gecekondu Yapmaya Zorlayan Bu Düzendir, Kader Değil"

Buca ilçe merkezine 3 kilometre uzakta, Kuruçay mevkiinde, daha önce Kasap Abidin ismindeki kişi tarafından hazine arazisine geniş bir çiftlik kurulmuş, kısa sürede de Belediye'den su ve elektirik almayı "başarmıştı". 26 Ağustos 1976 günü yapılan yıkım, işte bu kasap Abidin'in komşuları olan, geceli gündüzlü her gün 6 kilometrelik yoldan işe gidip gelen yoksul emekçilerin evleridir. Hiçbir sosyal haktan nasibini alamayan bu kişiler Belediye Başkanından oturma izni istediklerinde Belediye Başkanı, gecekondularının yıktırılacağını söylemiştir. Bu arada Kasap Abidin'in çiftliği ise durmadan büyümekte idi. "Neden Kasap Abidin'in evini yıktırmıyorsun" sorusuna ise "Kasap Abidin kimmiş" gibi sözlerle sıkı ilişkileri olduğu kişiyi tanımamazlıktan gelmeye çalıştı.

6 gecekonduda tam 50 nüfus yaşayan emekçiler, evsiz barksız bırakıldı.Çevrede gecekondu yapmak için bekleyen, fakat yıkılacağından korkan 100 kadar emekçi de aynı sefalet içindeler.

Daha öncede gecekondularının yıkılması ile karşı karşıya kalan bir genç şöyle anlattı "9 yıl önce ben ilkokulda okurken yine evimizi yıkmaya geldiler. Biz önce "kader, alın yazısı" dedik, elimizi kavuşturduk. Fakat bize yardımcı olmak için gelen devrimcilerin yardımıyla, bunun bir kader, alın yazısı olmadığını öğrendik. Yıkıma karşı birleştik, mücadele ettik ve yıkıcıları kovduk. Fakat gecekonduda bir kader değil. Bizi gecekondu yapmaya zorlayan bu düzendir; yoksa kader değil, alın yazısı değil..."

Kaç gündür yıkımı önlemek için işe gitmeyen bir inşaat işçisi ise şöyle diyor: "Çalışıyoruz, çok çalışıyoruz. Fakat kazancımız ancak yiyeceğimize yeter. Kira veremeyiz, kiralar çok yüksek. Çoluk çocuk zor durumda, kışın daha da zor olacak.."

YIKIMCILAR KAMYONLARI İLE, YIKIM KEPÇELERİ İLE, AMİRİ VE JANDARMASIYLA GELDİLER.

Aşağılayan, horlayan sözlerle "yıkın, yoksa biz yıkarız" diye emekçileri selamladılar. Hemen "işlerine" koyulacakları her tavırlarından belli oluyordu. Fakat orada bulunanlar evlerini koruyacaklardı, kararlıydılar.Yine de aşağıdan aldılar ama . Sonunda yıkımcılar "biz rapor verecek kadar yıkın, biz gideriz" dediler.

Gecekonduları yıkmak için gelen işçilerin yüreği paramparça oluyordu. Ve kendi şartlarını bir yıkım işçisi şöyle dile getirdi: "Ne diyem kardeşim. Ben de kirada oturuyorum Aldığım aylık yetmiyor. Çocuklar giyeceksiz, aç. Gecekondu yapacağım, fakat korkumdan yapamıyorum, elim varmıyor. Yarın benim de yaptığımı yıktıracaklar, acıyorum bu insanlara, bu yavrulara...Ne yapayım, emirlere uymasam atacaklar beni. Yakında emekli olacağım, onun için katlanıyorum" şeklindeki cevaba ise orada bulunanlar şöyle cevap verdiler: "YIKIM İŞÇİLERİ OLARAK DİRENİN,YIKIMLARA GİTMEYİN"

Diğer bir yıkım işçisi ise amirinin emrine: "Başkasını görevlendir. Ben yıkıma girmeyeceğim" şeklinde karşı geldi. Gerekirse işten atılmayı bile göze aldı. Amir hem korktu, hem saldırdı. Çünkü işçiler direndiğinde rapor veremiyecekti. Ve gereken cevabı, gecekondu sahipleri ve devrimcilerden aldı: "Erkeksen sen çık yık". Evin içinde bir ana ve çocukları ağlaşıyordu: "... biz ne yaparız dışarda. Kışın ne yapacağız, nire gideceğiz, çocuklarımızı çakal kiyecek" diyordu.

Yıkımcılar "Rapor tutacak kadar" yıktılar, yıktırdılar sonunda. Orta yaşlı bir inşaat işçisi şöyle haykırdı: "İlk geldiniz seslenmedik, ikinci defa gelirseniz sizi sokmayacağız, bunu böyle bilin..."

VE HEP BİRLİKTE KENDİLERİNİ EVSİZ BARKSIZ BIRAKAN FAŞİST BELEDİYE BAŞKANINA GİTTİLER!

Faşist Belediye Başkanı Işılay Saygun, evlerini yıktırdığı kişileri görünce Belediyenin kapısını kapattırdı. Kadınların, çocukların ağlaşması, erkeklerin Belediye kapısını tekmelemeleri ile faşist Belediye Başkanı dışarı çıkarak hiç bir şeyden haberi yokmuş gibi "ne istiyorsunuz" dedi. Halkı ve devrimcileri göstererek: "siz kimsiniz, siz bunların avukatı mısınız" diye gözü dönmüşce bağırdı. Hak ettiği biçimde soruların cevabını aldı: "Biz halkız, biz halkın çocuklarıyız!" Belediye Başkanı Işılay Saygun ise şöyle yanıt verdi: "Biz onun bunun çocuğumuyuz yani." Evet, kendin cevapladın. Sen emperyalistlerin ve onun yerli işbirlikçilerinin, halkımızın can düşmanı faşizmin, faşist MC'nin çocuğusun. Sen o halk düşmanı sömürücülerin, zalimlerin çocuğusun!...

Belediye Başkanı, görüşmek üzere içeriçağırdığı kişilere, onların anlamayacağı ve korkacaklarını sandığı şu soruları sorup tehdit etti:

"Sen solcusun, Cumhuriyet okuyorsun","örgüt başısın, II. şubeye göndereceğim", "kimdi o talebeler, ismi ne?", "Yazıları kim yazdı?"

Ama inşaat işçisi olan yiğit emekçinin cevabı hazırdı. "Ben sağcı değilim. Devrimciyim. II. Şubeden korkmam. Öğrenciler bizlere gerçeği gösteren devrimcilerdir. Yazıları biz yazdık. Fakat yazılan 'Faşizme Ölüm Halka Hürriyet', 'Evlerimizi Yıktırmayacağız', 'Biz Sokakta, Siz Apartmanda', 'Gecekondu kader değildir', 'Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet' sloganlarını benimsiyorum!

Emekçiler ne korktular, ne yıldılar. Korkan Işılay Saygun oldu. Ve, "Sizler başkalarını sokmayın, size oturma izni vereceğiz" diyerek, yatacak yeri olmayan, yiyecek ekmeği olmayan halkımızı birbirinin bekçisi yapmaya, halkı birbirine düşman etmeye çalışıyordu. Bütün faşistlerin halkı halka düşman etmek istemesi gibi...

GECEKONDU YIKIMINI ÖNLE! BİRLEŞ, KARŞI KOY!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

KAÇAKÇILIK YAPMAK SOSYALİZMLE UYUŞUR MU?

Biz, okuyucumuzun mektubunu baskıya hazırladığımız sırada Milliyet Gazetesi'nde kaçakçı Polonyalılarla ilgili olarak yukarıdaki fotoğraflar yayınlanmıştır.

Devrimci hareketle ilgilenmeye başladığım ilk günlerden bu güne kadar bir çok konunun uzun uzun tartışılmasını tüm devrimciler gibi ben de izledim ve de katıldım. Bunlar içinde kafamın en çok almadığı sorunlardan biri de kapitalizmin sosyalist bir ülkede yeniden ortaya çıkması ve canlanması konusu idi. Çünkü tarihte uzun yıllar mücadele vermiş ve devrimci kahramanlığın en yüce örneklerini göstermiş olan Sovyetler Birliği ve Doğu Blokunda, binbir mücadele ile kurulmuş sosyalizmin yıkılabileceğini ve yeniden kapitalizmin canlanabileceğini bir türlü kabullenemiyorum.

Kafam bu tür sorularla çalkalanıp dururken, bir gün Almanya'da işsiz kalıp geri dönen bir arkadaşıma Günaydın, Tercüman, Hürriyet vb.gazetelerin son günlerde halkı aldatmak için nasıl onbinlerce lira dağıtacaklarını ilan ettiklerini ve bu tür oyunlarla işsizlik, pahalılık gibi sorunların üzerine perde çekerek halkı uyutmaya çalıştıklarını, sosyalist düzende ise bu türden uyutmacalara gerek olmadığını çünkü bunları gerektirecek maddi şartların, ekonomik kriz, işsizlik, pahalılık vb. şeylerin var olmadığını anlatmaya çalışıyordum Arkadaşım "Peki, buna ne dersin?" diyerek cebinden Bulgaristan'dan aldığı piyangoki en yüksek ikramiyesi 10 bin leva-140 bin lirayı buluyordu- ve spor toto biletlerini çıkarınca iyice şaşırdım. Arkadaşım bütün bunların tüm Doğu Bloku ülkelerinde hatta Sovyetler'de bile varolduğunu söyledi. Bir an bunlara neden gerek olduğunu düşünürken arkadaşım "Ne düşündüğünü anlıyorum" dedikten sonra bana Vatan gazetesinde çıkan Polonya'da ki işçi-polis çatışmasına ilişkin haberi gösterdi. Şaşkınlığın iyice arttı. Sosyalist düzende işçi-polis çatışması. Bunun nedeni de pahalılık!

Bir gün Ataköy otobüs durağında bir kalabalık gördüm. Merak edip yaklaşınca bir takım turistin çantalar dolusu kaçak kristal, makyaj malzemesi, radyo, kasetli teyp, ve traş makineleri vb. sattıklarını gördüm. Turistler hiç duymadığım bir dille konuşuyorlardı. Nereli olduklarını sorduğumda hayret ettim. Polonyalıydılar. Bu tür satış-

De.sa.7'de

EZİLEN KÜRT ULUSUNUN BİR PARÇASI DA BİZİM KÖYDE YAŞAR

Bizler K.Maraş'ın Afşin ilçesine bağlı Ağaşar köylüleriyiz. Köyümüz 30 hanelik, fakir bir köydür. Köyümüzün ne yolu, ne okulu, ne elektriği, ne de suyu var. Türkiye'de Kürtler-aleviler genellikle dağ başına, kırlık yerlere yerleşmişlerdir. Ezilen Kürt Ulusunun bir parçası da bizim köyde yaşar.

Biz 30 hane olarak biraz para topladık. Yolumuzun yapılması için gereken yere verdik. 1973'de ilçeden köyümüze 2 kilometrelik yol yapıldı.Geriye 10 kilometrelik yol kaldı. Yapmadılar. Yapmamalarının tek sebebi Kürt oluşumuzdur. İkinci nedeni de şu: Haraç yemek istediler. Köyümüz haraç yedirmeyince köy yolunu durdurdular. Senede iki üç sefer jandarmalar köye baskın yaparlar. "Evinizde kaçak eşya var" diyerek evlerimizi ararlar.

Köyümüzün bir başka sorunu da sağlık sorunudur. Bundan önceki yıllarda sağlık memurları gelip, bulaşıcı hastalıklara karşı aşı yaparlardı. Ama şimdi o da yok. Kış aylarında ölümle baş başa kalıyoruz. Bir hastamız olduğu zaman ilçeye götürmek için 3-4 saatlik yolu yürümemiz gerekiyor. Bu süre içinde hasta olmayanlarımız da hastalanıyor.

Ama bir seçim zamanı geldi mi, oy toplamak için bütün adaylar köye üşüşürler. Oylarını alır ve tekrar köyü unuturlar. Köydeki halkın yaşantısı onların umurlarında değil. Ama artık uyandık, uyanıyoruz. Ne yapacağımızı az buçuk kestirebiliyoruz.

KAHROLSUN KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ BASKI VE ZULÜM!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

AĞAŞAR KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

Katiller, İşkenceciler, Halk Düşmanları; Gözümüz Üstünüzde

HALKIN KURTULUŞU Gazetesine

30 Ağustos tarihli sayınızın 4. sayfasında "ELİ KANLI İŞKENCECİLERİ TEŞHİR EDELİM" başlıklı yazınızda adı geçen faşist köpek Yüzbaşı FEHMİ ALTINBİLEK yeni tayin edildiği Diyarbakır-Silvan'dan İSTANBUL'A MİT GÖREVLİSİ OLARAK geri dönmüştür. Altında 1976 model, beyaz renkte Mersedes 280 marka araba vardır. Caddebostan'da iki lüks dairesi bulunan bu kan içici köpeğe dikkatlerinizi çekerim

BİR OKUYUCU

İŞKENCECİLERİ, KATİLLERİ, HALK DÜŞMANLARINI TEŞHİR EDELİM. YAPTIKLARI HER NAMUSSUZLUĞU, KANUNSUZLUĞU, ZULMÜ DİKKATLE TAKİP EDELİM. HALKIMIZA DUYURALIM... GÖZÜMÜZÜ ÜSTLERİNDEN AYIRMAYALIM.

Biz Yapım İşçileri:

SABAHIN KÖRÜNDEN AKŞAMIN KARANLIĞINA KADAR ÇALIŞTIRILIRIZ

Genel olarak işçi sorunlarına doğru bir şekilde yer veriyorsunuz. Bu konuda kesin tavırlarınızı candan destekliyoruz ve aynı şekilde devam etmesini arzu ediyoruz. Fakat bizim sorunlarımıza pek fazla yer verilmiyor. İşte biz bu konuda çok merak ediyoruz. Bunu da bir eksiklik olarak görüyoruz.

Yapılarda çalışan işçilerin sorunları daha çok. Çünkü fabrika işçileri örgütlü olduklarından az da olsa bazı sosyal haklara sahiptir. İşte yapı işçilerinin bu hakları hiç yok.

Sabahın köründen akşamın karanlığına kadar yapılarda çalışırız. Belirlenen asgari ücretin çok altında çalıştırılan yapı işçilerinin çalışma güvenliği hiç yok, sigortalılar ise çok az.

Bir yapı işçisi olarak bazı sorunlarımızı size yazıp, göndermeyi yararlı gördüm. Ama bunlar bizim asıl sorunlarımızın çok azıdır.

Bu sorunlara şu anda gereğince göğüs geremiyoruz. Bunun en büyük nedeni yapılarda çalışan işçilerin örgütsüz oluşudur.

Tüm sorunlarımızı tam anlamı ile görmek ve çözebilmek için bilinçlenmek, örgütlenmek gerekiyor.

Yapı işçileri, çifte sömürü çarkının altında eziliyorlar ve bu ezilmişliklerini göremiyorlar ve bu sömürüye güçlü bir şekilde karşı çıkamıyorlar. Çünkü örgütlü değiller.

Yapı işçisi (mevsimlik işçiler) her zaman çift yanlı sömürülürler. Köylerine döndüklerinde ağa tarafından, büyük kentlere çalışmaya geldiklerinde patronlar tarafından çağdışı bir şekilde sömürülürler.

Bilmem işçi kahvelerini gördünüz mü? Her gün sabahın köründe iş gücünü en ağır şartlar altında satmak için biriken insanlarla doludur. İşverenler (müteahitler) her sabah buraya gelirler. Başlarına on, yirmi kişi birikir. O da bundan yararlanarak en düşük ücretle onları çalışmaya götürür. Akşamın körüne kadar.

Yapı işçileri hem köylüdürler, hem de işçidirler. Ve bu durumun çok büyük faydaları vardır. Yapı işçileri bilinçlenirlerse, kentte patrona karşı vereceği mücadelede ne kadar kararlı olursa, köyde de bu kararlılığını gösterecektir. Böylece devrimde işçi sınıfının en büyük desteği olan köylerde de mücadele gelişir. Bu şekilde işçi köylü ittifakını gerçekleştirmek için atılan adımlara faydası olur.

Yazdıklarıma, işçi köylü mektupları sütununda yer vereceğinize inanıyorum.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

DEVRİMCİ BİR YAPI İŞÇİSİ/HARBİYE

Tel Zaatar Destanı

Şanlı bir direnişti
Emperyalizme karşı
Sonunda düştü ama
baş eğmedi Tel Zaatar..

Şimdi Tel Zaatar'da
genç, yaşlı, erkek, kadın
faşizme karşı koyan
direnen insan kanı..
Ve bu kanla yazılan
Filistin'in destanı...

(ONLAR
VATAN AŞKIYLA YANAN
BİRER KIZIL ÇOLDOLER.
İNANDILAR
SAVAŞTILAR
ÖLDÜLER.)

Kinle dolu yürekler
Eğik değil, dik başlar.
Bu destan burda bitmez,
ölümle bitmez destan,
destan; ölümle başlar.

Doğan ÖZDEMİR

Zorbalık Bizi Yıldıramaz

Halkın Gazetesi HALKIN KURTULUŞU'na,

Dev-Genç revizyonistleri halkımızın mücadelesinin bir parçası olan Göreleli devrimci gençliğin mücadelesini engellemeye çalışıyor. Devrimci yayın organlarının kitlelere ulaşmasının önüne geçmek istiyorlar.

Önceleri Göreleli yurtseverlerin toplandığı yer olan Halkevi'nin yönetimini ele geçiren revizyonistler, devrimcileri kovarak, küfrederek, zor kullanarak yıldırmak istediler. Revizyonistlerin bu karşı devrimci tavırları kitlelerin Halkevinden soğumasına sebep oldu. Anti-faşist ittifakı zedeledi. Ve giderek kitleden tecrit olup, kendi başlarına kaldılar.

Dev-Genç "devrim ağaları"nın karşı devrimci tavırları halâ sürüyor: Dört gün evvel devrimci yayın organlarını satan bir yurtsever arkadaşımıza "burada bizden başkası barınamaz" diyerek faşistlerin gözü önünde saldırdılar.

Devrim sempatizanlarını devrimcilere karşı kışkırtan, kitleyi bölenler bunlardır.

Biz şunu söylüyoruz: Devrimciler burjuvazinin idam sehpalarında, işkencehanelerinde, zindanlarında korkmamışlardır. Bu zamana kadar bize şiddet uygulayanlara cevabımızı verdik, bundan sonra da vereceğiz.

GÖRELELİ YURTSEVER DEVRİMCİLER

Faşizmin Saldırısına Karşı Fabrikaları Mücadelenin Kaleleri Haline Getirelim -2-

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Faşistler, faşist ideolojiyi yaygınlaştırma ve kitlelerin acil ihtiyaçlarını, taleplerini demagoji yoluyla istismar edip kitleleri aldatmanın yanında, emekçi kitleleri terör yoluyla sindirmeye, kölece bir hayata boyun eğdirmeye çalışıyorlar.

Öte yandan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçisi sosyal-faşistler çok daha sinsice yollara başvuruyorlar. DİSK'in çeşitli kademelerine tepeden inme yöntemlerle hakim olan sosyal-faşistler bir bakıma işçi sınıfı için daha büyük tehlikedir. Çünkü, sosyal-faşistler sosyalizm maskesi takıyorlar. İşçi sınıfının ekonomik, demokratik hakları doğrultusunda verdiği mücadeleye sahip çıkar görünüyorlar. Bu nedenlerle sosyal-faşistlerin gerçek yüzleri faşistler kadar açığa çıkmamıştır. Oysa, sosyal-faşistlerinde işçi sınıfı ve emekçi halka vaad ettiği faşistlerin vaad ettiğinden farklı değildir. Yani kölece bir hayat.

Sovyet sosyal-emperyalizmi günümüz dünyasında daha saldırgan olan emperyalist güçtür. Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi sosyal-faşistlerin de saldırgan yanları gün geçtikçe öne çıkmaktadır. Bu gelişme gözden kaçırılmamalıdır. Yurdumuzu Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı kılmak ve sosyal-faşist bir diktatörlük kurmak isteyen sosyal-faşistlerin gerçek yüzlerinin açığa çıkartılması ve işçi sınıfı içinden kovulmaları zorlu mücadeleleri gerektiriyor. Onların başvurdukları sinsice yolların ele alınıp incelenmesi ve sosyal-faşistlere karşı mücadele başka bir yazının konusudur. Bu arada şu gerçeği unutmayalım. Faşizme karşı mücadele sosyal-faşizme karşı mücadeleden ayrılamaz.

Bilinç ve örgütlenme düzeyi daha ileri olan işçi sınıfının faşizme karşı mücadelesinin bastırılması, faşist terörle sendikaların dağıtılması, yılgınlık ve teslimiyet yaratılması ve işçi kitlelerinin zorla faşist sendikalarda toplanması, faşizmin hakimiyet kurabilmesi ve hakimiyetini sürdürebilmesinin temel şartlarındadır.

Büyük patronların, faşist MC iktidarının zaten kısıtlı olan sendikal özgürlüğü bütünüyle ortadan kaldırma yönünde yoğunlaşan saldırılarının yanında, devletin kilit noktalarına, fabrika yönetimlerine yuvalanmış faşistlerle, faşist-komandoların elbirliğiyle işçi kitlelerini sindirmeye, faşist sendikaları örgütleme yolunda adımlar attıkları görülüyor.

Faşistler sınıf sendikacılığının can düşmanıdırlar. Onlar, sınıf sendikaları olmamasına rağmen mevcut sendikalara bile tahammül edemiyor, sendikaları bütünüyle ortadan kaldırmak istiyorlar. Onlar, faşist diktatörlüğün organı durumunda olacak tek tip kara, faşist sendikaları gerçekleştirmeyi amaçlıyorlar.

Faşistlerin yoğun ve sistemli bir şekilde sürdürdükleri saldırı sonucunda kazandıkları mevziler küçümsenmeyecek boyutlâra ulaşmıştır. (Karabük ve İskenderun Demir Çelik Fabrikalarında Çelik İş, Seydişehir Alüminyum'da Kırıkkale Silah Fabrikalarında, Mamak Gaz Maske'de Türk Metal, İzmir Tariş ve Bossa 2'de Türk Mensucat-İş, Kayseri Garipsu Meyva Suyu Fabrikası'nda Türk Gıda-İş Sendikası, faşistlerin örgütlenmiş olduğu belli başlı yerlerdir.)

Görüldüğü gibi önemli sayıda işçi faşist demagoji ile aldatılarak ve zorbaca yöntemlerle faşist sendikalarda toplanmıştır. Faşistler işçi sınıfına karşı giriştikleri saldırılarda bugüne kadar hiç bir ciddi direnmeyle karşılaşmamışlardır. Onlar, bugün de Bursa'da geçici olarak geri bir adım attılar. İzmit'te ise oyunlarını sürdürüyorlar.

Faşistlerin kolaylıkla ilerleyebilmelerinin temel nedeni revizyonist ve reformist sendika ağalarının faşizmin saldırısı karşısında boyun eğmeleri, zoru görünce tası tarağı toplayıp meydanı faşistlere terketmeleridir. Seydişehir'de böyle olmuştur. İkincisi, işçi sınıfı hareketiyle bağları yeterince güçlü olmayan devrimci güçlerin aynı zamanda faşizme karşı mücadele tecrübesinin yetersizliğidir.

Devrimci işçiler Seydişehir, Tariş, Bursa vb. olaylarda faşizmin saldırı taktiklerini, revizyonist ve reformist sendika ağalarının hatalarını dikkatle incelemeli dersler çıkarmalıdır. İşçi sınıfı hareketi için en büyük tehlike olan faşizmin saldırısının durdurulması , sendikal hareketin korunması ve fabrikaların faşizme karşı direnişin kaleleri haline getirilmesinin yolu budur.

FAŞİSTLER FABRİKALARDA NASIL ÖRGÜTLENİYOR?

Faşistlerin bugün uyguladıkları esas yöntem, milliyet ve mezhep ayrılıklarını körükleyerek, şiddet uygulayarak işçilerin parçalanması, sindirilmesi, sendikaların dağıtılması ve işçilerin baskı ve sahte üye fişleri ile faşist sendikalarda örgütlenmesi yoludur.

Faşistler devletin birçok kurumunu ele geçirmiş olmanın olanaklarından yararlanıyorlar. Onların bir fabrika veya işletmede ilk tuttukları mevziler fabrika müdürlüğü, personel müdürlüğü gibi işçiler üzerinde doğrudan denetim kurmaya en uygun mevkilerdir. Mühendis, teknisyen ve sözde işçi olarak (çoğu yerde üretimle doğrudan ilişkisi olmayan şoförlük, bekçilik gibi işler) fabrikalara giriyorlar. Bölge Çalışma Müdürlüğü'nü ve müfettişlikleri ele geçiriyorlar. Daha sonra polisin de katıldığı, esas olarak devrimci ve diğer işçi önderleri üzerinde yoğunlaştırılan, aynı zamanda bütün işçilere yöneltilen şiddetli bir teröre girişilmektedir. Bundan amaç işçilerin dağıtılması, gözdağı verilmesi, sindirilmesi ve işçi önderlerinin tecrit edilmesidir. Ardından parçalanmış işçi kitlelerinin zorla veya sahte üye fişleri ile faşist sendikalara üye yapılması gelmektedir. Tariş'te, Seydişehir'de böyle olmuştur.

Fakat her zaman gelişmeler onların istediği gibi olmamaktadır. Bursa Tofaş'ta olduğu gibi bildiri dağıtmaya gelen faşistlere işçilerin kararlı bir şekilde karşı koyması onların isteklerinin gerçekleşmesini engelliyor. Bölge Çalışma Müdürlüklerindeki, mahkemelerdeki demokrat bazı unsurların tavırları da geçici engeller olabiliyor.

<u>Faşizme karşı aktif mücadelenin yükseltilebilmesi revizyonist ve reformist engellerin aşılmasıyla mümkündür.</u>

Revizyonist ve reformist sendika ağaları işçi sınıfının aktif kitle gücüne değil, burjuva yasa ve kurumlarına güveniyorlar. Bu, onların burjuva sınıf temeline sahip olmalarından ileri gelmektedir. Sosyal-faşistler saldırgan karakterlerinin gelişmesinin yanında aynı zamanda bugünkü hakim sınıflara karşı teslimiyetçi bir tavır izlemişlerdir. (Fakat dünyada sosyal-emperyalizmin, ülke içinde kendilerinin güç kazanması onların saldırgan karakterlerinin ön plana çıkması yönünde bir gelişmeyi getirmektedir. Onların düzenlediği son miting ve toplantılar (I Mayıs, Bursa mitingi, Dünya Barış Günü'nün kutlanması, Şili'deki faşist darbeyi kınamak için yapılan hazırlıklar.) bu yöndeki gövde gösterileridir.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları bugüne kadar boyun eğmenin tası tarağı toplayıp kaçmanın örneklerini verdiler. Bursa'da bir işçinin öldürülmesi üzerine işi bırakan onbir fabrikanın işçilerini binbir yola başvurarak yatıştırmaya çalışan onlardır. Seydişehir olayları ise revizyonist, reformist sendika ağalarının ihanetinin canlı bir örneği olarak önümüzde duruyor. Sendika ağaları İzmit'te sırtlarını burjuva mahkemelerine dayıyorlar. Petro Kimya Sanayi işçileri sendikasının yayın organında faşistleri hakime şikayet eden işçi resmi çiziyor ve çözüm yolu olarak mahkemeleri gösteriyorlar. İkinci olarak, İpraş'ta işe alınan 70-80 faşistin de işçi olduğunu, sadece karşı sendikanın üye sayısını artırmak amacıyla işe alındıklarını ileri sürerek onların saldırgan yanlarını gözardı ediyorlar.

Devrimci işçiler, her adımda devrimci taktikleri en geniş işçi kitleleri arasında yaygınlaştırmalı, revizyonist ve reformist sendika ağalarının uzlaşıcılıkları teşhir edilmeli, sosyal-faşistlerin işçi sınıfının faşizme karşı duyduğu nefreti sosyal-faşist bir diktatörlük kurmak için yararlanmalarını önlemek için mücadele etmeliyiz.

<u>Faşizme karşı mücadelenin bayrağını ancak devrimci proletarya yükseltebilir.</u>

Faşistler çeşitli kademelerin faşistleştirilmesini adım adım gerçekleştiriyorlar. Onların her ileri adımı, yerlerini biraz daha sağlamlaştırmaları, yeni bir mevzi kazanmaları anlamına gelir. Faşistlerin oyunlarının bozulması için onlara karşı; devrimci, demokrat, yurtsever faşizme karşı herkesin katıldığı en geniş birliğin oluşturulması, faşistleri mevzilerinden atmaya yönelik kararlı bir mücadelenin başlatılması ile mümkündür.

Faşistler sadece devrimcilere saldırmıyorlar. Demokratlara, yurtseverlere, kendi görüşlerinden olmayan herkese, geniş işçi kitlelerine saldırıyor ve haklarını çiğniyorlar.

Faşist yöneticiler kendi siyasi görüşlerinden olmayan memur ve şefleri başka yerlere sürüyor, işten atıyorlar. (Fabrika ve işyerlerindeki memur ve şefler, bölge çalışma müdürleri, müfettişler ve diğer görevliler.)

Yeni işçi alırken sıraya uymak, fabrikanın bulunduğu çevredeki işçilere öncelik tanımak, vasıflılık ve benzeri kuralları çiğneyerek faşistleri işe alıyorlar.

Yürürlükteki toplu sözleşmeleri çiğniyorlar. Toplu sözleşme görüşmelerine gelmiyorlar. Üretimin düştüğünü ileri sürerek işçilerin primlerini kesiyorlar.

Hammadde alımında ve üretilen malların pazarlanmasında yolsuzluk yapıyorlar.

Cami yaptırma, Ülkü Ocaklarına bağış toplama ve benzeri yollarla, hatta açıktan haraç alıyorlar.

İşçileri sindirmek amacıyla ölümle tehdit ediyorlar.

Kitlelerin en temel ekonomik haklarına, can güvenliklerine karşı yöneltilen bu saldırılar karşısında kayıtsız kalınmamalıdır.

Devrimci işçilerin bugüne kadarki mücadelelerde ortaya çıkan hatalarından birisi bu noktada toplanıyor. Her türlü haksızlığa ve en temel ekonomik haklara karşı mücadelenin örgütlenmemesi. Her türlü haksızlığa karşı çıkılması, yeni haklar için ve can güvenliği için mücadele, en geniş işçi kitlesinin faşizme karşı mücadeleye sevkedilmesinin, faşistlerin halk düşmanı yüzünü açığa çıkartmanın yoludur.

İkinci olarak, birçok yerde faşistlerin ilk adımlarını attıkları anda ezilmeleri, tecrit edilmeleri, fabrika dışına atılmaları mümkün olduğu halde tehlikenin önemini ve büyüklüğünün zamanında görülememesi ve anında faşistlerin ele geçirmeye çalıştıkları mevzilerin savunulmaması.

Faşistlere karşı her kademenin savunulması ve ele geçirdikleri mevzilerden atılmaları için mücadelenin örgütlenmesi önemlidir. Bunun için fabrika personelinin, bölge çalışma müdürlüğünün, müfettişliklerin, iş mahkemelerinin yapılarını dikkatle incelemeli, bu kademelerdeki faşistleştirme girişimlerini işçilere anlatmalı, kamuoyu önünde teşhir etmeli, karşı mücadeleyi örgütlemeliyiz. Bunun için Divriği Demir Madenlerinde çalışan işçilerin mücadelesini örnek alalım. Onlar 4 yurtsever memurun faşist MC tarafından sürülmesi üzerine kaymakamın ve sendika ağalarının engelleme çalışmalarına rağmen 1,5 gün süren bir direnişi gerçekleştirdiler.

Faşistlerin fabrikaya geldikleri an tecrit edilmeleri, fabrikadan atılmaları için her yola başvuralım. İşi yavaşlatalım, mesaiye kalmayalım, üretimi bütünüyle durduralım. Bütün işçilerden faşistlerin atılması için imza toplayalım.

Fabrikada tutunmalarına fırsat vermeden devrimci şiddet uygulayarak onların fabrikaya gelmelerini engelleyelim.

Her haksızlığı, yolsuzluğu hep birlikte protesto edelim. Her olaydan yararlanarak aktif kitle eylemlerini yükseltelim Mahkemelere, bölge çalışma müdürlüklerine toplu olarak gidelim. Bütün işçilerle birlikte basın toplantıları düzenleyelim. Faşistler mevcut yasalara bile uymuyor, kazanılmış hakları ayaklar altına alıyorlar. Kazanılmış haklarımızı sonuna kadar savunalım. Yasal olanaklardan sonuna kadar yararlanalım. Fakat herşeyden önce kendi gücümüze güvenelim. Ve haklar kazanmak için mücadele edelim.

Fabrikalarda, grev ve direnişlerde savunma grupları örgütleyelim.

İşçi önderlerinin korunması için gerekli tedbirleri alalım.

Faşistlere karşı mücadeleyi bir tek fabrikanın sınırları içinde ele almayalım. Faşizm bütün işçilerin, köylülerin kısacası bütün halkın düşmanıdır. Bu nedenle mümkün olan en geniş birliği sağlayalım. Çevre fabrikalardaki işçilerle, bütün işçilerle, devrimci, demokrat, yurtsever bütün unsurlarla dayanışmaya girelim. Miting ve yürüyüşler düzenleyelim.

Faşistlerin işçilere, köylülere, öğrencilere, memurlara bütün emekçi halka karşı yönelttikleri her yeni saldırıda, giriştikleri her katliamda 2 saat işi bırakalım.

Tek tek fabrikalardaki mücadelemizi ülke çapındaki mücadeleyle birleştirelim. Faşistler bir çok devlet kurumunu ele geçirmişlerdir. Onlara karşı mücadelemizi işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmesi, eylem birliğinin açık ifadesi olan genel grevin gerçekleşmesi yolunda geliştirelim.

Faşistler, ideolojik, siyasi, örgütsel olarak yürütülen sistemli bir mücadele ile yenilğiye uğratılabilirler.

Faşizmin kesin olarak yenilgisi işçi sınıfının devrimci partisinin öncülüğünde, işçi-köylü temel ittifakına dayanılarak verilecek mücadelenin zaferi ile, ulusal demokratik halk devriminin gerçekleşmesiyle ve halkın demokratik diktatörlüğünün geriye dönüş yollarını tıkamasıyla mümkündür.

İŞÇİLER; Misk Genel Başkanı Faşist Ömer Faruk Akıncı'yı İyi Tanıyın!

Biz, işçilerin gazetesi HALKIN KURTULUŞU'na,

İşçi sınıfının yoğun olduğu ve gittikçe daha da fazlalaştığı Kayseri'de işçilerin ekonomik ve siyasi mücadelesini baltalayan, haklarını burjuvaziye peşkeş çeken revizyonist ve reformist sendika ağaları, faşist sendika MİSK'e yaşam ortamı yarattılar.

Sendika ağalarının arenalarından biri olan Kayseri'de faşist oyunlara yenileri ekleniyor.

MİSK Genel Başkanı faşist Ömer Faruk Akıncı: "Kayseri MİSK yönünden apayrı bir özelliğe sahiptir. İşçi potansiyelinin yoğun olduğu Kayseri'de sanayinin gelişmesi, memleketin milli menfaatleri açısından (!) iftihar ve ümit vericidir." diyerek faşist demagoji ile sendika ağalarının bırakmış olduğu boşluklardan yararlanmaya çalışmaktadır. Biz işçiler, laf ebeliği yapan faşist sendikacı Ömer Faruk Akıncı'nın maskesinin altındaki çirkef yüzü görüyor ve tanıyoruz.

Onun işçi düşmanı yüzünü görememiş bütün işçi arkadaşlara sesleniyoruz: Faşist MİSK'i ve Ömer Faruk Akıncı'yı iyi tanıyın!

İşçi düşmanı Ömer Faruk Akıncı.

Faşist Akıncı, Garip Su'daki grev ile ilgili konuşmasında; "MİSK'in gayesinin grev olmadığını, grevin son çare olduğunu, Türk milletinin milli bütünlüğü, emek sermaye barışında karşılıklı sevgi esasına dayanan sendikacılık anlayışını yerleştirmek istediklerini" söyleyerek efendilerine şirin görünmek istemektedir.

Kayserili ve bütün işçiler, dikkat edin! Grev bizim son çaremiz değildir. Haklarımızı almak için, nihai kurtuluşumuza varmak için, iki süper devleti ve işbirlikçilerini teşhir ve tecrit etmek için silahlarımızdan biridir.

Emek-sermaye barışı safsatası ne demektir? İşçi sınıfının ekonomik ve siyasi haklarını gaspetmekten, mücadele yerine sömürüye, baskıya boyun eğmekten başka bir şey değildir. Kurtla kuzu arasında hiç bir ortak nokta yoktur. Kurtlarla kızan olmuş, işçilerin sözde temsilcisi köpek de bizim hakkımızı alamaz. Bizim gerçek kurtuluşumuz iki süper devlete ve yerli işbirlikçilerine karşı verilecek Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinden geçer.

Ömer Faruk Akıncı'nın "MİSK Türkiye'de sendika ağalığına son verecek" sözü, sendikaları tamamen faşistleştirmenin ifadesidir. Faşistler, kendilerine işçi koruyucusu süsü

De.sa.7'de

HALKIN KURTULUŞU

Trakya İşkembecisi İşçileri İle Konuştu:

SÖMÜRÜ VE TALANI SÜRDÜRMEK İSTEYENLERE KARŞI YENİ BİR 15-16 HAZİRAN YARATMAKTA GECİKMEYİZ!

Grevleri 81. gününü dolduran Trakya İşkembecisi işçileriyle arkadaşlarımız bir röportaj yaptılar. Aşağıdaki bu röportajı veriyoruz.

H.K.- Greve nasıl başladınız, greve gitmeden önceki gelişmeleri anlatır mısınız?

Cevap- Bağlı bulunduğumuz işletmedeki (Trakya İşkembecisi) arkadaşlar ile Türk-İş'e bağlı Oleyis Sendikası'na 10.11.1974 tarihinde üye olduk. Sendika ile işveren arasındaki karşılıklı görüşmeler sonucunda anlaşma sağlanamadığı için 1.2.1975 günü grev hakkımız doğdu. Ancak verdiğimiz mücadele sıkıyönetim kararı ile 6 ay ertelendi. 1.8.1975 tarihine atıldı. Bu dönem içerisinde işveren bunu fırsat bilerek bir çok arkadaşımızı işten attı. Gereksiz bahanelerle işten uzaklaştırdı.

Sendikalaşmada öncülük rolü oynayan tüm arkadaşları işten atarak sendikayı yok etmek istedi. Mücadelede gösterdiğimiz kararlılık, beraberlik bizim lehimize sonuçlanarak, 1.8.1975 tarihinde tekrar görüşmeler için işvereni masaya davet edip toplu iş sözleşmesini imzaladık.

Toplu sözleşme ile elde ettiğimiz haklar işveren tarafından uygulanmadı. Sendikanın çeşitli ikazlarını kulak arkası ettiğinden yeni bir grev hakkı doğmuş oluyordu. Ve 26.6.1976 günü grev ilânını açarak, üretimi durdurup işverenle karşı karşıya geldik. Ayağımız yere değmiş oldu.

Bu gün (31.8.1976 günü) grevimizin 69. günü.

H.K.- Grevden nasıl dersler çıkardınız?

Cevap- Greve gitmeden, bazı arkadaşlar, grevin, işçi sınıfının birliğinin, grevci işçi olmanın ne demek olduğunu bilmiyorlardı. Bunun yanında, sıkıyönetimin niçin grevi iptal ettiğini, işverenin toplu sözleşmeyi uygulamamasının nedenini, İşverenin lokantanın alt katını bizim haberimiz yokken yakmak istemesinin, İşverenin bir gece elinde otomatik silahlarla, içkili vaziyette üzerimize saldırmasının, çadırı yakmasının, sandalyeleri parçalayıp, pankartlarımıza saldırmasının amacını bilmiyorlardı.

Grevden önce yukarıdaki sayılanları düşünmekten uzaktık. Bu gün grevde bulunuyoruz. Ama, gerçekleri gördüğümüzden, kurtuluşun uzun ölümlü mücadele ile olacağını, yoksa ücretli kölelik sisteminin devam edeceğini, okuduğumuz yayınlardan, devam ettiğimiz seminerlerden, yaşadığımız gerçeklerden öğrenmiş bulunuyoruz.

Grev çadırının kurtuluşun yolunu gösteren savaş okulu olduğunu, 69. günde bizi 690 kilometre ileriye fırlattığını, eski alışkanlıklarımızdan, çemberi yırtarak fırladığımızı görüyoruz.

Bu gün işçilerin birliği için her türlü mücadelenin göze alınması gerektiğini, insanın insanca yaşamasının ancak bu yoldan geçtiğini öğrendik.

Bir başka işçi arkadaş söze giriyor:

Bu güne kadar grev nedir, mücadele nedir bilmez, bu yüzden devrimci mücadeleye katkım olmazdı.

Bir arkadaşın "Yeni Haber-İş" sendikasının afişleri için çağırdığında hemen yardıma koştum. Çalışırken (afişleme yaparken) emekçi kitlelerin yükselen mücadelesinden büyük korku ve rahatsızlık duyan MC iktidarının faşist polisleri aniden beni ve 2 arkadaşımı tutarak götürdüler. 5 saat gözaltında tuttular. İfadem sırasında tavır ve duruşumdan hoşlanmayan polis: "O tavır ve duruşu Deniz abinden mi öğrendin?" diyerek 3 tokat vurdu. Bunların kime hizmet ettiğini öğrendim, yapılan baskıların, işkencelerin, terör ve katliamların kinimi artırdığını ve haklılığımız karşısında daha da artacağını gördüm. FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

H.K.- Hangi Sendikaya üyesiniz. Bağlı olduğunuz sendikanın grevdeki arkadaşlara tavrı nasıl?

Cevap- Bağlı olduğumuz sendika Türk-İş konfederasyonunun içindeki Oleyis Sendikası'dır.

Bu güne kadar grev çadırında bir gün gece veya gündüz görmek mümkün olmamıştır. Bu zahmete katlanmayan sendikacılar işçi sınıfının önünde yer alamaz. Yöneticilerimizi her zaman masa başında görüyoruz. Bu birinci hataları.

2. Hataları: Sendikacılarımız sınıf sendikacılığından bahsetmektedir ama, işçiler bundan ayrı tutuluyor.

Eskiden yayın çıkaran sendikamız bu gün o zahmete dahi katlanmaktan uzak. Yayınları ancak sendikaya gittiğimizde alıp okuyabiliyoruz. Yoksa ondan da mahrum kalacağız. Geçenlerde enteresan bir olay oldu: Sendikanın Ana Tüzüğünü isteyen bir arkadaşa yöneticiler, "Tüzük yok. Ne yapacaksın hem onu, sen git Anayasa'yı oku" demişler.

Hata üç: Grev aylığı çok adaletsiz olarak verilmiyor. Böyle devam etmesi grevin dağılmasına yol açabilir. Bu durum (bekâr ve evli arkadaşlar) arasındaki birliğin bozulmasına neden oluyor. Bekârlar 250-300, evliler 1250-1300 TL. alıyor. Sendika yemek parası dahi vermiyor. Herkes cebinden yemek zorunda kalıyor.

Hata dört: Sendikacılar bazı arkadaşları çalışmaya teşvik ediyor. Bu tavırları ile birlik bozucu oluyorlar. Çalışma güvenliği olmayan bir işletmede çalışmak işten atılmayı getirir.

Verecek paraları yoksa, boşuna mı kesiyorlar bizden AİDATI? Nerede ekmeğimizden, dişimizden, tırnağımızdan verdiklerimiz?

Hata beş: Eğitim seminerleri düzenlesin diyoruz. Fakat çeşitli uyarılarımıza rağmen aldırış yok söylediklerimize. Korkuyorlar, öğrenmemizden, meselelerde aktif görev almamızdan korkuyorlar. KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI! İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

H.K.- Çalışma koşulları, Sosyal Sigortalar'a bağlı mıydınız, vb.?

Cevap- Çalışma koşulları son derece kötüydü, sosyal hakların hiç birinden yararlanamıyorduk.

Evet, Sosyal Sigortalar'a bağlıydık. Çalışanların mevcudu 27 kişi. Sosyal Sigortalar'a bağlı olduğumuz halde hiç birimiz hastahaneye gidemedik. İşveren göndermiyordu. Çeşitli bahanelerle gitmemize engel oluyordu. Bunun altında bir mesele var diye bu güne kadar SSK iş müfettişlerine 15 dilekçe gönderdik. Hepsi de cevapsız kaldı. Hatta "biz patronun yakasına yapışamayız" diyorlardı. Tabii ki 15 şişe viski karşılığında bir de yakaya yapışmak dilencilik olur.

Her an tehlike karşısında hayatını kaybedecek durumda kalan işçilerin primlerini viskiyle değişen alçaklar, köpek uşaklar, şerefsizler kahrolsun.

Biz biliyoruz ki adaletsizlik sadece yukarda değil, her kademede mevcut.

H.K.- DGM için ne düşünüyorsunuz?

Cevap- Bağlı bulunduğumuz sendika (Türk-İş) konfederasyonu para babalarının gönlünü kırmamak, darıltmamak için DGM'ye karşı tavır almıyor.

Şurası unutulmasın ki, 27 kişi olarak işçi sınıfının aleyhine olan her türlü tasarıya karşı eyleme hazırız. Türk-İş'in aldığı kararlar bizim mücadelemizi engelleyemez. Bütün yükü emekçi sınıfın sırtına yüklemek isteyen, kârlarını güvenlik altına alıp sömürü ve talanı sürdürmek isteyenlere karşı, yeni bir 15-16 Haziran yaratmakta gecikmeyiz.

H.K.- Sömürüden kurtulmak için ne yapmak gerekir?

Cevap- Toplu sözleşme ile yükselen ücretler, yaşantımızı değiştirse de ücretli kölelik devam edeceğinden, buna tam anlamı ile kurtuluş diyemeyiz. Amacımız uzun vadeli bir mücadele. Halkın kurtuluşu da ancak bu yoldan geçer. Gerçek bağımsızlık, özgürlük, insanın insanca yaşaması, ancak ülkeyi yöneten bir avuç hakim sınıfların süpürülüp atılması ile, yani Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür.

HALKIN KURTULUŞU
Haftalık Gazete
Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

Şili'de Faşist Darbenin

Ba.sa.2'de

yatırılmıştır.

Bu "yardım"lar halkın durumunu düzeltmiyor. Halkın açlıktan kırılmasını engellemiyor. İşçilerin, köylülerin kapitalist domuzlar tarafından sömürülmesine yardım ediyor..

Faşist diktatörlük bütün milli ekonomiyi ve özellikle milli sanayiyi tamamen emperyalizme devretmekte, orta burjuvaziyi tasfiye etmektedir.. Bunun için gümrük duvarları kaldırılmıştır. Yabancı sermayenin hızla piyasaya çekilmesine çalışılmaktadır. 2 yıl sonra Şili'de yabancı mallar yerli mallardan daha ucuza satılacaktır. Yani zaten büyük ölçüde dışa bağımlı olan yerli ekonomi iyice iflas edecek, tamamen emperyalist denetimine girecektir. Şili'de sermaye ihraç eden başlıca ülkeler ABD, İspanya ve Almanya'dır.

Şili'nin muazzam bir dış borçlanması vardır. Sadece 1976'da 730 milyon dolar ödemesi lazım. 1976'nın ilk yarısında enflasyonun hızı ayda % 11'dir. Bu enflasyon hızının düşmüş halidir. Geçen sene enflasyon % 18 idi. (Bu düşüşe dünya piyasasında, Şili'de üretilen ham bakırın fiyatının artması yol açtı.) Banka faizleri % 14 civarında

1975'de piyasadaki para miktarı % 269 arttı. Fiyatlar ise % 340 arttı. Bütün bu söylediklerimizi daha iyi anlamak için bazı ihtiyaç maddelerinin fiyat artışlarına bakalım.

SANAYİ ÜRETİMİ DÜŞÜYOR

Faşist diktatörlüğün kurulmasıyla birlikte üretim % 25 % 45 arasında bir düşüş göstermiştir. Bir çok üretim dalı mahvolmuştur. Faşist diktatörlük ve emperyalizm sadece emekçileri değil, orta ve ortadan az büyük kapitalistleri de ekonomik yıkım ve sömürü altına almıştır. Faşizmin gelişi sırasında pasif kalan ya da bundan memnun olan orta burjuva sınıfı, şimdi hızla sermayesini kaybederek yok oluyor. Sermaye, emperyalizm ve onun işbirlikçileri olan tekelci ve büyük toprak sahibi zümrenin elinde toplanmaktadır. Küçük ve orta atölye, fabrika ve ticarethaneler hızla iflas etmektedir... 1975'de Gayri safi milli hasıla 1974'e göre % 15 düşmüştür

"TOPRAK REFORMU" YALANI

Katil Pinochet, kendi faşist hükümetinin Şili'de toprak reformu yapan tek hükümet olduğu gibi alçakça bir yalan söylemektedir.

Oysa, köylülere dağıtılan topraklar geri alınmıştır. Büyük toprak sahipleri yeniden topraklara el koymaktadır. Bunlardan % 30'u daha şimdiden "eski" topraklara kondular. Allende zamanında toprak, kollektif çiftlikler halinde köylülere verilmişti. Yani köylüler, ortak üretim araçları ve devlet teknik yardımlarıyla ortak üretim yapıyorlardı. Şimdi bu kollektif çiftlikler dağıtılıyor. Böylece köylü 10-12 dönümlük arazi ve karasabanıyla, yahut pulluğuyla yalnız çaresiz bırakılıyor... Traktör, biçer-döver gibi araçlara sahip toprak ağaları bu yumuşak lokmaları hızla ve iştahla yiyorlar. Köylünün toprağını ucuza kapatıyorlar. İşte Pinochet köpeğinin "toprak reformu" dediği budur.

Köylüler içinde de eski Halk Birliği taraftarlarına ne toprak ne de iş verilmiyor... Her yerleşim biriminde, aşağı yukarı 100 köylüden 15'i "devrimci olduğu için" toprağından atılıyor. Bunların yerine köylere ve çiftliklere faşist militanlar yerleştiriliyor...

Faşist diktatörlük köylüye tohumluk buğday sağlayamadığı için bu yıl ürün iyice düşecek. Buğdayın üretim seviyesi 1930 yılınkine eşit olacak. Buğdayın 1970 yılı seviyesine ulaşması için 6 yıl daha gerektiği hesaplanmaktadır.

Faşist dikkatörlük tarım ürünlerinin fiyatlarını enflasyona göre, genel fiyat artışlarına göre düzenlemediği ayarlamadığı için köylüler hızla yoksullaşıyorlar ve işsizler ordusuna katılıyorlar. Hayvancılıkla uğraşan köylünün durumu da aynıdır.

Şili ekonomisinde her şey başaşağı giderken silahlanmanın tam tersine hızla tırmandığını görmekteyiz. Faşist Pinochet kliği silahlanmaya ayırdığı bütçe fonuyla ABD emperyalizminin ülke üzerindeki tahakkümünü arttırmaktadır. Pinochet kliği silahlanma bütçesini Halk Birliği Hükümetine oranla 3 misli artırmıştır. Hepsi "kredi" ve borçla alınan Amerikan silahları Şili halkını sefalete ve emperyalizme bağımlılığa bir kez daha zincirleyen prangalar olmuşlardır.

3 yıllık faşist baskı ve katliam, ABD emperyalizminin, CIA'nın, bütün emperyalist ve gerici güçlerin desteğiyle ayakta kalabilen Pinochet faşist kliğinin aslında ne kadar zayıf olduğunu, halktan nasıl korktuğunu göstermektedir. Faşist dikkatörlüğe, 8000 kişilik DINA ve ona uşaklık ve muhbirlik eden binlerce hayasız alçağa karşı milyonlarca halk açık ve gizli, pasif ve aktif direnişini sürdürüyor. İllegal, anti-faşist ve anti-emperyalist gazeteler, broşürler elden ele dolaşıyor. Gecekondularda, kocaları hapiste ve kitle mezarlarında yatan yiğit Şilili kadınlar direnme komiteleri kuruyorlar ve direnişlerini sürdürüyorlar. Sendikacılar bütün zorluklara rağmen illegal mücadelelerini sürdürmektedir. Kilise, faşist diktatörlüğe destek olmayı reddetmiştir. Zaman zaman da açıktan karşı çıkmaktadır. Ordu içinde katil ve faşist olmayan yurtseverler, yavaş fakat kaçınılmaz bir şekilde kendilerini toparlıyorlar. Köylük alanlarda da direnme mevzileri oluşuyor. Üniversiteler bütün baskılara rağmen faşizme karşı direnen devrimci gençliği bağrında taşıyor.

Gelecek halkındır. Emekçilerin ve anti-faşist, anti-emperyalist cephenindir. Bü gün azgınca debelenen ABD emperyalizmi ve onun Şilili köpekleri Pinochet kliği; ve halkın devrimci nefretini ve mücadelesini kendi yedeklerine almaya çalışan sovyet sosyal-emperyalistleri, yarın halkın pençesinden kaçmak için delik bulamayacaklar.

Genç yaşta ölen, sakat kalan, çocuklarını faşizmin işkence tezgâhlarında yitiren, aç ve yoksul halk, tertemiz bir alın ve çelik bileklerle faşizmi Şili'de de boğacaktır. Emperyalizmi orada da gömecektir.

Elmak

Ba.sa.4'de

şey düşünmeyen, bizim sırtımızdan geçinen bu soyguncuları iyi tanıyalım. Tüm işçi arkadaşlarımıza sesleniyoruz: İnsanlık dışı koşullarda işçi çalıştıran bütün patronlarla mücadele edelim, haklarımızı söke söke alalım.

Patronların kararlı direnişimiz olmaksızın lehimizde ufak bir girişimde bulunmayacakları açıktır. Çünkü çıkarlarına ters düşmektedir. Bunun bilincinde olan bizler haklı mücadelemizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız.

Gerçek kurtuluşumuz sadece bu direnişin başarıya ulaşmasıyla gerçekleşmeyecektir. Bunu biliyoruz. Olsa olsa işgücümüzü daha iyi koşullarda satmamızı sağlayacaktır. Ama yine kollarımızda kölelik zinciri olacaktır. İşçilerin-köylülerin gerçek kurtuluşu ancak ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'yle gerçekleşecektir.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET! PATRON ZULMÜNE KARŞI BİRLEŞELİM. MÜCADELE EDELİM!

Misk

Ba.sa.6'da

veren sarı sendikacıların, devrimci olduğunu söyleyerek işçileri kandırmaya çalışan ve gün geçtikçe maskeleri düşen revizyonist ve reformist sendika ağalarının sahtekarlıklarından faydalanarak işçileri kendi faşist emelleri için istismar etmeye, kandırmaya çalışıyorlar.

İşçi arkadaşlar, Kayseri Gıda-İş'teki sendika ağalarını iyi tanıyın. Filiz halinde bulunan devrimci sendikamız "Besin-İş" i yaşatmak için geç kalmayalım.

Garip Su'daki grevde MİSK'in başkanı faşist Akıncı, yaptığı konuşmada Garip Su işverenin "kötü bir işveren" olduğunu söyleyerek diğer işverenleri temize çıkarmaya çalışmıştır. Oysa biz işçiler biliyoruz ki, işverenler aynı anadan doğmuş eniklerdir. Hepsi işçi sınıfının düşmanıdır.

Faşist demagojilere aldanmayalım! Faşist demagojileri etkisiz hale getirmek için ideolojik mücadelenin bayrağını yükseltelim.

İşçilerin ekonomik, özellikle siyasi mücadelesini baltalayan sendika ağalarını iyi tanıyıp, 'İşçiler Sendika Yönetimine' sözünün özünü iyi kavrayalım.

Halkın kurtuluşu yolunda somut hedeflere, somut adımlarla yürüyelim. KAYSERİDEN BEŞ DEVRİMCİ İŞÇİ

İzmir Yün

Ba.sa.5'de

diler. Aslında bunlar, işçiler arasında devrimci düşüncenin yayılmasından korkuyorlar. Tecrit olmalarını engellemek için bu yola başvuruyorlar. Ama korktukları başlarına geldi. Aldıkları gerici kararlar devrimcilerin yoğun propagandası sonucu direnişin 8. günü kalktı. Grevlerin direnişlerin bizim için bir okul olduğunu kavradık. Direniş süresince işçi sınıfının ve halkın bu sömürü ve zulüm düzeninden nasıl kurtulacağı üzerine konuşmalar yaptık.

Geçtiğimiz Cumartesi günü, Pamuk mensucatın bütün işçileri toplu halde Kula Mensucat'a giderek onları da direnişe çağırdık, devrimci sloganlar haykırdık.

Tekstil sendikasından hiç bir yardım görmedik. Patronun bölücü faaliyetleri ve sendikanın yardım etmemesi sonucu bazı işçiler işbaşı yapmaya başladılar. Çalışanların çoğu patron tarafından sonradan fabrikaya sokulan kişilerdir. Patron, direnişi kırmak ve moralimizi bozmak için işbaşı yapanların sayısını kabarık gösteriyor.

Biz direnen işçiler kararlı bir şekilde mücadelemizi sürdürüyoruz.

Faşist DGM'ler

Ba.sa.3'de

deki baskıların bir parçasıdır. DGM, her devrimci yayın için "gizli örgüt" iddiasını alışkanlık haline getirmiştir. DGM'lerin kapatılması için verilecek mücadele geniş halk yığınlarının seferber edilmesiyle mümkündür."

ÖZGÜN YAYINLARI: "HALKIN KURTULUŞU'na yapılan bu baskılar yurt çapında bütün yurtseverlere yapılan planlı baskıların bir parçasıdır. Dava tüm olduğu için halktan kopuk olmayan etkin direnişlerle yasa dışı DGM'ye ve onun yürütücüleri faşist cepheye karşı ortak mücadeleyle sonuca gitmek zorunluluğu vardır."

ERKAN YÜCEL: "HALKIN KURTULUŞU'na yapılan bu baskılar bütün yurtseverlere yapılmış demektir. DGM'lerin bütün demokrat ve yurtsever cepheyi hedef almış olması bizleri birleştirmelidir. Bugün HALKIN KURTULUŞU'na yapılan yarın Cumhuriyet'e yapılmaz mı? Bu kanunsuzluğa göz yummayalım. En geniş demokrat, yurtsever kitleyi DGM'leriyle mücadeleye çağıralım."

ODA YAYINLARI: "Bu baskılar yalnızca HALKIN KURTULUŞU'nun meselesi değildir. Bu gün HALKIN KURTULUŞU'na yapılanlar yarın bir başkasına yapılacaktır. Bizim ilericiler, yurtseverler olarak görevimiz her türlü baskıya toplu halde karşı çıkmaktır."

UMUT YAYINLARI: "DGM'leri egemen güçlerin baskı mekanizmasının bir ürünüdür. Bu ve benzeri kurum ve uygulamaların ortadan kaldırılmasında bütün demokratik güçlerin ortak bir cephe içinde mücadeleleri gerekli ve zorunludur."

Polonya

Ba.sa.6'da

ların nasıl yapıldığını araştırmaya başladım. Araştırmamı Istanbul'da turistlerin yoğun olarak bulundukları Ataköy ve Florya'daki kamplarda yaptım. Ataköy'de satışlar daha rahat yapılırken Florya'da ancak akşam saat 18'de başlıyabiliyordu. Bunun nedeni gündüzleri kampta sivil polislerin olmasıydı. Polonyalılar gündüzleri satışlarını Kapalıçarşı'ya ya da Florya tren istasyonu civarında, kampın arka tarafındaki parmaklıkların arasından, civarda yaşayanlara yapıyorlardı. Satışların yoğunlaşması üzerine kamp müdürü aldığı bir ihbar sonunda iki Polonyalının çadırını arıyor. Çadırda elektronik mat kaplar, torna yedek parçaları vb. gibi değerli sanayi makinelerinin bol miktarda yedek parçalarını buluyordu. Bu iki aile kamptan atılıyor.

Bir başka olayda 21 Ağustos günü oluyor. Kaçakçılık yapan Polonyalıları takip eden bir sivil polis Polonyalı bir adamı satış yaparken yakalıyor. Adam polisin elinden kurtulmaya çalışırken polis Polonyalının kaşını patlatarak yüzünü, gözünü kan içinde bırakıyor. Civardan kavgayı ayırmaya gelenlerde işin içine girince kavga büyüyor.. Merkezden gelen polisler hepsini toplayıp götürüyor.

Bunlardan başka Polonyalıların yaşayışlarından ve giyimlerinden çok iyi maaş aldıkları belli oluyordu. İstisnasız hepsinin Fiat 124 veya, Fiat 125 P vb. markalı son model arabası vardı. Bu ailelerin genç kızları geldikleri andan gidinceye kadar geceleri diskotekten dışarı çıkmıyorlardı. Sürekli olarak, gençler açık saçık buluzlar, altı kalın ayakkabılarla kendilerini donatırlarken, bütün yükleri de yaptıkları satışlardan elde ettikleri karlar ve diğer paralarıyla bol bol altın alıyorlardı.

Bütün bunları yazmaktaki amacım; bu güne kadar Doğu Bloku üzerine çıkan her habere, gerçek durumu ifade eden devrimcilerin söylediklerine "maocuların uydurması", "burjuva yalanı" diyen revizyonistlerce uyutulan genç arkadaşların bu somut gerçeklere devrimci bir gözle bakmalarıdır. Eğer bir devrimci, hangi safta olursa olsun, eğer gerçekten samimi ise piyangoların, şans oyunlarının, tavernaların alabildiğine yayıldığı, işçilerle polisin pahalılık nedeniyle çarpıştığı, insanların kaçakçılık yaptığı Doğu Bloku ülkelerine gözlerini çevirmeli ve bunların sosyalizme ne kadar uyuştuğunu en azından kendi kendine düşünmelidir.

Kitleleri yalanla, iftirayla uyutmaya çalışan revizyonistler şunu unutmasınlar: Gerçeklerin üstünü örtmeye ne kadar çalışırsak çalışalım onlar saklı kalmıyor, onlardan, kaçsak bile bir gün gelip karşımıza dikiliveriyorlar. Şunu unutmayalım ki; tarih gerçeğe ters düşen her görüşü mezara gömecektir. Bunu tüm devrim tarihi böyle yazmıştır.

ISTANBULDAN BİR DEVRİMCİ

Faşist Saldırı

Ba.sa.1'lde

suyundan ayrılmamaya büyük özen gösteren Türk-İş patron uşağı yöneticileri bile, tabandaki yüzbinlerce işçinin baskısıyla bundan sonra hükümete karşı mücadele edeceklerini yarım ağızla da olsa söylüyorlar.

Diğer taraftan halkın düşmanları arasındaki çelişmeler keskinleşiyor. MC iktidarı uluslararası düzeyde de tecrit olmaya devam ediyor. MC partileri arasındaki tepişmeler şiddetleniyor.

Halk düşmanlarının, emperyalist uşaklarının, faşistlerin üstüne üstüne gitmek için şartlar her bakımdan uygundur.

Faşistler kendileri için çok önemli bir silah olan DGM'leri yeniden kurma girişimi etrafında birleşmeye çalışıyorlar. Demirel, "dargınlığı, kırgınlığı bırakalım" diye tüm faşist ve gericilere "kardeşçe" davetler yolluyor. Halkın güçleri, bütün demokrat ve yurtseverler de DGM'leri kurdurtmamak için birleşiyor, saflanıyorlar. Yani mücadeleler bu gün DGM yasası etrafında düğümleniyor. DGM'lerin yasalaşmasının engellenmesi, halk kitlelerinin faşizm karşısında kazandıkları büyük bir başarı olacaktır. Faşizmi önemli bir silahtan yoksun bırakacak olan bu başarı hakim sınıfları bocalatarak halkın güçlerine büyük bir moral verecektir. Böyle bir başarı, halkın faşizme karşı diğer alanlarda ve cephelerde sürdürdüğü mücadeleleri de büyük ölçüde kolaylaştıracaktır. Her şeyden önemlisi, halkın güçlerini DGM yasasına karşı birleşik bir şekilde seferber edebilmesi, daha ileri mücadeleler için bir sıçrama noktası olacaktır. Emekçiler ve işçiler bu mücadeleden kazandıkları deneylerle emperyalizme ve faşizme karşı daha büyük başarılar kazanmak ve daha belirleyici mücadeleler vermek için büyük bir coşkuyla ileri atılacaklardır.

DGM kurdurtmama mücadelesi nasıl başarıya ulaşır? Ancak ve sadece revizyonistlerin ve reformistlerin bozguncu ve uzlaşmacı etkilerini yenerek bu mücadeleyi başarıya ulaştırabiliriz. Çünkü onlar, kitlelerin coşkun bir sel gibi akmasından ve sömürü düzeninin temellerini sarsmalarından korkuyorlar. Halkın, DGM'ye karşı mücadelesini basit bir reform uğruna mücadeleye dönüştürmeye çalışışorlar. Böyle olduğu için de, kitlelerin önüne dikiliyorlar. Halka kendi mücadelesine, ve kendi gücüne değil de hakim sınıfların birbirleriyle çatışmalarına bel bağlamasını öğütlüyorlar. Halkın kendi çıkarlarını sonuna kadar savunmasına engel olmaya çalışıyorlar.

CHP, bir çok ilde ve ilçede CHP'lilere karşı ve CHP örgütüne karşı kanlı saldırılar yapılmasına ve birçok binanın tahrip edilmesine ve bombalanmasına rağmen hala, "adalete ve hukuka duyduğu saygı nedeniyle saldırılar karşısında sessiz" kalıyor! Milyonlarca anti-faşist CHP li CHP'nin pasifist ve uzlaşmacı önderleri tarafından uyuşturuluyor.

Revizyonistler de bir yandan Moskova kuyrukçuluğu yaparken bir taraftan da işçi sınıfının en gelişkin ve bilinçli kesimlerinin de baskısıyla DGM'lere karşı sahte isyan bayrakları açmaktadır. İki amaçları var, birincisi sosyal-emperyalizmin ülkemiz üzerinde etkinliğini arttırmak ve sosyal-faşist bir diktatörlük kurmak, ikincisi de yine bu birinci amaca hizmet edebilmek için halkın devrimci yükselişini kendi yedeklerine almaya çalışmak. Revizyonistlerin tavrını belirleyen etkenlerden biri de Sovyetler Birliği ile MC arasında gelişmekte olan "ekonomik ve politik", "dostluk ve işbirliğidir". Bunlardan ötürü revizyonistler işçi sınıfını ve halkı piyon gibi kullanarak hakim sınıflara şantaj yapmaya çalışıyorlar. İşçi sınıfına yarım adımlar attırıyorlar.

Modern revizyonistler, özellikle Sovyet işbirlikçilerin en kaşarlanmışlarına karşı mücadele faşizmin saldırısına karşı mücadelede ayrı bir önem taşımaktadır. Bunlar halkın güçleri içinde değil, halk düşmanlarının saflarında yer almaktadır. Bunların etkinliklerinde faşizme karşı kararlı mücadele verilemez. Gerçek suratlarını mutlaka görmeliyiz. Bu halk düşmanlarını saflardan temizlemeliyiz.

Reformist CHP'li yöneticiler ne zaman halkın çıkarlarına ters düşerse o zaman karşılarına dikilemeyiz. Bu günkü sağ önderlik, DGM karşısında biraz gürültü koparttıktan sonra çekinip uzlaşarak susabilir. CHP'li demokrat ve anti-emperyalist, anti-faşist yüzbinlerce emekçi ve tüm devrimciler CHP yönetimine karşı yılmaz bir mücadele vermelidirler.

DGM'LERİ KURDURTMAMA MÜCADELESİ faşizmin daha azgınlaşmasının habercisi olan bu ileri karakolun, halk tarafından berhava edilmesi için verilen bir mücadeledir. Faşizmi göğüslemek, dize getirmek ve kesin olarak yenilgiye uğratmak için verilen uzun ve zorlu mücadelenin bir parçasıdır. Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin üstünde aşılması gerekli bir engel olan DGM'lere karşı kararlılıkla ileriye atılalım. DGM'leri kurdurtmayalım. Bu devrimci mücadelemizin, köhnemiş düzeni yıkma mücadelemizin bir parçası olsun. Mücadeleye engel olanları bir bir saflardan temizleyelim. Birlik içinde cesaretle emperyalizmin işbirlikçi hakim sınıfların, faşistlerin karşısına dikilelim.

HALKIN KURTULUŞU

Mao Ze Dung'un Düşünceleri Bütün Ülkelerin İşçilerinin Ve Ezilen Halklarının Her Zaman Yolunu Aydınlatıcaktır

Mao Ze Dung'un Proleter devrimci düşünceleri, bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halklarının elinde emperyalizme, sosyal-emperyalizme, ve her türden gericiliğe karşı mücadelede her zaman güçlü bir silah olacaktır. Mao Ze Dung'un fikirleri ölümsüzdür. Proletaryanın büyük önderleri Marx'ın, Engels'in, Lenin'in Stalin'in devrimci düşünceleri nasıl bütün canlılığıyla yaşamakta; işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sömürü ve zülümden kurtulmak uğruna yürüttüğü mücadelenin yolunu aydınlatmaktaysa, Mao Zedung'un düşünceleri de bu güne kadar olduğu gibi bundan sonra da ezilen ve sömürülen milyonların yol göstericisi olmaya devam edecektir.

Mao Ze Dung Uluslararası proletarya hareketinin en büyük beş öğretmeninden biridir. İşçi sınıfının sömürü ve zulümden kurtuluşunun teorisi olan Bilimsel Sosyalizm, bir teori olarak Marx ve Engels tarafından kuruldu. Proletaryanın bu ilk iki büyük önderinin ölümlerinden sonra Lenin, Marksizmi devraldı. Onu her türlü oportünist akımın saldırılarına karşı kararlı bir şekilde savundu. Kapitalizmin yeni ve en son aşaması olan Emperyalizm şartlarında, Marksizmi her bakımdan geliştirdi. Önüne geçilmez tarihsel bir zorunluluk olarak kendini dayatan proletarya devriminin ve proletarya diktatörlüğünün teorik ve taktik bütün sorunlarını çözümledi.. Lenin'in emperyalizm, Proletarya Devrimi ve Proletarya diktatörlüğüne ilişkin bütün tezleri yaşadığımız döneme yani Emperyalizm çağına damgasını vurmuştur. Ve bütün bu tarihi dönem boyunca geçerlidir. Lenin'in ölümünden sonra Marksizm-Leninizm'in devrimci bayrağını devralan Stalin, onu daima yükseklerde tuttu, sağ ve "sol" oportünist saldırılara ve Troçkist ihanete karşı savundu, daha da yükseltti.

Mao Zedung, yüz milyonlarca nüfusa sahip Çin halkının emperyalizme ve feodalizme karşı Ulusal Demokratik Devrim mücadelesini büyük bir ustalıkla yönetti. Çin halkı Çin Komünist Partisinin ve Mao Zedung'un önderliğinde emperyalist sömürü ve tahakküme, yüzyıllar boyu süren feodal zulme 30 yıla yakın süren bir savaştan sonra son verdi. Mao Zedung, Marksizm - Leninizm'in evrensel ilkelerini Çin Devriminin pratiğine yaratıcı bir şekilde uyguladı. İlk olarak Lenin'in ortaya koyduğu, Proletarya önderliğinde burjuva demokratik devrim teorisini, yarı-feodal Çin'in somut şartlarına uygulayarak, Çin halkının emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelesine ancak proletaryanan önderlik etmesi halinde zafer kazanabileceğini, bu devrimin yeni tipte bir demokratik devrim olduğunu ve dünya proletarya devriminin bir parçasını teşkil ettiğini belirtti.

Çin köylülüğünün bu devrimde oynayacağı hayati rolü gösterdi. Ulusal Demokratik Devrim'in özünde bir köylü devrimi olduğunu, köylülüğün bu devrimin temel gücünü oluşturduğunu ve devrimin ancak köylük bölgelerden şehirlerin kuşatılması yoluyla zafere ulaşacağını bilimsel olarak ortaya koydu. Şehirlerde işçi sınıfının ayaklanmalarıyla devrimin zafer kazanacağını savunarak köylülüğün hayati devrimci rolünü inkâr eder "sol" sapmayla ve demokratik devrimi burjuvazinin kuyruğuna takmayı amaçlayan teslimiyetçi görüşlere karşı kararlı bir mücadele verdi. Bu oportünist görüşlerin ÇKP içindeki ve yığınlar üzerindeki etkinliğini kırarak parti Merkez Komitesine proleter devrimci bir çizginin hakim olmasını sağladı. Çin halkına uzun silahlı devrim mücadelesi boyunca başarıyla önderlik etti.

Mao Zedung, demokratik devrimciyle sosyalist devrim arasında bir Çin Seddi olmadığını, bu iki devrim sürecinin aynı zincirin iki halkası olduğunu, proletaryanın önderliğinde gerçekleşen demokratik devrimi karşı konulmaz bir şekilde Sosyalizm'in izleyeceğini, halkın demokratik dikkatörlüğünün proletarya diktatörlüğüne dönüşerek toplumu kesintisiz bir şekilde Sosyalizm'e yürüyeceğini belirtti.

Mao Zedung, Çin toplumundaki çelişmelerin bilimsel bir tahlilini yaparak toplumsal süreçteki çelişmelerin karşılıklı ilişkilerini ve birbiri üzerindeki etkilerini inceledi, toplumun temel ve baş çelişmesinin nasıl belirleneceğini gösterdi. Sürecin temel çelişmesinin, o sürece niteliğini veren ve çözümlenmesiyle birlikte sürecin belirli bir aşamasında diğer bütün çelişmelerden daha fazla yoğunlaşarak ön planda çıkan çelişme olduğunu gösterdi Ve böylece Marksist diyalektiğin temel meselesi olan şeyler içindeki çelişmelerin, incelenmesi yönetimine büyük bir açıklık getirdi.

Çin halkını kurtuluşa götüren Mao Zedung'un siyasi ve askeri çizgisi, Yeni demokratik Devrim teorisi bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin Ulusal Kurtuluş ve Demokrasi mücadelelerine ışık tutuyor.

Marksizm-Leninizm'in bütün ilkelerine sonuna dek sadık kalan ve onun saflığını her türden oportünist akımın saldırısına ve tahrifatına karşı koruyan Mao Zedung, kopyacılığın ve doğmatizmin de en büyük düşmanıydı. Doğmatizmi sert bir şekilde şöyle eleştirdi:

"Marksist-Leninist eserlerden gelişigüzel yapılmış aktarmaları bir kez benimsedikten sonra her derde deva bir hazır ilaç olarak gören insanlar bu gün bile az değildir. Bu insanlar çocukca bir cehalet içindedirler; Onları aydınlatmak için bir kampanya ya girişmeliyiz. Bunlar Marksizm-Leninizm'i dinsel bir doğma olarak alan cahil kimselerdir. Onlara açık açık şunu söylemeliyiz: "Doğmanız hiç bir işe yaramaz."

Çin'de Sosyalizme geçildiği yıllarda Mao Zedung, proletarya diktatörlüğü altında sınıfların varlığını sürdürdüğünü ve bu sınıflar arasındaki mücadelenin bütün şiddetiyle devam ettiğini ortaya koydu. Sosyalist toplumda halk içindeki çelişmelerle, düşman güçleriyle halk arasındaki çelişmelerin, farklı türdeki bu iki çelişmenin farklı şekillerde ele alınıp çözümlenmesi gerektiğini gösterdi. Halk içindeki çelişmelerin barışçı yöntemlerle çözümlenebileceğini ve çözümlenmesi gerektiğini ama, düşmanla halk arasındaki çelişmenin bütün şiddetiyle sürdüğünü belirtti. Bu konuda şöyle dedi:

"Çin'de Sosyalist düzeni sağlamlaştırma mücadelesi Sosyalizmin mi, yoksa Kapitalizmin mi galebe çalacağını tayin edecek olan mücadele, uzun bir tarihi dönemi kapsayacaktır."

Sosyalist mülkiyet sistemine esas olarak geçilmiş olmasının sınıf mücadelesinin sona ermesi demek anlamına gelmediğini belirterek "devrik sınıfların eski cennetlerini geri getirmek için her türlü girişimde bulunabileceğini" söyledi.

İlk defa Lenin'in ortaya koyduğu ve Mao Zedung'un getirdiği bu tezin ne kadar doğru olduğu tarih tarafından ispatlandı. Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliği'nde iktidarı gaspeden Kruşçev revizyonistleri, hızla her alanda kapitalizme geri getirdiler.

Kruşçev revizyonistleri Stalin'in kişiliğinde Marksizm Leninizm'e azgınca saldırdılar. Onlar, Sovyetler Birliği'nde sınıfların ortadan kaltığını, böylece devlet'in "bütün halkı devleti" ve partinin "bütün halkın Partisi" haline geldiğini ileri sürdüler Böylece onlar proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü konusundaki Leninist tezleri alçakça tahrif ettiler. Sosyalizme barış içinde geçilebileceği yalanını yazdılar. Amerikan emperyalizmiyle dünya hegemonyası uğruna mücadele eden sosyal-emperyalist bir ülke haline gelen Sovyetler Birliği Doğu Avrupa ülkelerini yarı-sömürgeleri durumuna getirdi ve bütün dünyada hızla yayılmaya başladı.

Kruşçev revizyonistlerinin ağzında dünya halklarını Amerikan Emperyalizmi önünde kölece boyun eğdirmeyi amaçlayan detant sahtekarlığı, Brejnev döneminde Sovyetler Birliği'nin hızla gelişip yayılması ve Amerikan emperyalizminin gerilemesine bağlı olarak dünyanın saldırgan bir şekilde ele geçirilmesini maskelemeye yarayan bir örtü olarak kullanılıyor. Sosyal-emperyalistler sürekli olarak barıştan ve özgürlükten söz ederlerken hızla dünyanın yeniden paylaşılması uğruna savaşa hazırlanıyorlar.

İşte Mao Zedung, hayatının son yirmi yılını modern revizyonist saldırılara karşı yüce Marksizm-Leninizmin savunulması, revizyonist ihanetlerin sergilenmesi ve modern revizyonizmin uluslararası proletarya hareketinde yaptığı tahribatları bertaraf etme ve yeni bir dünya savaşına hazırlanan iki süper gücü, insanlığı büyük bir yıkıma sürükleyecek olan üçüncü dünya savaşı tehlikesine karşı mücadeleye hasretti. Dünya halklarının birleştikleri takdirde iki süper devleti yenilgiye uğratabileceklerini ve böylece bir dünya savaşı tehlikesinin de engellenebileceğini belirtti.

Mao Zedung son olarak da emperyalizmin çöküş süreci içinde kaçınılmaz olarak ortaya çıkan üç dünya olgusu üzerinde görüşler geliştirdi. İki süper güç'e karşı ikinci ve üçüncü dünya olgularının objektif konumlarını tesbit etti. Hayatın akışı içinde Mao Zedung'un ne kadar büyük bir marksizm ustası olduğunu ispat etti. Onun doğru teşhisleri, bu gün de devrimin yollarını aydınlatmaktadır. Bugün Üçüncü Dünya ülkeleri bir bir emperyalizme sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı başkaldırmaktadır. Üçüncü Dünya Ülkeleri her geçen günle birlikte daha da gelişiyorlar ve aralarındaki bağları güçlendiriyorlar. Bunun yanında İkinci Dünya Ülkelerinin de iki süper gücün hegemonyacılığına karşı tavırları da belirli bir gelişme göstermektedir. Başkan Mao Zedung'un düşünceleri dünya marksistlerinin yolunu aydınlatan öğretilerdir. O'nun teoriyi geliştirme ve protiğe uygulama yolunda Marksizme kazandırdığı silahlar ve deneyler bugün Marksizmin en değerli hazineleri içinde yer almaktadır. Mao Zedung'un Marksizmin teorisinin zenginleştirilmesi Marksist - Leninistlerine yol göstermektedir.

Yaşasın Marksizm Leninizm!

DÜNYA PROLETARYASININ VE EZİLEN HALKLARIN BÜYÜK ÖNDERİ, ÇİN HALK CUMHURİYETİ VE ÇİN KOMÜNİST PARTİSİNİN BAŞKANI MAO ZEDUNG 9 EYLÜL AKŞAMI ÖLDÜ.

MAO ZEDUNG, 1893 YILINDA HUNAN EYALETİNDE DOĞDU. ORTA HALLİ BİR KÖYLÜ AİLESİNİN OĞLUYDU.

ÖĞRENİMİNE SEKİZ YAŞINDA ÇEVREDEKİ BİR İLK OKULDA BAŞLADI. BİR YANDAN BABASININ TARLALARINDA ÇALIŞIYOR, DİĞER YANDAN OKULA DEVAM EDİYORDU. 1912 YILINDA HUNAN ÖĞRETMEN OKULUNA GİRDİ. MAO ZEDİNG ÖĞRETMEN OKULUNDAKİ DÖŞÜNCELERİNİN LİBERALİZMİN, DEMOKRATİK REFORMİZMİN VE ÜTOPİK SOSYALİZMİN GARİP BİR KARIŞIMI OLDUĞU BELİRTİYOR.

ÇİN HALKININ EMPERYALİZME VE FEODALİZME KARŞI MÜCADELESİNİN BAŞLANGICI SAYILAN 4 MAYIS GÖSTERİLERİNDEN SONRA ÖĞRENCİ HAREKETİNİN YÜKSELTİLMESİ VE ÖRGÜTLENME-

BÜYÜK PROLETER DEVRİMCİ ÖNDER MAO ZE DUNG

Sİ DOĞRULTUSUNDA ÇALIŞMALARA GİRİŞTİ.

MAO ZEDUNG İLK DEFA OLARAK MARKSİST TEORİYİ VE SOVYET DEVRİM TARİHİNİ 1920 YILINDA İNCELEMEYE BAŞLADI. BU KONUDA KENDİSİ ŞÖYLE SÖYLÜYOR:

"1920 KIŞINDA İLK DEFA OLARAK İŞÇİLERİ SİYASİ PLANDA ÖRGÜTLEMEYE BAŞLADIM. VE BUNU YAPMAK İÇİN MARKSİST TEORİYİ VE RUS İHTİLALİ TARİHİNİ KENDİME REHBER EDİNDİM. PEKİN'E İKİNCİ GİDİŞİM SIRASINDA RUSYA'DAKİ OLAYLAR HAKKINDA EPEYCE ŞEY OKUDUM VE O SIRADA ÇİN'DE ÇOK AZ OLAN KOMÜNİST ESERLERDEN NE VARSA İLGİYLE ARADIM. ÖZELLİKLE ÜÇ KİTAP BENDE DERİN İZLER BIRAKTI. MARKSİZME OLAN İNANCIMI PEKİŞTİREN BU KİTAPLARIN, TARİHİ DOĞRU OLARAK YORUMLADIĞINI KABUL ETTİM VE BUNDAN SONRA BU İNANCIM SARSILMADI. BU ÜÇ KİTAP KOMÜNİST MANİFESTO, KAUTSKY'NİN SINIF MÜCADELESİ, VE KIRKUPP'UN SOSYALİZMİN TARİHİ İDİ. 1920 YAZINDA TEORİDE VE BİR ÖLÇÜDE DE EYLEMDE MARKSİST OLMUŞTUM VE O ZAMANDAN BU YANA KENDİMİ MARKSİST SAYDIM."

MAO ZEDUNG 1921 MAYISINDA ÇİN PROLETARYASININ VE BÜTÜN EMEKÇİ HALKININ ÖNCÜSÜ MUZAFFER ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN KURULUŞU İÇİN ŞANGHAY'A GİTTİ.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN KURUCULARI ARASINA KATILAN MAO ZEDUNG HUNAN PARTİ SEKRETERİ OLARAK BU EYALETTE YIRMİDEN FAZLA SENDİKAYI ÖRGÜTLEDİ.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİNİN ÜÇÜNCÜ KONGRESİNDE MERKEZ KOMİTESİ ÜYELİĞİNE VE TEŞKİLATLANMA SEKRETERLİĞİNE GETİRİLDİ. YİNE BU KONGREDE ALINAN KARARLA KUOMİTANG İLE KURULAN ORTAK CEPHENİN MERKEZ YÜRÜTME KOMİTESİNİN YEDEK ÜYELİĞİNE VE BİRLİKTE YAYINLANAN SİYASET HAFTASI DERGİSİNİN BAŞYAZARLIĞINA SEÇİLDİ.

MAO ZEDUNG'UN MARKSİZM-LENİNİZM'İN EVRENSEL İLKELERİNİ ÇİN DEVRİMİNİN ÖZGÜL KOŞULLARINA UYGULAMASI, EKONOMİK VE SINIFSAL YAPININ DOĞRU BİR TAHLİLİNE DAYANAN DEMOKRATİK DEVRİM'DE KÖYLÜLÜĞÜN TEMEL GÜÇ OLARAK ALINMASI VE DEMOKRATİK DEVRİMİN ÖZÜNÜN TARIM DEVRİMİ OLDUĞU TÜRGULTUSUNDAKİ, GÜNÜMÜZDE DE YARI-SÖMÜRGE VE FEODAL VE YARI-FEODAL ÜLKELERDE DEVRİM MÜCADELESİNE YOL GÖSTEREN TEZİ 1927 YILINDA ÇKP MERKEZ KOMİTESİ TARAFINDAN REDDEDİLDİ. BAŞKAN MAO, BU SIRADA PARTİ YÖNETİMİNDE ETKİN OLAN SAĞ OPORTÜNİST GURUBLA MÜCADELE ETTİ.

MAO ZEDUNG İLE PARTİ YÖNETİMİ ARASINDA AYRILIK DEVAM EDERKEN ÇAN-KAY ŞEK YÖNETİMİNDEKİ GUOMİNDANG KOMÜNİSTLERE KARŞI ŞİDDETLİ BİR SALDIRIYA GİRİŞTİ. PARTİ ÜYELERİNDEN BİR ÇOĞUNU KAYBETTİ. VE YERALTINA ÇEKİLDİ.

1928'DE MAO ZEDUNG VE ÇU DEH'İN ÖNDERLİĞİNDE İLKELERİ DEVRİM İÇİN ÖLÜNCEYE KADAR SAVAŞMAK VE KİTLELERİ SİLAHLANDIRMAK OLAN ÇİN KIZIL ORDUSU KURULDU. MAO ZEDUNG KIZIL ORDU'NUN SİYASİ KOMİSERLİĞİNE GETİRİLDİ.

1935'DE ZUNYİ'DE TOPLANAN ÇKP SİYASİ BÜROSU MAO ZEDUNG'U PARTİ VE ORDU BAŞKANI SEÇTİ. ARDINDAN MAO ZEDUNG'UN ÖNDERLİĞİNDE KIZILORDU ÇARPIŞA ÇARPIŞA İLERLEYEREK VE 1 YIL SÜREN 10.000 KİLOMETRELİK "UZUN YÜRÜYÜŞ"Ü GERÇEKLEŞTİRDİ.

1937 TEMMUZUNDA JAPONYA'NIN ÇİN'İ İSTİLA HAREKETİNE KARŞI ÇAN KAY ŞEK KOMUTASINDAKİ GUOMİNTANG İLE ÇKP ARASINDA ANLAŞMA YAPILDI VE KIZILORDU, 8. YOL ORDUSU VE YENİ DÖRDÜNCÜ ORDU İSİMLERİNİ ALARAK JAPON EMPERYALİSTLERİNE KARŞI GUOMİNTANG'LA BİRLİKTE MÜCADELEYE BAŞLADI. MAO ZEDUNG BU DÖNEMDE "UZUN SÜRELİ SAVAŞ VE GERİLLA SAVAŞI ÜZERİNE", "ÇİN DEVRİMİNİN STRATEJİ SORUNLARI", "JAPON EMPERYALİZMİNE KARŞI TAKTİKLERİ ÜZERİNE" VE "ÇİN DEVRİMCİ SAVAŞININ STRATEJİ MESELELERİ" ADLI ESERLERİNİ BU DÖNEMDE YAZDI.

MAO ZEDUNG 1939'DA YAZDIĞI "YENİ DEMOKRASİ ÜZERİNE" ADLI ESERİNDE YENİ TİPTE BİR DEMOKRATİK DEVRİMİN SINIF TEMELLERİNİ BELİRTTİ. VE HALK DEMOKRASİSİNİN KARAKTERİNİ İNCELEDİ.

1942'DE MAO ZEDUNG'UN ÖNDERLİĞİNDE PARTİ İÇİNDE SUBJEKTİVİZM, SEKTERİZM VE DOGMATİZME KARŞI MÜCADELE VE DÜZELTME KAMPANYASI BAŞLATILDI.

MAO ZEDUNG'UN VE ÇKP'NİN ÖNDERLİĞİ ALTINDA ÇİN HALK KURTULUŞ ORDUSU 1945 YILINDA JAPON EMPERYALİSTLERİNE, 1949'DA DA ÇAN KAY ŞEK ÇETESİNİN ABD EMPERYALİZMİ TARAFINDAN DONATILMIŞ 8 MİLYONLUK ORDUSUNU YOK EDEREK TAYVAN DIŞINDA KALAN ÇİN TOPRAKLARINI KURTARDI.

1 EKİM 1949'DA ÇİN HALK CUMHURİYETİNİN KURULDUĞU RESMEN AÇIKLANDI. VE MAO ZEDUNG ÇİN HALK CUMHURİYETİNİN BAŞKANLIĞINA GETİRİLDİ.

UZUN YILLAR BİTMEZ TÜKENMEZ BİR ENERJİYLE JAPON EMPERYALİSTLERİNE VE ÇAN KAY ŞEK GERİCİLERİNE KARŞI AZİMLE MÜCADELE EDEN ÇİN HALKI, ÇKP VE MAO ZEDUNG'UN İNŞASINA GİRİŞTİ.

MAO ZEDUNG 1966 YILINDA PARTİ VE DEVLET YÖNETİMİNİ GASPEDEREK KAPİTALİZME GERİ DÖNÜŞÜ GERÇEKLEŞTİRMEK İSTEYEN KARŞI DEVRİMCİ LİU ŞAO Çİ REVİZYONİST KLİĞİNE KARŞI "KARARGAHLARI BOMBALAYIN" DİYEREK BAŞLATTIĞI VE GENİŞ KİTLELERİN AKTİF OLARAK KATILDIĞI BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİNE ÖNDERLİK ETTİ.

MAO ZEDUNG SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE KARŞI DEVRİMCİ BİR DARBEYLE KAPİTALİZME GERİ DÖNÜŞÜ GERÇEKLEŞTİREN REVİZYONİST BURJUVA KLİĞİNE KARŞI MARKSİZM-LENİNİZMİ KARARLILIKLA SAVUNDU VE MÜCADELEDE DÜNYA PROLETARYASINA ÖNDERLİK ETTİ.

BU GÜN BÜYÜK MARKSİST-LENİNİST MAO ZEDUNG'UN DÜŞÜNCELERİ BÜTÜN DÜNYADA MİLYONLARCA, YOZ MİLYONLARCA İNSANA KURTULUŞ YOLU GÖSTERİYOR.

Demokratik halk diktatörlüğünün işçi sınıfının yöneticiliğine ihtiyacı vardır, çünkü ileriyi en aydın gören, en çıkar gözetmeyen, yani devrimci ruhu en kesin çizgilerle taşıyan sınıf işçi sınıfıdır. Bütün devrim tarihi gösteriyor ki, işçi sınıfının yöneticiliği olmayınca, ihtilal başarısızlığa uğramakta, ancak onun yöneticiliği altında zaferden zafere koşmaktadır.

Sınıf kavgası, üretim için savaş, bilimsel deney yolunda mücadele... Bunlar güçlü bir sosyalist ülkenin kurulması sırasında başvurulan üç büyük devrimci harekettir. Bu üç büyük hareket, komünistlerin her türlü bürokrasiden korunmayı, revizyonizme ve dogmatizme karşı tetikte durmayı, her zaman yenilmez olmayı; proleteryayı, çalışan geniş kitlelerle birleşmeyi ve demokratik diktatörlüğü kurmayı sağlayan emin bir garanti olmaktadır.

Savaş, insanları birbirine kırdırtan bu canavar, insan toplumunun gelişimi ile ortadan kalkacaktır, bu çok da uzak olmayan bir gelecekte olacaktır. Ancak savaşı ortadan kaldırmak için tek bir çare var o da: savaşa karşı savaş koymak, karşı-devrimci savaşa devrimci savaşla karşı koymak, karşı-devrimci milli savaşa karşı devrimci milli savaş koymak, karşı-devrimci sınıf savaşına devrimci sınıf savaşıyla karşı koymak (...) İnsan toplumu, sınıfları ortadan kaldırdığı ve Devleti ortadan kaldırdığı zaman artık savaş da kalmayacak.

Binlerce, binlerce kahraman halkın çıkarları için yiğitçe çan canlarını verdi. Onların bayrağını yukarı kaldıralım, kanlarıyla çizilmiş yolda ilerleyelim.

MODERN REVİZYONİZM ÇÖKERKEN MAO ZE DUNG'A VE 'MAOİZM' ADI ALTINDA MARKSİZME AZGINCA SALDIRIYOR

Bütün gericiler kağıttan yapılmış kaplanlardır.

Halk, yalnız halk, evrensel tarihin yaratıcısı, itici gücü yalnız odur.

Dünya işçi sınıfı ve dünya proleter devrimci hareketi can düşmanı modern revizyonizme, karşı mücadelede, en yetkin savaşçılarından ve en kıymetli beyinlerinden birini kaybetti.

Mao Zedung dünya proleter devrimci hareketinin günümüzdeki önderlerinden biri ve en büyüğü olarak, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in fikirlerini, marksizm-leninizmi modern revizyonist saldırılara ve marksizm düşmanı her türlü akıma karşı en kararlı ve en yetkin bir biçimde, savunmuş büyük bir savaşçıydı..

Modern revizyonistler dün en azgın bir biçimde Stalin'e ve "Stalinizm"e saldırıyorlardı. Bugün ise gene en azgın bir biçimde Mao Zedung'a ve "Maoizm"e saldırmaktadırlar. Onlar bu saldırılarını marksizm kisvesi altında saklamaya çalışmakta ve fakat en aşağılık yalanlarla ve en seviyesiz iftiralarla sürdürmektedirler.

Peki ama bu neden olmaktadı

Modern revizyonistler hiçbir zaman Lenin'in ve marksizm-leninizme açıktan saldıramadılar. Onlar saldırılarını daima çeşitli kılıflarla gizlemeye çalıştılar.

Dün Kruşçev revizyonistleri marksizm-leninizme olan saldırılarını leninizmi kararlı bir şekilde savunan Stalin'e saldırarak gizlemeye çalıştılar. Onlar, Lenin'in değerli arkadaşı Stalin'e, ve marksizm-leninizm olan "Stalinizm"e saldırırken aslında, marksizm-leninizme saldırıyorlardı.

Mao Zedung ve Enver Hoca önderliğinde dünya proleteryası, bu saldırıların anti-leninist özünü ortaya koydu.

Günümüzde modern revizyonistler "Maoizm" adı altında, gene marksizm-leninizme saldırmaktadırlar. Mao'nun savunduğu ve geliştirdiği tezler ve teori, marksizm-leninizmin ta kendisidir. Marksizm-leninizmin yüce ateşinden ve dünya işçi sınıfına, mal olmuş olmasından korkan revizyonistler saldırılarını "Maoizm" adı ile gizlemek istemektedirler. Ancak gene Mao Zedung, ve Enver Hoca önderliğinde dünya marksist-leninistleri bu saldırı ve tahrifatların anti marksist-leninist ve marksizm düşmanı özünü açığa çıkarmışlardır.

x x x

Mao Zedung'un hayatı aynı zamanda modern revizyonizme, karşı mücadelinin bir tarihidir.

O, Yugoslav revizyonistlerine karşı verilen mücadelenin en ön saflarındadır ve bu mücadelenin önderidir.

SBKP XX. kongresinde somutlaşan Kruşçev revizyonizmine karşı mücadele bayrağını ilk önce kaldıranlar Mao Zedung ve Enver Hoca önderliğinde Çin Komünist Partisi ve Arnavutluk Emek Partisi olmuştur.

SBKP XX. kongresinde billûrlaşan revizyonist tezlerin devlet ve devrim, savaş ve barış konularında, proletarya diktatörlüğü ve proleterya partisi konularında leninizmin açık bir reddi olduğunu ortaya koydular. Modern revizyonistlerin yeni sömürgeciliğin savunucuları olduğunu açıkladılar ve Kruşçev'in sahte komünizmini yerle bir ettiler...

1964'de Mao ve Enver Hoca Brejnev revizyonizminin daha ince ve daha akıllı bir revizyonizm olduğunu ortaya koydular ve onu teşhir ettiler.

1968'de Çekoslovakya'nın işgaliyle birlikte SSCB'nin sosyal emperyalist bir ülke olarak olgunlaşması sonucunda, onun bu özelliğini teşhir ettiler. Mao Zedung Sovyetler Birliğinde bir burjuva diktatörlüğü olduğunu, Hitler tipi faşist diktatörlük olduğunu açıkça ortaya koydu. Sovyetler'in emperyalist yayılmasını gizlemeye yarayan sahte sosyalizm maskesini yerle bir etti..

Modern revizyonistler her tahrifatlarını ve marksizme olan her saldırılarını emperyalizmin niteliğinin ve çağımızın niteliğinin değiştiği safsatasını oturtmaya çalışırlar. Mao, emperyalizmin özünün değişmediğini gösterdi. O hâlâ, Lenin'in dediği gibi emperyalizm ve proleter devrimleri çağında yaşadığımızı belirtti. Revizyonist safsataları yerle bir etti.

Mao Zedung sosyalizmin tarihi döneminin derin bir tahlilini yaptı. Devrimin proleterya diktatörlüğü teorisini derinleştirdi ve zenginleştirdi. Revizyonizme bu yönde de en büyük darbeleri, indirdi.

Mao Zedung, sosyal emperyalistleri de aynen emperyalistler gibi kâğıttan kaplanlar olduklarını vurguladı. Dünya proleteryasının ve ezilen halkların emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadele azmini ve cesaretini yükseltti.

Mao Zedung'un hayatı revizyonizme karşı marksizm-leninizmin savunulmasının ve revizyonizme karşı dünya çapındaki, mücadelenin de tarihidir.

Mao Zedung mücadelesi, eserleri ve düşünceleriyle modern revizyonizme, ve sosyal emperyalizme karşı dünya işçi sınıfını eğitmiş ve bir çok kararlı savaşçının yetişmesinde önder ve öğretmen olmuştur. O, dünya işçi sınıfının cephaneliğini revizyonizme karşı bir çok güçlü silâhla donatmıştır.

Modern revizyonistlerin Rus sosyal emperyalistlerinin ve onların çeşitli ülkelerdeki uşaklarının Mao Zedung'a ve "Maoizme" azgınca saldırmalarının temelinde işte bu gerçekler yatmaktadır.

Devrimci savaş, halk kitlelerinin savaşıdır.